

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

8.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

- 321 ὄντα γὰρ με Ἀρκάδα ἐκ Μεσσήνης οὐ τὰ Ἑλλήνων ἐπαίδευσεν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἔστειλε μαθησόμενον ἥδη νομικά, καὶ με ὑπὲρ τούτων ἤκοντα ὁ βασιλεὺς κακῶς εἶδεν. "ὁ δ' ὥσπερ οὐ ξυνιείς, ὃ λέγει, „εἰπέ μοι," ἔφη „μειράκιον, μὴ γλαυκὸν ἡγείται σε ὁ βασιλεὺς καίτοι μελανόφθαλμον, ὥς ὁρῶ, ὄντα, ἢ στρεβλὸν τὴν ῥίνα καίτοι τετραγώνως ἔχοντα, καθάπερ τῶν ἐρμῶν οἱ γεγυμνασμένοι, ἢ τὴν
- 5 κόμην ἑτερόν τι παρ' ὃ ἔστιν; ἔστι δ', οἶμαι, ἡλιῶσά τε καὶ ὑποφαίνουσα, καὶ μὴν καὶ τὸ στόμα οὕτω ξύμμετρον, ὥς καὶ σιωπῇ πρόκειται καὶ λόγῳ, δέξῃ τε τούτοις ἑλευθέρα καὶ φρονούσα. τί οὖν ἑτερον τούτων ὁ βασιλεὺς ἡγήσεται σε, ἐπειδὴ κακῶς ὑπ' αὐτοῦ λέγεις ὀφθῆναι;" „αὐτό με τοῦτο ἀπολώλεκεν, ὑπαχθεὶς γὰρ μιν ἐρᾶν οὐ φείδεται ὧν ἐπαινεῖ, ἀλλ' αἰσχύνειν διανοεῖται με, ὥσπερ οἱ τῶν γυναικῶν ἐρῶντες." ἀγασθεὶς δ' αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος τὸ μὲν ξυγκαθεύδειν ὅτι ἡγοῖτο καὶ
- 10 εἰ αἰσχρὸν τοῦτο ἢ μή, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐρωτημάτων παρήκεν, ἐπειδὴ περ ἐρυθριῶντα ἑώρα τὸν Ἀρκάδα καὶ κεκοσμημένως φθεγγόμενον, ἤρετο δ' αὐτὸν ὥδε. „κέκτησαι τινες ἐν Ἀρκαδίᾳ δούλους;" „νὴ Δί' " ἔφη „πολλοὺς γε." „τούτων οὖν" εἶπε „τίνα ἡγῇ σεαυτὸν;" „ὄγε," ἔφη „οἱ νόμοι, δεσπότης γὰρ αὐτῶν εἰμι." „δεσποτῶν δ'" εἶπεν „ὑπηκόους εἶναι δούλους χρὴ ἢ ἀπαξιούην, ἃ δοκεῖ τοῖς τοῦ σώματος κυρίοις;" ὁ δ' ἐνθυμηθεὶς ἐς οἶαν ἀπόκρισιν περιόριζο „ἢ μὲν
- 15 τῶν τυράννων ἰσχύς" ἔφη „ὥς ἄμαχός τε καὶ χαλεπή, οἶδα, δι' αὐτὸ γὰρ πῶ καὶ δεσπόζειν τῶν ἑλευθέρων βούλονται, τοῦ δ' ἐμοῦ σώματος ἐγὼ δεσπότης καὶ φυλάξω αὐτὸ ἄστυλον." „πῶς;" εἶπε
- 322 „πρὸς ἐραστὴν γὰρ ὁ λόγος κωμάζοντα μετὰ ξίφους ἐπὶ τὴν σὴν ὥραν." „τὸν τράχηλον" ἔφη „ὑποσχὼν μᾶλλον, ἐκείνου γὰρ δεῖ τῷ ξίφει." ἐπαινέσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος „Ἀρκάδα σε" ἔφη „ὁρῶ." καὶ μὴν τοῦ μειράκιου τούτου καὶ ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται καὶ διαγράφει αὐτὸ πολλῶν
- 20 ἥδιον ἢ ἐγὼ ἐνταῦθα σωφροσύνης τε ἐπαινῶν πρὸς ὃν γράφει φησὶ τὸ μειράκιον τοῦτο μὴδ' ἀποθανεῖν ὑπὸ τοῦ τυράννου, θαυμάσθην δὲ τῆς ῥώμης ἐπὶ Μαλίαν πλεῦσαι ζηλωτὸν τοῖς ἐν Ἀρκαδίᾳ μᾶλλον ἢ οἱ τὰς τῶν μαστίρων καρτερήσεις παρὰ Λακεδαιμονίοις νικῶντες.

H'.

- 1 Ἴωμεν ἐς τὸ δικαστήριον ἀκροασόμενοι τοῦ ἀνδρὸς ἀπολογουμένου ὑπὲρ τῆς αἰτίας, ἡλίου γὰρ ἐπιτολαὶ ἤδη καὶ ἀνεῖται τοῖς ἐλλογίμοις ἢ ἐς αὐτὸ πάροδος, τὸν βασιλέα τε οἱ ξυνδιατρώμενοί
- 25 φασὶ μὴδὲ σίτου ἄψασθαι, διορῶντα, οἶμαι, τὰ ἐν τῇ δίκῃ· καὶ γὰρ τι καὶ βιβλίον πρόχειρον ἔχειν αὐτὸν τὰ μὲν ξὺν ὀργῇ, τὰ δὲ ἥττον. ἀνατυπούσθαι δὲ χρὴ οἷον ἀχθόμενον τοῖς νόμοις,
- 11 ἐπειδὴ εὖρον δικαστήρια. ἐντευξόμεθα δὲ καὶ τῷ ἀνδρὶ διαλέξεσθαι ἡγουμένῳ μᾶλλον ἢ δραμεῖσθαι

1. ὄντα γὰρ με. C. ὄντα με γὰρ. E. ib. Μεσσήνης. f. ib. οὐθ' Ἑλλήνων. 2. 2. ἥδη. p. ib. ὁ om. v. ib. ξυνιείς. π. l. ξυνιείς. E. ib. ὅτι. v. 3. ἡγῇται. v. 4. ἢ τὴν — ὑποφαίνουσα. Φ (334, b, 33). 6. δέξῃ δὲ. p. ib. τούτοις. C, E. Fo: οὕτως. 7. ἡγήσεται. π. ἡγείται. p, 2, E. ib. τὸ ὀφθῆναι. π. ὀφθαί. p, 2, E. Delevi τὸ. 9. γυναικῶν. π. γυναικῶν. p, 2, E. ib. ἡγείτο. v. ἡγείτο. s sec. m. corr. oi. 10. ἐπειδὴ γε. v. 12. Δία. p. ib. οὖν om. l, s. ib. εἶπε „τίνα ἡγῇ. 1, f, l, s, a. τίνα, εἶπεν, ἡγῇ. m, o. ib. ὄγε. C, E. Fo: ὄν γε. 13. δεσπότης δ'. v, l.

ib. εἶπον. a. 14. τοῦ om. m. 15. δι' αὐτὸ. π. δι' αὐτῶν. p, 2, E. ib. πῶ καὶ. C, E. Fo: τοῦτο καὶ. 16. δ' om. v, s, a, m. 18. ὑποσχὼν. 1. ὑπόσχω. 2, E. ib. δὴ. a. 19. καὶ μὴν καὶ. v. ib. αὐτὸ. π. αὐτὸν. p, 2, E. 20. τε om. a. ib. μὴ ἀποθανεῖν. p. 21. θαυμάσθην δὲ τῆς ῥώμης. E. Ser. θ. δ. τῆς ῥώμης. ib. Μαλίαν. p, f, s, fe. Μαλίαν. π. Μελίαν. l. Μαλίαν. E. 22. καρτερήσεις. 1. καρτερίας. 2, E. 24. αὐτὸν. l, s. αὐτὴν. B. ib. ξυνδιατρώμενοι. p. ex corr. 25. σίτου ἄψασθαι. 1. σίτου χθὲς ἄψασθαι. 2, E. ib. καὶ γὰρ τι. C. καὶ γὰρ τοι. E. 26. αὐτοῦ. π. αὐτοῦ. p, 2, E. αὐτὸν. Hu.

τινα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα, τοῦτ' δ' ἂν τεκμηραίμεθα τοῖς γε πρὸ τοῦ δικαστηρίου· προῖων γὰρ ἤρετο τὸν γραμματέα, ὑφ' οὗ ἤρετο, οἱ βαδίζοιεν, τοῦ δὲ ἐς τὸ δικαστήριον ἡγεῖσθαι αὐτῷ φήσαντος „δικάσομαι“ ἔφη „πρὸς τίνα;“ „πρὸς γε τὸν σεαυτοῦ“ εἶπε „κατήγορον, δικάσει δὲ ὁ βασιλεὺς.“ „ἐμοὶ δὲ“ ἔφη „καὶ τῷ βασιλεῖ τίς ὁ δικάσων; δείξω γὰρ αὐτὸν φιλοσοφίαν ἀδικούν- 323 τα.“ „καὶ τίς“ εἶπε „βασιλεῖ φιλοσοφίας λόγος, καὶ ἀδικῶν ταύτην τίχῃ;“ „ἀλλὰ φιλοσοφία πολλὴς“ ἔφη „βασιλέως, ἢ ἐπιτηδείως ἀρχῇ.“ ἐπαινέσας δὲ ὁ γραμματεὺς, καὶ γὰρ δὴ καὶ μετρίως διέκειτο πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ὡς καὶ καταρχὰς εἰδείκνυ, „πόσῳ δὲ“ εἶπε „τὸν λόγον διαμετρήσεις ὕδατι; τοῦτ' γὰρ με χρὴ πρὸ τῆς δίκης εἰδέναι.“ „εἰ μὲν ὁπόσα“ ἔφη „ἀπαιτεῖ ἡ δίκη, συγχωρεῖ μοι λέγειν, οὐκ ἂν φθάνοι διαμετρηθεῖς οὐδὲ ὁ Θύμβρις, εἰ δὲ ὁπόσα ἐρήσεται, μέτρον τοῦ ἀποκρινομένου ὁ ἐρωτῶν.“ „ἐναντίας“ εἶπεν „ἀρετὰς ἐπήσκησας βραχυλογεῖν τε καὶ μακρο- 10 γορεῖν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν φάσκων.“ „οὐκ ἐναντίας“ ἔφη „ἀλλ' ὁμοίας· ὁ γὰρ θάτερον ἱκανὸς οὐδὲν ἂν θάτερον λείποιτο. καὶ συμετρία δὲ ἀμφοῖν συγκειμένη τρίτη μὲν οὐκ ἂν φαίην, πρώτη δ' ἂν εἴη ἀρετὴ λόγου, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ σιωπᾶν ἐν δικαστηρίῳ τετάρτην ἀρετὴν οἶδα.“ „ἀνόνητόν γε“ εἶπε „σεαυτῷ καὶ παντὶ τῷ κινδυνεύειν μέλλοντι.“ „καὶ μὴν καὶ Σωκράτην“ ἔφη „τὸν Ἀθηναῖον μέγα ὤνησεν, ὅτε ἔφυγε τὴν γραφὴν.“ „καὶ πῶς ὤνησεν“ εἶπε „τόν, ἐπειδὴ ἐσιώπα, ἀπο- 15 θανόντα;“ „οὐκ ἀπέθανεν“ ἔφη „Ἀθηναῖοι δὲ ᾤοντο.“ ὥδε μὲν παρεσχεύαστο πρὸς τὰ ἐκ τοῦ τυράννου πάντα, προσετῶτι δ' αὐτῷ τοῦ δικαστηρίου προσελθὼν ἕτερος γραμματεὺς „ὦ Τυανεῦ,“ 111 ἔφη „γυμνὸς ἔσελθε.“ „λουσόμεθα οὖν“ εἶπεν „ἢ δικασόμεθα;“ „οὐχ' ὑπὲρ ἐσθῆτος“ ἔφη „ταῦτα προεῖρηται, ἀλλ' ἀπαγορεύει σοι ὁ βασιλεὺς μήτε περιάπτον μήτε βιβλίον μήτ' ἄλλο γραμματεῖον ὅλως μηδὲν ἐσφάριεν ἐνταῦθα.“ „μηδὲ νάρθηκα“ εἶπεν „ἐπὶ τοὺς ἀνοήτως αὐτὸν ταῦτα 20 πείθοντας;“ „ἀναβοήσας δὲ ὁ κατήγορος“ ὦ βασιλεῦ, „πληγὰς“ ἔφη „ἀπειλεῖ μοι ὁ γόης, ἐγὼ 324 γὰρ σε ταυτὶ πέπεικα.“ „οὐκοῦν“ εἶπε „σὺ μᾶλλον γόης, ἢ γὰρ μὴ ἐγὼ πέπεικά πω τὸν βασιλέα, ὡς οὐκ εἰμί, σὺ φῆς αὐτὸν ὡς εἶην πεπεικέναι.“ παρῆν δὲ τῷ κατηγόρῳ λοιδορουμένῳ ταῦτα καὶ τῶν Εὐφράτου τις ἀπελευθέρων, ὃν ἐλέγετο Εὐφράτης ἄγγελον τῶν ἐν Ἰωνίᾳ τοῦ Ἀπολλωνίου διαλέξεων στεῖλαι ὁμοῦ χρήμασιν, ἃ τῷ κατηγόρῳ ἀπεδόθη. 25

Τοιαῦτα ἡχοβολήσαντο πρὸ τῆς δίκης, τὰ δὲ ἐν αὐτῇ· κεκόσμητο μὲν τὸ δικαστήριον ὥσπερ 1V ἐπὶ ξυνουσίᾳ πανηγυρικοῦ λόγου, μετείχον δὲ αὐτῆς οἱ ἐπίδηλοι πάντες ἀγῶνα ποιουμένου τοῦ βασιλέως ὅτι ἐν πλείστοις ἔλειν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῶν ἀνδρῶν αἰτία. ὁ δ' οὕτω τι ὑπερεώρα τοῦ βασιλέως, ὡς μηδὲ ἐς αὐτὸν βλέπειν, ἐπηρεάσαντος δὲ τοῦ κατηγόρου τὴν ὑπεροψίαν καὶ κελεύσαντος ὁρᾶν αὐτὸν ἐς τὸν ἀπάντων ἀνθρώπων θεόν, ἀνέσχεον ὁ Ἀπολλώνιος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὸν ὄρο- 30 φον ἐνδεικνύμενος μὲν τὸ ἐς τὸν Δία ὄραν, τὸν δὲ ἀσεβῶς κολακευθέντα κακίῳ τοῦ κολακεύσαντος ἡγούμενος. ἐβόα καὶ τοιαῦτα ὁ κατήγορος „ἦδη μέτρει, βασιλεῦ, ὕδωρ, εἰ γὰρ συγχωρήσεις αὐτῷ μῆκος λόγων, ἀπάγξει ἡμᾶς. ἔστι δὲ μοι καὶ βιβλίον τοῦτο συγγεγραμμένον τὰς αἰτίας, ὑπὲρ ὧν χρὴ λέγειν αὐτόν, ἀπολογεῖσθαι δὲ κατὰ μίαν.“ ὁ δ', ὡς ἄριστα συμβουλευσάντος ἐπαινέσας ἐκέ- 5 λευσε τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν τοῦ συκοφάντου συμβουλίαν ἀπολογεῖσθαι, τὰς μὲν ἄλλας παρελθὼν 35 αἰτίας, ὡς οὐκ ἀξίας καταστήσαι τινα ἐς λόγον, ὑπὲρ τετάρτων δέ, ἃς ἀπόρους τε καὶ δυσανοκρίτους ᾤετο, ὥδε ἐρωτήσας· „τί γὰρ μαθὼν“ ἔφη „Ἀπολλώνιε, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχεις ἅπασι στολήν,

2. δεσμοτήριον. v. 3. εἶπε. p. ἔφη. π. 2. E. 5. καὶ τίς — λόγος om. p. 6. ἀρχῇ. p. ἀρχοί. π. 2. E. 7. ὡς καταρχὰς. p. u, v, o. 9. συγχωρῶν. v. ib. ἐρήσεται. π. αἰρήσεται. p. εἰρήσεται. 2. E. 10. ἀπήσκησας. a. 13. καὶ τὸ σιωπᾶν δὲ ἐγὼ. v. ib. τῷ σιωπᾶν. m, o. ib. ἀνόνητόν γε. 1, f, v, B. ἀνόητόν γε. 1, s, a, m. 14. σαντῷ. p. 15. μέγα ὤνησεν. π. μάλα ὤνησεν. p, 2, E. ib. τὸ ἐπειδὴ. p. 20. πάντα πείθοντα. p. 21. ἐγὼ — γόης om. 2, a. Rh. 24. ὧν ἔλετο. v. ib. ὁ Εὐφρ. 1, s. ib. τοῦ om. 1 et s pr. m. 25. ἀπεδόθη. π. o. ἐπεδόθη. p, 2, a, m. 27. λόγον om. sc. a, m. πανηγυρικῇ. B. ib. αὐτῆς. s om. pr. m. 29. κατηγορουμένου. 2, a et m. γφ. 30. αὐτὸν om. p. 32. συγχωρήσειν. a, m. 33. ἀπάγξει. 1, m, o. ἀπάξει. 2, a. μήκει λόγων ἀπάξει. B. 34. δὲ om. a.

35. τοῦ om. v. ib. παρελθόντα. B. 37. τί δὴ μαθὼν — ἔχοι στολήν. E (458). ib. παθὼν. π, EB.

- 325 ἀλλ' ἰδίαν τε καὶ ἐξαίρετον; „ὅτι με“ εἶπεν „ἡ τρέφουσα γῆ καὶ ἀμφιέννυσσι, ζῶα δὲ ἄθλια οὐκ ἐνοχλῶ.“ πάλιν ἤρετο „τοῦ χάριν οἱ ἄνθρωποι θεόν σε ὀνομάζουσιν;“ „ὅτι πᾶς“ εἶπεν „ἄνθρωπος, ἀγαθὸς νομιζόμενος θεοῦ ἐπωνυμία τιμᾶται.“ ὁ λόγος οὗτος ὁπόθεν ἐφιλοσοφήθη τῷ ἀνδρὶ, δεδήλωκα ἐν τοῖς Ἰνδῶν λόγοις. τρίτον ἤρετο ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ λοιμοῦ „πόθεν γὰρ“ ἔφη „ὁρ-
 5 μώμενος ἢ τῷ ξυμβαλλόμενος προείπας τῇ Ἐφέσῳ νοσήσειν αὐτούς;“ „λεπτοτέρῃ,“ εἶπεν „ὁ βασιλεὺς, διαίτη χρώμενος πρῶτος τοῦ δεινοῦ ἡσθόμην· εἰ δὲ βούλει, λέγω καὶ λοιμῶν αἰτίας.“ ὁ δ', οἶμαι, δείσας μὴ τὴν ἀδικίαν καὶ τοὺς μὴ καθαροὺς γάμους καὶ ὅποια οὐκ εὐλόγως ἐπραττεν, ἐπιγράψῃ ταῖς τοιαύταις νόσοις „οὐ δέομαι“ ἔφη „τοιᾶσδε ἀποκρίσεως.“ ἐπεὶ δὲ τὴν τετάρτην ἐρώτησιν ἐπέφερεν ἐς τοὺς ἄνδρας, οὐκ εὐθὺς ὥρμησεν, ἀλλὰ πολὺν μὲν χρόνον διαλιπὼν, πολλὰ
 10 δὲ ἐνθυμηθεὶς, ἰλιγγιῶντι δὲ ὁμοίως ἠρώτησεν οὐ κατὰ τὴν ἀπάντων δόξαν· οἱ μὲν γὰρ ᾤοντο αὐτὸν ἐκκηδύσαντα τοῦ πλάσματος μήτε τῆς προσηγορίας ἀφέξεσθαι τῶν ἀνδρῶν, σχέτλιά τε ὑπὲρ τῆς θυσίας βοήσεσθαι, ὁ δὲ οὐχ ὥδε, ἀλλ' ὑφέρπων τὴν ἐρώτησιν „εἰπέ μοι“ ἔφη „προελθὼν τῆς οἰκίας τῇ δεῖνι ἡμέρᾳ καὶ ἐς ἀργὸν πορευθεὶς τίνι ἐθύσω τὸν παῖδα;“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος ὥσπερ μειρακίῳ ἐπιπλήττων „εὐφήμει,“ ἔφη „εἰ μὲν γὰρ προῆλθον τῆς οἰκίας, ἐγενόμην ἐν ἀργῷ, εἰ δὲ
 15 τοῦτο, καὶ ἔθυσά, εἰ δὲ ἔθυσά, καὶ ἔφαγον. λεγόντων δὲ αὐτὰ οἱ πίστεως ἄξιοι.“ τοιαῦτα τοῦ ἀνδρός εἰπόντος καὶ ἐπαίνου ἀρθέντος μείζονος ἢ βασιλείου ξυγχαρεῖ δικαστήριον, ξυμμαρτυρεῖν αὐτῷ νομίσας ὁ βασιλεὺς τοὺς παρόντας καὶ παθὼν τι πρὸς τὰς ἀποκρίσεις, ἐπειδὴ ἔρρωντό τε καὶ νοῦν εἶχον „ἀφίημί σε“ εἶπε „τῶν ἐγκλημάτων, προσμενεῖς δέ, ἔστ' ἂν ἰδίᾳ ξυγγενώμεθα.“ ὁ δὲ ἐπιρρώσας ἑαυτὸν „σοὶ μὲν χάρις, ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „διὰ δὲ τοὺς ἀλιτηρίους τούτους ἀπο-
 20 λώλασι μὲν αἱ πόλεις, πλήρεις δ' αἱ νῆσοι φυγάδων, ἡ δὲ ἡπειρος οἰμωγῆς, τὰ δὲ στρατεύματα δειλίας, ἡ δὲ ξυγκλητος ὑπονομίας. δός, εἰ βούλοιο, κάμοι τόπον, εἰ δὲ μή, πέμπε τὸν ληψόμενόν μου τὸ σῶμα, τὴν γὰρ ψυχὴν ἀδύνατον· μᾶλλον δὲ οὐδ' ἂν τὸ σῶμα τοῦμὸν λάβοις,
 οὐ γὰρ με κτενέεις, ἐπεὶ οὗτοι μόρσιμός εἰμι.
 καὶ εἰπὼν ταῦτα ἠφανίσθη τοῦ δικαστηρίου, τὸν τε παρόντα καιρὸν εὖ τιθέμενος ὑπὲρ ὧν οὐδ' ἀπλῶς ὁ τύραννος, ἀλλὰ καὶ ἐκ περιουσίας ἐρώτησεν δηλὸς ἦν — ἐμεγαλοφρονεῖτο γὰρ πού τῷ
 25 μὴ ἀπεκτονέσθαι αὐτὸν — τοῦ τε μὴ ἐς τὰ τοιαῦτα ὑπαχθῆναι προσορῶν. τυχεῖν δ' αὖ τούτου ἄριστα ἠγρεῖτο, εἰ μὴ ἀγνοοῖτο τῆς φύσεως, ἀλλὰ γιννώσκοντο, ὥς ἔχοι τοῦ μὴ ἂν ποτε ἀλῶναι ἄκων. καὶ γὰρ τὸ δέος τὸ περὶ τοῖς ἀνδράσιν εὖ ἦδη αὐτῷ εἶχεν, ὑπὲρ ὧν γὰρ μηδὲ ἐρέσθαι τι ὁ τύραννος ὥρμησε, πῶς ἂν τούτους ἐς τὸ πιθανὸν ἀπέκτεινεν ἐπὶ ταῖς οὐκ ἐν δικαστηρίῳ πεπιστευμέναις αἰ-
 30 τίαις; τοιαῦδε εὖρον τὰ ἐν τῇ δίκῃ.
 VI Ἐπεὶ δὲ καὶ λόγος μὲν αὐτῷ ξυνεγράφη τις ὡς πρὸς ὕδωρ ἐς τὴν ἀπολογίαν ἀφήδοντι, ξυνεῖλε δὲ αὐτὸν ὁ τύραννος ἐς ἃς εἴρηκα ἐρωτήσεις, ἀναγεγράφθω καὶ ὁ λόγος. οὐκ ἀγνοῶ μὲν γὰρ, ὅτι
 327 διαβάλλουσιν αὐτὸν οἱ τὰς βωμολόχους ιδέας ἐπαινοῦντες, ὡς ἦττον μὲν, ἢ αὐτοὶ φασὶ δεῖν, κε-
 35 μοι δοκεῖ ὁ σοφὸς ὕγιως ἂν ὑποκρίνεσθαι τὸ ἑαυτοῦ ἦθος πάρισα ἐπιτηδεύων καὶ ἀντίθετα καὶ

2. νενομίσασιν. E (458). 3. ἐπωνυμία τιμᾶται om. v. ib. ds. a, m. 4. δεδήλωκα. C. δεδήλωται. E. 5. νοσή-
 σειν. 1. νοσεῖν. 2. E. ib. χαλεπωτέρῃ. p. ib. λεπτοτέρῃ, ἔφη, χρώμενος, ὁ βασιλεὺς, διαίτη πρῶτος τοῦ δεινοῦ
 ἡσθόμην. E (448). 8. τοιαύτης. v. ib. ἐπεὶ δὲ p, B. ἐπειδὴ δὲ. π. ἐπειδὴ. 2. E. 9. μὲν ἦδη. v. 11. σχέτλιά τε.
 π et m. γο. σχέτλια δὲ. p, 2. E. 14. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἔθυσά. π. m. γο. καὶ ἔθυσά. p, 2. E. 15. εἰ δ' ἔθυσά. p.
 ib. τοῦ ἀνδρός. C. τὰνδρός. E. 17. καὶ παθὼν τι. C, o. καὶ παθόντι. π, a, m. 18. εἶπε om. v. 21. δός, εἰ βού-
 λει — μόρσιμός εἰμι. E (458). 22. τὸ σῶμα om. a, m. 23. κτανέεις. π. ib. οὔτι. p. 25. τῷ μὴ. π. τοῦ μὴ. p, τὸ
 μὴ. 2. E. 26. τοῦ τε. 1 et m. γο. τὸ τε. 2. E. 27. ἀγνοεῖτο. E. 28. μὴ ἐρέσθαι. 1, s. 30. τὰ om. p.

31. ἐπειδὴ δὲ — ὁ λόγος. E (460). ib. ἐπεὶ δὲ. C, o. ἐπειδὴ. a, m. ib. ἀφηγήσονται. 1 et s pr. m. sc. E.

32. γὰρ om. π, E. Fo: διαβαλοῦσιν. ib. ἦ om. m. ib. αἰτίας φασί. v. 34. ἐνθυμουμένῳ. π. ἐνθυμουμένῳ. m
 (ubi γο. ἐνθυμουμένοις) et o. ἐνθυμουμένοις. p, 2, a. 35. ὑποκρίνεσθαι. π, B. ὑποκρίνασθαι. o. ἀποκρίνεσθαι. p,
 f et s. sec. m. pro ἀποκρίνασθαι. 1, a, m.

κροτάλου δίκην κυπῶν τῇ γλώττῃ, ῥητορικοῖς μὲν γὰρ πρὸς τρόπον ταῦτα καὶ οὐδὲ ἐκείνοις δεῖ·
δεινότης γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἢ μὲν φανερὰ καὶ διαβάλοι τινὰ ὡς ἐπιβουλεύοντα τοῖς ψηφιομένοις,
ἢ δ' ἀφανὴς καὶ ἀπέλθοι κρατοῦσα, τὸ γὰρ λαθεῖν τοὺς δικάζοντας, ὡς δεινός ἐστιν, ἀληθεστέρα
δεινότης. σοφῶ δὲ ἀνδρὶ ἀπολογουμένῳ, οὐ γὰρ κατηγορήσει γέ οἱ σοφός, ἃ ἐπιτιμῶν ἔρρωται,
ἤθους τε δεῖ ἑτέρου παρὰ τοὺς δικανικοὺς ἀνδρας, λόγου τε κατεσκευασμένου μὲν, μὴ δοκοῦντος
δέ, καὶ ὑπόσεμνος ἔστω καὶ μὴ πολὺ ἀποδέων τοῦ ὑπερόπτης εἶναι ἔλεός τε ἀπέστω λέγοντος· ὁ
γὰρ μὴ ἀντιβολῆσαι ξυγχωρῶν τί ἂν οὗτος ἐπὶ ἑλέῳ εἴποι; τοιόσδε ὁ λόγος δόξει τοῖς γέ μὴ μα-
λακῶς ἀκροασομένοις ἐμοῦ τε καὶ τοῦ ἀνδρός· ξυνετέθη γὰρ αὐτῷ ὧδε·

1 „Ὁ μὲν ἀγὼν ὑπὲρ μεγάλων σοὶ τε, ὦ βασιλεῦ, κάμοι· σύ τε γὰρ κινδυνεύεις ὑπὲρ ὧν μήποτε VII
αὐτοκράτωρ, εἰ πρὸς φιλοσοφίαν οὐδεμιᾶ δίκῃ διαβεβλήσθαι δόξεις, ἐγὼ τε ὑπὲρ ὧν μηδὲ Σωκρά- 10
της ποτὲ Ἀθήνησιν, ὃν οἱ γραψάμενοι τὴν γραφὴν καινὸν μὲν τὰ δαμιόνια ἡγούνητο, δαίμονα δὲ
οὔτε ἐκάλουν οὔτε ᾤοντο. κινδύνου δὲ ἐφ' ἐκάτερον ἡμῶν οὕτω χαλεποῦ ἦκοντος οὐκ ὀνήσω καὶ
σοὶ συμβουλεύειν, ὅποσα ἐμαυτὸν πέπεικα. ἐπειδὴ γὰρ κατέστησεν ἡμᾶς ὁ κατήγορος ἐς τουτονὶ
τὸν ἀγῶνα, ἐσηλθε τοὺς πολλοὺς οὐκ ἀληθῆς περὶ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ δόξα· σὲ μὲν γὰρ ᾤοντο ξυμ- 328
βούλω τῆς ἀκροάσεως ὀργῇ χρῆσεσθαι, δι' ἣν καὶ ἀποκτεῖναι με, ὅ τι ποτὲ ἐστὶ τὸ ἀποκτεῖναι, 15
ἐμὲ δ' ἐκποιήσειν ἐμαυτὸν τοῦ δικαστηρίου τρόποις, ὅποσοι τοῦ ἀποδρᾶναι εἰσιν, ἦσαν δ', ὦ βα-
σιλεῦ, μυρῖοι, καὶ τούτων ἀκούων οὐκ ἐς τὸ προκαταγινώσκειν ἤλθον, οὐδὲ κατεψηφισάμην τῆς
σῆς ἀκροάσεως ὡς μὴ τὸ εὐθὺ ἐχούσης, ἀλλὰ ξυνθέμενος τοῖς νόμοις ἔστηκα ὑπὸ τῷ λόγῳ. τού-
του ξύμβουλος καὶ σοὶ γίγνομαι· δίκαιον γὰρ τὸ μὴ προκαταγινώσκειν, μηδὲ καθῆσθαι πεπεισμέ-
νον, ὡς ἐγὼ τί σε κακὸν εἰργασμαι, μηδ' ὑπὲρ μὲν τοῦ Ἀρμενίου τε καὶ Βαβυλωνίου καὶ ὅσοι 20
τῶν ἐκείνῃ ἄρχουσιν, οἷς ἵππος τε παμπόλλῃ ἐστὶ καὶ τοξεία πάσα καὶ χρυσὴ γῆ καὶ ἀνδρῶν ὄχλος,
ὃν ἐγὼ οἶδα, ἀκούειν ξὺν γέλωτι τὸ πείσεσθαι τι ὑπ' αὐτῶν, ὅ σε καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀφαιρή-
σεται, κατ' ἀνδρός δὲ σοφοῦ καὶ γυμνοῦ πιστεύειν, ὡς ἐστὶ τούτῳ ὄπλον ἐπὶ τὸν Ῥωμαίων αὐτο-
κράτορα, καὶ προσδέχεσθαι ταῦτα Αἰγυπτίου στυκοφάντου λέγοντος, ἃ μηδὲ τῆς Ἀθηνᾶς ποτε ἤκου- 25
σας, ἦν σεαυτοῦ προορᾶν φῆς, εἰ μή, νῆ Δία, ἢ κολακευτικὴ καὶ τὸ στυκοφαντεῖν οὕτω τι νῦν 25
τοῖς ἀλιτηρίοις τούτοις ἐπιδέδωκεν, ὡς τοὺς θεοὺς ὑπὲρ μὲν τῶν σμικρῶν καὶ ὅποσα ὀφθαλμίαι
τέ εἰσι καὶ τὸ μὴ πυρῆσαι, μηδ' ἀνοιδῆσαι τι τῶν σπλάγγνων, ἐπιτηδείους εἶναι σοὶ ξυμβούλους
φάσκειν ἱατρῶν δίκην ἐφαπτομένους καὶ θεραπεύοντας, ὅτον αὐτῶν ποιήσῃς ἔχους, περὶ δὲ τῇ
ἀρχῇ καὶ τῷ σώματι κινδυνεύοντί σοι μήθ' οὐς φυλάττεσθαι χρὴ συμβουλεύειν μήθ' ὅ τι ἔσται σοι
πρὸς αὐτοὺς ὄπλον διδάσκειν ἤκοντας, ἀλλ' εἶναι σοὶ τοὺς στυκοφάντας αἰγίδα Ἀθηνᾶς καὶ Διὸς 30
χεῖρα, εἰδέναι μὲν ὑπὲρ σοῦ φάσκοντας, ἃ μηδ' οἱ θεοί, προεργηγορότας δὲ σου καὶ προκαθεν-
δοντας, εἰ δὴ καθεύδουσιν οὗτοι, κακοῖς, φασιν, ἐπαντλοῦντες κακὰ καὶ τὰς Ἰλιάδας ταύτας αἰεὶ
ξυντιθέντες. καὶ τὸ μὲν ἱπποτροφεῖν αὐτοὺς κατὰ ξευγῶν ἐς τὴν ἀγορὰν ἐκκυκλεῖσθαι λευκῶν καὶ 329
ἢ ἐν ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ ὀψοφαγία καὶ γάμοι μυριάδων δύο καὶ τριῶν ἐωνημένα παιδικὰ καὶ τὸ
μοιχεύειν μὲν, ὃν λανθάνουσι χρόνον, γαμεῖν δὲ, ὡς ἐμοίχενσαν, ὅταν ἐπ' αὐταῖς ληφθῶσι, καὶ οἱ 35
κροτοῦντες αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς καλαῖς νίκαις, ἐπειδὴν φιλόσοφος τις ἢ ὕπατος ἀδικῶν οὐδὲν ἄλῳ μὲν
ὑπὸ τούτων, ἀπόληται δὲ ὑπὸ σοῦ, δεδόσθω τῇ τῶν καταράτων τρυφῇ καὶ τῷ μήτε νόμων αὐτοῖς

1. ῥητορικῇ. p. ib. πρὸς τρόπον. f, E. ib. ἐκείνης δεῖ. p. ἐκείνοις δὲ. m, o. 2. διαβάλλοι. 1, l. 3. ἐπέλθοι.
p. ib. δεινόν. o. 5. δὲ ἑτέρου. v. 6. ὁ μὴ γὰρ. v. 8. ἀκροασομένοις. 1, s. ἀκροασαμένοις. f, v, l, E.
10. ὁ αὐτοκράτωρ. 2, a, m. 12. δ' ἐφ' ἐκ. f. 15. χρῆσεσθαι. p. ib. ὅτι πῶ, sed corr. ὅ τι πῶ. p. ὅ τι ποτ'.
f. 16. τρώποις δ'. 2, E. ib. ἀποδρᾶν. 2, E. 17. οὐκ ἐν τῷ. a, m. 20. εἰργασμαι hinc lacuna in v, usque ad
p. 337. ed. Ol. ib. μὲν om. 1, s, a. 21. ἐκείνης. 1, s. ib. ἵππος παμπόλλῃ. p. ib. χρυσὴ γῆ καὶ ἀνδρῶν ὄχλος.
1. ἀνδρῶν ὄχλος καὶ χρυσὴ γῆ. 2, E. 22. ὃν ἐγὼ. π, l. ὧν ἐγὼ. p, f, v, s, E. ib. καὶ. eras. s. 25. τι νῦν eras.
s. τοι νῦν. l. τί νῦν. E. 26. μὴ om. 2. 28. ὅτον αὐτῶν. 1. ὅτον αὐτῶν. 2, E. 32. κακοῖς om. p. 33. καπιξευγῶν. f.
(sic.) 37. ὑπὸ om. a. ib. τρυφῇ. p. ib. τὸ. C, E. Scr. τῷ.

ἔτι μήτ' ὀφθαλμῶν εἶναι φόβον, τὸ δ' οὕτω τι ὑπὲρ τοὺς ἀνθρώπους φρονεῖν, ὥς προοιγνώσκων
 βούλεσθαι τῶν θεῶν, ἐγὼ μὲν οὐτ' ἐπαινῶ καὶ ἀκούων δέδια, σὺ δ' εἰ προσδέξιοιο, γράφονται
 καὶ σὲ ἴσως ὥς διαβάλλοντα τὴν περὶ τοῦ θεοῦ δόξαν. ἑλπίς γὰρ καὶ κατὰ σοῦ ξυγκρίσεσθαι τοι-
 αύτας γραφάς, ἐπειδὴν μηδεὶς τοῖς συκοφάνταις λοιπὸς ἦ. καὶ ξυνήμι μὲν ἐπιτιμῶν μᾶλλον ἢ
 5 ἀπολογούμενος, εἰρήσθω δέ μοι ταῦθ' ὑπὲρ τῶν νόμων, οὓς εἰ μὴ ἄρχοντας ἡγοῖο, οὐκ ἄρξεις.
 τίς οὖν ξυνήγορος ἔσται μοι ἀπολογούμενος; εἰ γὰρ καλέσαιμι τὸν Δία, ὅφ' ὃ βεβιωκὸς οἶδα, 2
 γοητεύειν με φήσουσι καὶ τὸν οὐρανὸν ἐς τὴν γῆν ἄγειν. διαλεγόμεθα οὖν περὶ τούτου ἀνδρὶ, ὃν
 τεθνάναι μὲν οἱ πολλοὶ φασιν, ἐγὼ δὲ οὐ φημι· ἔστι δὲ οὗτος ὁ πατὴρ ὁ σός, ὃ ἐγὼ τοσούτου
 ἄξιος, ὅσον περ ἐκεῖνος σοί· σὲ μὲν γὰρ ἐποίησεν, ὅπ' ἐμοῦ δὲ ἐγένετο. οὗτος, ὃ βασιλεῦ, ξυλ-
 10 λήπτωρ ἔσται μοι τῆς ἀπολογίας πολλῶν τὰμὰ βέλτιον ἢ σὺ γινώσκων· ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς Αἴγυ-
 πτον οὐπὼ αὐτοκράτωρ, θεοῖς τε τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ θύσων κάμοι ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς διαλεξόμενος. ἐν-
 τυχὼν δέ μοι κομῶντί τε καὶ ὥδε ἑσταμένῳ οὐδὲ ἤρετο οὐδὲ ἐν περὶ τοῦ σχήματος, ἡγούμενος
 τὸ ἐν ἐμοὶ πᾶν εὖ ἔχειν, ἐμοῦ δ' ἔνεχ' ἡμεῖν ὁμολογήσας ἀπῆλθεν ἐπαινέσας καὶ εἰπὼν μὲν ἂ μὴ
 πρὸς ἄλλον, ἀκούσας δ' ἂ μὴ παρ' ἄλλον, ἢ τε διάνοια, ἢ ἐς τὸ ἄρχειν ἐχοῖτο, ἐρωσάσθαι αὐτῷ
 330 15 παρ' ἐμοῦ μάλιστα, μεθεστηκυῖα ἤδη ὅφ' ἐτέρων [οὐκ] ἐπιτηδείων μὲν, οὐ μὴν σοί γε δόξαι, οἱ γὰρ
 μὴ ἄρχειν αὐτὸν πείθοντες καὶ σὲ δῆπου αὐτὸ ἀφηροῦντο τὸ μετ' ἐκεῖνον ταῦτ' ἔχειν, ἐμοῦ δὲ
 ξυμβουλευόντος ἑαυτὸν τε μὴ ἀπαξιῶν ἀρχῆς ἐπὶ θύρας αὐτῷ φοιτήσης ὑμᾶς τε κληρονόμους αὐ-
 τῆς ποιέσθαι, εὖ ἔχειν τὴν γνώμην φήσας αὐτὸς τε μέγας ἦσθαι καὶ ὑμᾶς ἡρεῖν· εἰ δὲ γόητά με
 ᾤετο, οὐδ' ἂν ξυνῆψέ μοι κοινωνίαν φροντίδων, οὐδὲ γὰρ τοιαῦτα ἦκων διελέγετο, οἶον· ἀνάγκα-
 20 σον τὰς Μοῖρας ἢ τὸν Δία, τύραννον ἀποφῆναι με ἢ ψεύσασθαι διοσημίας ὑπὲρ ἐμοῦ δείξας τὸν
 ἥλιον ἀνίσχοντα μὲν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, δνόμενον δέ, ὅθεν ἄρχεται. οὐ γὰρ ἂν μοι ἐπιτήδειος ἄρ-
 χειν ἔδοξεν ἢ ἐμὲ ἡγούμενος ἱκανὸν ταῦτα ἢ σοφίσμασι θηρεύων ἀρχὴν, ἣν ἀρεταῖς ἔδει κατακτᾶ-
 σθαι. καὶ μὴν καὶ δημοσίᾳ διελέχθην ἐν ἱερῷ, γόητων δὲ ξυνουσίαι φεύγουσι μὲν ἱερὰ θεῶν, ἐχθρὰ
 γὰρ τοῖς περὶ τὴν τέχνην, νύκτα δὲ καὶ πᾶν, ὃ τι ἀφεγγές, αὐτῶν προβαλλόμενοι οὐ ξυγχωροῦσι
 25 τοῖς ἀνοήτοις οὐδὲ ὀφθαλμοῦς ἔχειν οὕτε ὅτα. διελέχθην μοι καὶ ἰδίᾳ μὲν, παρετύγχανον δὲ ὅμως
 Εὐφράτης καὶ Δίων, ὁ μὲν πολεμιώτατά μοι ἔχων, ὁ δ' οἰκειότατα, Δίωνα γὰρ μὴ πανδαίμην
 γράφων ἐν φίλοις. τίς ἂν οὖν ἐπ' ἀνδρῶν σοφῶν ἢ μεταποιουμένων γε σοφίας ἐς γόητας ἔλθοι
 λόγους; τίς δ' οὐκ ἂν παραπλησίως φυλάσσαιτο καὶ ἐν φίλοις καὶ ἐν ἐχθροῖς κακὸς φαίνεσθαι; καὶ
 οἱ λόγοι ἦσαν ἐναντιούμενοι τοῖς γόησι· σὺ μὲν γὰρ ἴσως τὸν πατέρα ἡγῇ τὸν σεαυτοῦ βασιλείας
 30 ἐρῶντα γόησι μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ πιστεῦσαι καὶ ἀνάγκην ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ἵνα τούτου τύχοι, παρ' ἐμοῦ
 εὐρέσθαι, ὃ δὲ τοῦτο μὲν καὶ πρὶν ἐς Αἴγυπτον ἦκειν ἔχειν ᾤετο, μετὰ ταῦτα δ' ὑπὲρ μεζόνων
 331 ἐμοὶ διελέγετο, ὑπὲρ νόμων καὶ ὑπὲρ πλούτου δικαίου θεοὶ τε ὥς θεραπευτέοι καὶ ὁπόσα παρ' αὐ-
 τῶν ἀγαθὰ τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ἄρχουσι, μαθεῖν ἤρα· οἷς πᾶσιν ἐναντίον χρήμα οἱ γόητες, εἰ
 γὰρ ἰσχύοι ταῦτα, οὐκ ἔσται ἡ τέχνη. προσήκει δέ, ὃ βασιλεῦ, κἀκεῖνα ἐπεσκέφθαι· τέχνηι ὁπόσαι 3
 35 κατ' ἀνθρώπους εἰσὶ, πράττουσι μὲν ἄλλο ἄλλη, πᾶσαι δ' ὑπὲρ χρημάτων, αἱ μὲν σμικρῶν, αἱ δ'

1. πέρα γινώσκων. J. ad Vers. germ. 3. διαβάλλοντα τὴν. 1. διαβ. ἐς τὴν. 2. E. 4. ἐκεῖνός σοι. E. Scr. ἐκεῖ-
 νος σοί. ib. σὲ μὲν ἐποίησεν, ὅπ' ἐμοῦ δὲ ἐγένετο. E (461). ib. οὗτος, ὃ βασιλεῦ. 1. οὗτος ὁ βασιλεὺς. 2. a, m.

οὗτος βασιλεὺς. o. 15. οὐκ ἐπιτηδείων. π, u et m. γρ. οὐκ ἐπιτηδεία. sic. p ex corr. οὐκ ἐπιτήδεια. 2. E. Fo: ἐπι-
 τηδείων om. οὐκ. ib. οὐ μὴν. π. οὐ μὲν. p. 2. E. 16. πείθοντες. C. πείσαντες. E. (m. γρ. πείθοντες.) 17. τε om.
 p. ib. μὴ ἀπαξιῶν. 1. m. o. μὴ ἀξιῶν. f. inde ἀξιῶν. l. s. μὴ ἀξιῶν. sc. a et m. γρ. ib. αὐτῷ. 1. αὐτοῦ. 2. E.
 19. ἀνάγκασον. 1. B. ἀναγκάσαν. m. ἀναγκάσαι. 2. a, o. 20. Διὸς. o. ib. ἢ ψεύσασθαι. C, E. Fo: ἢ τεράττειν.

τοῖς
 22. ἀρχὴν. π, B, o. ἀρετὴν. p. 2. a, m. 24. γὰρ τὰ. π. γὰρ τοῖς. m. o. τοῖς om. p. γὰρ τὰ. 2. δὲ τὰ. a et m.
 γρ. ib. αὐτῶν. E. 25. οὐτε ὅτα. 1. οὐδὲ ὅτα. 2. E. ib. παρετύγχανε. p. 27. γράφειν. p. 30. ἀνάγκην. C, E.
 ἀνάγκην. J. ad Im. 245. 31. ἐρέσθαι. π et m. γρ. 32. νόμων. 1 et m. γρ. νόμου. 2. E.

αὐτὸν μεγάλων, αἱ δ' ἀφ' ὧν θροέψονται, καὶ οὐχ αἱ βάνανσοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν σοφαί
 τε ὁμοίως καὶ ὑπόσοφοι πλὴν ἀληθοῦς φιλοσοφίας. καλῶ δὲ σοφοὺς μὲν ποιητικὴν μουσικὴν ἀστρο-
 νομίαν σοφιστὰς καὶ τῶν ῥητόρων τοὺς μὴ ἀγοραίους, ὑποσόφους δὲ ζωγραφίαν πλαστικὴν ἀγαλ-
 ματοποιοὺς κυβερνήτας γεωγροῦς, ἢν ταῖς ὥραις ἔπονται, καὶ γὰρ αἶδε αἱ τέχναι σοφίας οὐ πολὺ
 λείπονται. ἔστι τι, ὃ βασιλεῦ, ψευδόσοφοί τε καὶ ἀγείροντες, ὃ μὴ μαντικὴν ὑπολάβης, πολλοῦ
 μὲν γὰρ ἀξία, ἢν ἀληθεύῃ, εἰ δ' ἐστὶ τέχνη, οὐπω οἶδα, ἀλλὰ τοὺς γόητας ψευδοσόφους φημί.
 τὰ γὰρ οὐκ ὄντα εἶναι καὶ τὰ ὄντα ἀπιστεῖσθαι, πάντα ταῦτα προστίθηναι τῇ τῶν ἐξαπατωμένων
 δόξῃ, τὸ γὰρ σοφὸν τῆς τέχνης ἐπὶ τῇ τῶν ἐξαπατωμένων τε καὶ θεωμένων ἀνοίᾳ κεῖται, ἡ δὲ
 τέχνη φιλοχρήματοι πάντες, ἃ γὰρ κομψεύονται, ταῦθ' ὑπὲρ μισθοῦ σφιδιν εὔρηται, μαστεύ-
 ονσι δ' ὑπερβολὰς χρημάτων ὑπαγόμενοι τοὺς ὁτιοῦν ἐρῶντας ὥς ἱκανοὶ πάντα. τίνα οὖν, ὃ βα-
 σιλεῦ, πλοῦτον περὶ ἡμᾶς ἰδὼν ψευδοσοφίαν ἐπιτηδεύειν με οἶει, καὶ ταῦτα τοῦ σοῦ πατρὸς κρείττω
 με ἡγουμένου χρημάτων; ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ποῦ μοι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ γενναίου τε καὶ θείου ἀν-
 δρός; ὅς με ἐν αὐτῇ ᾄδει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ πένεσθαι."

Αὐτοκράτωρ Οἰεσπασιανὸς Ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.

„Εἰ πάντες, Ἀπολλώνιε, κατὰ ταυτὰ σοι φιλοσοφεῖν ἤθελον, σφόδρα ἂν εὐδαιμόνως ἔπραττε 15
 φιλοσοφία τε καὶ πενία· φιλοσοφία μὲν ἀδεκάστως ἔχουσα, πενία δὲ αὐθαιρέτως. ἔρρωσο." 332

„Ταῦθ' ὁ πατήρ ὁ σὸς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογεῖσθω, φιλοσοφίας μὲν τὸ ἀδέκαστον, πενίας δὲ τὸ αὐθαί-
 ρετον ἐμοὶ ὀριζόμενος, ἐμμένητο γὰρ πού καὶ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον, ὅτ' Εὐφράτης μὲν καὶ πολλοὶ τῶν
 προσποιουμένων φιλοσοφεῖν προσιόντες αὐτῷ χρήματα οὐδ' ἀφανῶς ἤτουν, ἐγὼ δ' οὐ μόνον οὐ
 προσήειν ὑπὲρ χρημάτων, ἀλλὰ κακείνους ἐώθουν ὥς οὐχ ὑγιαίνοντας, διεβεβλήμην δὲ πρὸς χρή- 20
 ματα μειράκιον ὧν ἔτι· τὰ γοῦν πατρῶα, λαμπρὰ δ' ἦν οὐσία ταῦτα, μίᾳς μόνῃς ἰδὼν ἡμέρας
 ἀδελφοῖς τε τοῖς ἐμῶντο ἀφῆκα καὶ φίλοις καὶ τῶν ξυγγενῶν τοῖς πένησι μελετῶν πού ἀφ' Ἑστίας
 τὸ μηδεὶν δεῖσθαι, ἐάσθω δὲ Βαβυλῶν καὶ Ἰνδῶν τὰ ὑπὲρ Καύκασόν τε καὶ ποταμὸν Ὑφρασίην,
 δι' ὧν ἐπορευόμεν ἐμῶντο ὅμοιοι· ἀλλὰ τῶν γε ἐνταῦθα καὶ τοῦ μὴ πρὸς ἀργύριον βλέπειν ποι-
 οῦμαι μάρτυρα τὸν Αἰγύπτιον τοῦτον· δεινὰ γὰρ πεπραχθεὶς τε μοι καὶ βεβουλευσθαι φήσας οὐδ' 25
 ὁπόσων χρημάτων ἐπανούργουν ταῦτα, εἰρηκεν, οὐθ' ὅ τι ἐνθυμηθεὶς κέρδος, ἀλλ' οὕτως ἀνόητος
 αὐτῷ δοκῶ τις, ὥς γοητεύειν μὲν, ἃ δ' ὑπὲρ πολλῶν ἕτεροι χρημάτων, αὐτὸς ἀδικεῖν οὐδ' ἐπὶ
 χρήμασιν, ἀγοράν, οἶμαι, προκηρύττων τοιαύτην· ἴτε, ὃ ἀνόητοι, γοητεύω γὰρ καὶ οὐδ' ὑπὲρ
 χρημάτων, ἀλλὰ προῖκα. κερδανεῖτε δὲ ὑμεῖς μὲν τὸ ἀπελθεῖν ἕκαστος ἔχων, ὅτου ἐρᾷ, ἐγὼ δὲ κιν- 30
 ῶ δύνους καὶ γραφάς· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐς ἀνοήτους ἴωμεν λόγους, ἐρώμεθα τὸν κατήγορον, ὑπὲρ ὅτου 30
 χρηλὴ λέγειν πρότον· καίτοι τί χρηλὴ ἐρωτᾷν; διήλθε γὰρ ὑπὲρ τῆς στολῆς τὰς ἀρχὰς τοῦ λόγου, καί,
 νῆ Δί', ὧν σιτοῦμαι τε καὶ οὐ σιτοῦμαι. ἀπολογεῖσθω δὴ ὑπὲρ τούτων, θεῖε Πυθαγόρα, κρινόμεθα
 γὰρ ὑπὲρ ὧν σὺ μὲν εὖρες, ἐγὼ δὲ ἔπαινω. ἀνθρώποις ἡ γῆ φύει, βασιλεῦ, πάντα, καὶ σπονδὰς 333
 ἄγειν πρὸς τὰ ζῶα βουλομένοις δεῖ οὐδενός, τὰ μὲν γὰρ δρέπονται αὐτῆς, τὰ δ' ἀροῦνται κουρο-
 τροφούσης, ὥς ταῖς ὥραις ἔοικεν, οἱ δ' ὥσπερ ἀνήκοοι τῆς γῆς μάχαιραν ἐπ' αὐτὰ ἔθηξαν ὑπὲρ 35

1. ὑπ' ὧν. s. ὧν. o. 4. οἱ ταῖς ὥραις ἔπονται. p. 5. ψευδοσόφον τε καὶ ἀγείρον. o. 6. ἀλλὰ — εἶναι παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ ὄντα ἄπιστα. E (461). 3. τε om. p. ib. θεωμένων. f, l. Fo: θεωμένων. 9. φιλοχρήματοι γὰρ πάντες. C, E. Sc: φιλοχρήματοι πάντες. 10. δ' om. f, l. 12. γενναίου καὶ. m, o. 13. τοῦ πένεσθαι. l.

15. ταῦτα. p. ib. σφόδρα ἂν. p. 19. οὐδ' ἀφανῶς. π, s et m. γρ. οὐκ ἀφανῶς. p, f, l, E. ib. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον — τοῖς πένησιν. Φ (334, b, 35). 20. προσήειν. π et J. ad Vers. germ. προσήειν. p. sed corr. προσήειν. προ- σήειν. 2, E, Φ praeter A, ubi προσήειν. 21. ὧν ἔτι. C. ὧν ἔτι. E. ἔτι ὧν. Φ. 22. τε om. p. ib. ἀφῆκα. π et m. γρ. ἀφῆκα. p, 2, E. 26. οὐδ'. p. οὐθ'. π, 2, E. 28. προκηρύττω. f, l. ib. οὐδὲ. p. 32. Δία. p. 34. δρέ- πονται. E. ib. κουροτροφούσης. π. ubi ais suprascr. 35. ἔθηξαν. π, s.

ἑσθῆτός τε καὶ βρώσεως. Ἴνδοι τοίνυν Βραχμῆνες αὐτοὶ τε οὐκ ἐπὶνουν ταῦτα καὶ τοὺς Γυμνοὺς
 Αἰγυπτίους ἐδίδασκον μὴ ἐπαινεῖν αὐτά· ἐνθεν Πυθαγόρας ἑλὼν, Ἑλλήνων δὲ πρῶτος ἐπέμειξεν
 Αἰγυπτίοις, τὰ μὲν ξυψυχα τῇ γῇ ἀνήκεν, ἃ δ' αὐτῇ φύει, ἀκήρατα εἶναι φάσκων ἐδιτεῖτο, ἐπι-
 5 τήδεια γὰρ σῶμα καὶ νοῦν τρέφειν, ἑσθῆτά τε, ἣν ἀπὸ θνησιδίων οἱ πολλοὶ φοροῦσιν, οὐ κα-
 λανσέ τε τοῦ καθαρὸς εἶναι πολλὰ μὲν, πρῶτον δὲ τὸ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς αἰσθῆσθαι· γενόμενος
 γὰρ κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ἢ Τροία ἐμάχετο, καὶ τῶν τοῦ Πάνθου παίδων
 κάλλιστος ὢν καὶ κάλλιστα ἐσταλμένος ἀπέθανε μὲν οὕτω νέος, ὥς καὶ Ὀμήρῳ παρασχεῖν θοῖνον,
 παρελθὼν δ' ἐς πλείω σώματα κατὰ τὸν Ἀδραστείας θεσμόν, ὃν ψυχὴ ἐναλλάττει, πάλιν ἐπανήλ-
 10 θεν ἐς ἀνθρώπου εἶδος καὶ Μνησαρχίδῃ ἐτέχθη τῷ Σαμίῳ σοφὸς ἐκ βαρβάρου καὶ Ἴων ἐκ Τρωὸς
 καὶ οὕτω τι ἀθάνατος, ὥς μὴδ' ὅτι Εὐφορβος ἦν ἐκλελῆσθαι. τὸν μὲν δὴ πρόγονον τῆς ἑμῆς
 σοφίας εἴρηκα καὶ τὸ μὴ αὐτὸς εὐρῶν, κληρονομήσας δὲ ἐτέρου ταῦτ' ἔχειν. κἀγὼ μὲν οὐ κρῖνω
 τοὺς τρυφῶντας ὑπὲρ τοῦ φοινικίου ὄρνιθος, οὐδ' ὑπὲρ τοῦ ἐκ Φάσιδος ἢ Παιόνων, οὓς παι-
 νουσιν ἐς τὰς αὐτῶν δαΐτας οἱ τῇ γαστρὶ χαριζόμενοι πάντα, οὐδ' ἐργασάμεν πω οὐδένα ὑπὲρ
 334 15 τῶν ἰχθύων, οὓς ὠνοῦνται πλείονος ἢ τοὺς κοππατίας ποτὲ οἱ λαμπροὶ, οὐδ' ἀλουργίδος ἐβάσινα
 οὐδενί, οὐδὲ Παμφύλου τινὸς ἢ μαλακῆς ἑσθῆτος, ἀσφοδέλου δέ, ὃ θεοί, καὶ τραχημάτων καὶ
 καθαρὰς ὕποφαγίας γραφὴν φεύγω, καὶ οὐδὲ ἡ ἑσθῆς ἄστυλος, ἀλλὰ κἀκεῖνην λωποδυτεῖ με ὁ κα-5
 τήγορος ὥς πολλοῦ ἀξίαν τοῖς γόησι. καίτοι ἀφελόντι τὸν ὑπὲρ ἐμψύχων τε καὶ ἀψύχων λόγον,
 δι' ὧν καθαρὸς τις ἢ μὴ δοκεῖ, τί βελτίων ἢ ὀδύνη τοῦ ἐρίου; τὸ μὲν γε προσηγορίας ζῶον ἐπέχθη
 20 καὶ σπουδαζομένου θεοῖς, οἳ μὴ ἀπαξιούσι τὸ ποιμαίνειν καὶ, νῆ Δί', ἡξιώσαν ποτε αὐτὸ καὶ
 χρυσοῦ εἶδους ἢ θεοὶ ἢ λόγοι. λίνον δὲ σπείρεται μὲν, ὥς ἔτυχε, χρυσοῦ δὲ οὐδεὶς ἐπ' αὐτῷ λό-
 γος, ἀλλ' ὅμως, ἐπειδὴ μὴ ἀπ' ἐμψύχου ἐδρέφθη, καθαρὸν μὲν Ἰνδοῖς δοκεῖ, καθαρὸν δὲ Αἰγυ-
 πτίοις, ἐμοὶ δὲ καὶ Πυθαγόρῃ διὰ τοῦτο σχῆμα γέγονε διαλεγόμενοις εὐχομένοις θύουσι. καθαρὸν
 δὲ καὶ τὸ ἐννυχεύειν ὑπ' αὐτῷ, καὶ γὰρ τὰ ὄνειρα τοῖς, ὥς ἐγώ, διαιτωμένοις ἐτυμωτέρας τὰς
 335 25 αὐτῶν φήμας ἄγει. ἀπολογώμεθα καὶ ὑπὲρ τῆς οὔσης ποτὲ ἡμῖν κόμης, ἐπειδὴ τις γραφὴ καὶ
 αὐχμοῦ εὐρηται, κρινέτω δὲ μὴ ὁ Αἰγύπτιος, ἀλλὰ τὰ ξανθὰ καὶ διεκτενισμένα μειράκια, τοὺς
 ἐραστὰς ἐξαψάμενα καὶ τὰς ἐταίρας, ἐφ' ἃς κωμάζει, καὶ ἑαυτὰ μὲν εὐδαίμονα ἡγείσθω καὶ ζηλωτὰ
 τῆς κόμης καὶ τοῦ λειβομένου ἀπ' αὐτῆς μύρου, ἐμὲ δὲ ἀναφοροδίσιαν πάσαν καὶ ἐραστήν τοῦ μὴ
 ἐρῶν. εἰρήσεται γὰρ πρὸς αὐτά· ὃ κακοδαίμονες, μὴ συκοφαντεῖτε τὸ Λωριέων εὖρεμα, τὸ γὰρ
 30 κομᾶν ἐκ Λακεδαιμονίων ἦκει κατὰ χρόνους ἐπιτηδευθὲν αὐτοῖς, ἐς οὓς μαχμώτατα αὐτῶν εἶχον,
 καὶ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Λεωνίδας ἐγένετο κομῶν ὑπὲρ ἀνδρίας καὶ τοῦ σεμνὸς μὲν φίλοις, φο-
 βερὸς δὲ ἐχθροῖς φαίνεσθαι· ταῦτά τοι καὶ ἡ Σπάρτη ἐπ' αὐτῷ κομᾷ μείων οὐδὲν ἢ ἐπὶ Λυκούργῳ
 τε καὶ Ἰφίτῳ. σοφοῦ δὲ ἀνδρὸς κόμης φειδέσθω σίδηρος, οὐ γὰρ θεμιτὸν ἐπάγειν αὐτόν, οὐ πᾶ-
 σαι μὲν αἰσθητηρίων πηγαί, πᾶσαι δ' ὁμφαί, ὅθεν εὐχαί τε ἀναφαίνονται καὶ σοφίας ἐρμηνεὺς
 35 λόγος. Ἐμπεδοκλῆς μὲν γὰρ καὶ στρόφιον τῶν ἀλουργοτάτων περὶ αὐτὴν ἀρμόσας ἐδόκει περὶ τὰς
 τῶν Ἑλλήνων ἀγνιάς ὕμνους ξυντιθεῖς, ὥς θεὸς ἐξ ἀνθρώπου ἔδοιτο, ἐγὼ δὲ ἡμελημένη κόμη

4. φοροῦσιν. π. 5. αὐτὸν om. p, f, l. ib. βύβλον. E. ib. ἐπέλεξατο. p. ib. ἀπῆλασέ τε. π in m. 7. κατὰ τοὺς
 χρόνους. p. κατὰ χρόνους. π, 2, E. 8. οὗτος. p. οὕτως. s. 10. ἐτάχθη. s. 11. Εὐφορβος ἦν. p. Εὐφορβος εἶναι. π.
 Εὐφορβον εἶναι. 2, E. ib. ἐκλελῆσθαι. 1, s. λελῆσθαι. f, l, E. 12. μὲν αὐτὸς. p. ib. δέ. C. δ'. E. ib. ἐξω. p.
 13. φοινικίου. 1. φοινικίου. 2, E. 17. ἑσθῆτος ἄστυλος. s, a. 18. τῶν ὑπὲρ. s. ib. ἐμψύχων τε καὶ. C. ἐμψύχων
 καὶ. E. 19. βελτίω. π. βέλτιον. l. ubi ω suprascr. ib. τὸ μὲν γὰρ. o. 20. Δία. p. 21. εἶδους. C, Hu. εἶδος. E.
 ib. καὶ om. p. 22. ἐδρέφθη. l. 25. αὐτῶν. E. ib. ἀπολογώμεθα. C ἀπολογούμεθα. E. ib. ἡμῖν om. a. 27. ἑαυτὰ.
 1, s. αὐτὰ. f, l, E. 29. εὐρημα. π. ubi ε penultima suprascr. 30. αὐτοί. p. 31. ἐγένετο, κομῶν. sic interp. E.
 ib. ἀνδρίας. p. 32. μείων. f et on suprascr. 33. σοφοῦ — λόγος. Φ (335, b, 2). ib. αἱ πᾶσαι. Φ praeter A. 34.
 αἰσθητηρίων. f, m. ib. πᾶσαι δέ. Φ. ib. ὅθεν om. Φ. 35. στρόφιον. π, s. στρόφιων. p, f, l, E. 36. ἐξ αὐτοῦ. f, l.

χρώμενος καὶ οὐπω τοιῶνδε ὕμνων ἐπ' αὐτῇ δεηθεὶς ἐς γραφὰς ἄγομαι καὶ δικαστήρια. καὶ τί φῶ
 τὸν Ἑμπεδοκλέα; πότερ' ἑαυτὸν ἢ τὴν τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν ᾔδειν, παρ' οἷς οὐκ
 7 ἐσυκοφαντεῖτο ταῦτα; μὴ πλείω διαλεγόμεθα ὑπὲρ τῆς κόμης, ἐτμήθη γὰρ καὶ προὔλαβε τὴν κατη-
 γορίαν ὁ φθόνος, δι' ὃν ὑπὲρ τῆς ἐτέρας αἰτίας χρηὶ ἀπολογεῖσθαι χαλεπῆς οὔσης, καὶ οἷας, ὧ 336
 βασιλεῦ, μὴ σοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ Διὶ παρασχεῖν φόβον· φησὶ γὰρ τοὺς ἀνθρώπους θεὸν ἡγεῖ-
 σθαι με καὶ δημοσίᾳ τοῦτ' ἐκφέρειν ἐμβεβροντημένους ὑπ' ἐμοῦ· καίτοι καὶ πρὸ τῆς αἰτίας ἐκεῖνα
 διδάσκειν ἔδει, τί διαλεχθεὶς ἐγὼ, τί δ' οὕτω θαυμάσιον εἰπὼν ἢ πράξας ὑπεργαρόμην τοὺς ἀν-
 θρώπους προσείχεσθαι μοι, οὔτε γὰρ, ἐς ὃ τι ἢ ἐξ ὅτου μετέβαλον ἢ μεταβαλεῖ μοι ἡ ψυχὴ, διε-
 λέχθην ἐν Ἑλλήσι, καίτοι γινώσκων, οὔτε δόξας περὶ ἑμαντοῦ τοιαύτας ἀπέστειλα, οὔτ' ἐς λόγια
 καὶ χρησμῶν φθὰς ἐξῆλθον, οἷα τῶν θεοκλυτούντων φορὰ, οὐδ' οἷδα πόλιν οὐδεμίαν, ἐν ἣ ἔδοξε 10
 ξυνιόντας Ἀπολλωνίῳ θύειν. καίτοι πολλοῦ ἄξιος ἐκάστοις ἐγενόμην, ὅποσα ἐδέοντό μου, ἐδέοντο
 δὲ τοιαῦτα· μὴ νοσεῖν οἱ νοσοῦντες ὀσιώτεροι μῦειν ὀσιώτεροι θύειν ὕβριν ἐκτεμῆσθαι νόμους
 ἐρρωσθαι. μισθὸς δ' ἐμοὶ μὲν τούτων ὑπῆρχε τὸ βελτίους αὐτοὺς αὐτῶν φαίνεσθαι, σοὶ δὲ ἐχαρι-
 ζόμην ταῦτα· ὥσπερ γὰρ οἱ τῶν βοῶν ἐπιστάται τὸ μὴ ἀτακτεῖν αὐτὰς χαρίζονται τοῖς κεκτημένοις
 τὰς βοῦς καὶ οἱ τῶν ποιμνίων ἐπιμελεῖται πιαίνουσιν αὐτὰ ἐς τὸ τῶν πεπαμένων κέρδος νόσους τε 15
 ἀφαιροῦσι μελιτῶν οἱ νομεῖς αὐτῶν, ὥς μὴ ἀπόλοιτο τῷ δεσπότῃ τὸ σμήνος, οὕτω που καὶ ἐγὼ
 τὰ πολιτικὰ παύων ἐλαττώματα σοὶ διωρθοῦμην τὰς πόλεις, ὥστ' εἰ καὶ θεὸν ἡγοῦντό με, σοὶ
 κέρδος ἢ ἀπάτη εἶχε, ξὺν προθυμίᾳ γὰρ που ἡμροῶντό μου, δεδιότες πράττειν, ἢ μὴ δοκεῖ θεῷ.
 ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο φροντο, ὅτι δ' ἐστὶ τις ἀνθρώπων πρὸς θεὸν ξυγγένεια, δι' ἣν μόνον ζώων θεοὺς
 οἶδε, φιλοσοφεῖ δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως καὶ ὅπῃ μετέχει τοῦ θείου. φησὶ μὲν οὖν καὶ τὸ 20
 εἶδος αὐτὸ θεῷ εἰκέναι, ὥς ἀγαλματοποιία ἐρμηνεύει καὶ χρώματα, τὰς τε ἀρετὰς θεόθεν ἥκειν
 ἐπ' αὐτὸν πέπεισται καὶ τοὺς μετέχοντας αὐτῶν ἀγγιθέους τε εἶναι καὶ θείους. διδασκάλους δὲ τῆς
 διανοίας ταύτης μὴ Ἀθηναίους καλῶμεν, ἐπειδὴ τοὺς δικαίους καὶ τοὺς Ὀλυμπίους καὶ τὰς τοιάσδε 337
 ἐπωνυμίας πρῶτοι ἔθεντο, θειοτέρας, ὥς τὸ εἰκός, οὔσας ἢ ἐπ' ἀνθρώπων κείσθαι, ἀλλὰ τὸν Ἀπόλλω
 τὸν ἐν τῇ Πυθίᾳ ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Ἀνκουργος ὁ ἐκ τῆς Σπάρτης ἄρτι γεγραμ- 25
 μένων αὐτῷ τῶν νόμων, οἷς ἡ Λακεδαιμῶν τέτακται, προσειπὼν δ' αὐτὸν ὁ Ἀπόλλων βασανίζει
 τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν, ἐν ἀρχῇ τοῦ χρησμοῦ φάσκων ἀπορεῖν, πότερα χρηὶ θεὸν ἢ ἀνθρώπον κα-
 λεῖν, προὐὼν δὲ ἀποφαίνεται καὶ ψηφίζεται τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην, ὥς ἀνδρὶ ἀγαθῷ. καὶ οὐδεὶς
 ἐπὶ τὸν Ἀνκουργον ἀγὼν ἢ κίνδυνος ἐκ τούτων παρὰ Λακεδαιμονίοις, ὥς ἀθανατίζοντα, ἐπεὶ μὴ
 ἐπέπληξε τῷ Πυθίῳ προσρηθεὶς τούτοις, ἀλλὰ ξυνετίθεντο τῷ μαντεῖρι, πεπεισμένοι δῆπου καὶ 30
 πρὸ τοῦ χρησμοῦ ταῦτα. τὰ δὲ Ἰνδῶν καὶ Αἰγυπτίων ταῦτα· Ἰνδοὺς Αἰγύπτιοι τὰ μὲν ἄλλα συκο-
 φαντοῦσι καὶ διαβάλλουσιν αὐτῶν τὰς ἐπὶ τοῖς πράγμασι δόξας, τὸν δὲ λόγον, ὃς ἐς τὸν δημιουργ-
 γὸν τῶν ὄλων εἴρηται, οὕτω τι ἐπαινοῦσιν, ὥς καὶ ἐτέρους διδάξασθαι Ἰνδῶν ὄντα. ὁ λόγος δὲ
 τῆς μὲν τῶν ὄλων γενέσεώς τε καὶ οὐσίας θεὸν δημιουργὸν οἶδε, τοῦ δὲ ἐνθυμηθῆναι ταῦτα αἴτιον

2. ἑαυτὸν. 1. ἑαυτοῦ. 2. B. ib. τῶν ἑαυτοῦ. f, l. ib. ᾔδειν. 1. s. ἄγειν. f, l, E. (ἄγειν; a, m.) 3. διαλεγώ-
 μεθα. C. διαλεγόμεθα. E. 5. μόνον. p. ib. θεοὺς. f, l. 8. ἢ om. ante ἐξ. E. 9. ἀπέστειλα. π, s. utrobique e
 primae suprasc. 10. θεοκλυτούντα. p. 11. ἐγενόμην. f, l. 12. τὰ τοιαῦτα. f, l. 13. αὐτῶν. E. 15. πεπαμένων.
 l. 17. παύων om. o. 18. ἡμροῶντο που. o. ib. δεδιότες πράττειν. π, s. δεδιότες μὴ πράττειν. p, f, l, E. ib.
 θεῷ. C. θεοῖς. E. 19. ἀνθρώπων. π et p ex. corr. ἀνθρώπων. f, l, E. ib. μόνων. l. 20. φιλοσοφεῖτε δὲ καὶ sic

π et m. γρ. τε καὶ. ib. ὅπου. p. 22. ἐπ' αὐτῷ. π. ἐπ' αὐτό. s. ἐπ' αὐτῷ. p, f, l. ib. πέπεισται. π, f, l. πεπει-
 ται s in ord. πεπίστενται in mg. πεπίστενται. p, E. ib. διδασκάλους τε. f, l. 23. καὶ τὰς — ὥς τὸ om. p.
 26. καὶ οἷς. p, f, l. 27. περὶ αὐτὸν. f, l. ib. ἀνθρώπον καλεῖν. π. ἀνθρώπον αὐτὸν καλεῖν. p, f, l, E. 29. ἀθα-
 νατίζοντα. π, m. γρ. et s (pr. m.) ἀθάνατα ζῶντα. p, f, l et s. (sec. m.) a, m. ἀθανατιῶντα. o. ib. μηδὲ. p. 30.
 ἐξέπληξε. f, l. 31. ταῦτα om. f, l, a. 32. ἀλλὰ τὸν λόγον — οἶδε. φ. 33. οὕτω τοι. φ. ib. δοξάζεσθαι. p. ib. ὁ
 δὲ λόγος. φ. 34. δημιουργὸν om. φ.

τὸ ἀγαθὸν εἶναι αὐτόν· ἐπεὶ τοίνυν ξυγγενῇ ταῦτα, ἔχομαι τοῦ λόγου καὶ φημι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων θεοῦ τι ἔχειν. κόσμος δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θεῷ δημιουργῷ κείμενος τὰ ἐν οὐρανῷ νομιζέσθω καὶ τὰ ἐν θαλάττῃ καὶ γῇ πάντα, ὧν μετουσία ἴση ἀνθρώποις, πλὴν τύχης. ἔστι δὲ τις καὶ ἐπ' ἀνδρὶ ἀγαθῷ κόσμος οὐχ ὑπερβάλλον τὰ σοφίας μέτρα, ὅν που καὶ αὐτός, ὃ βασιλεῦ, φήσεις
 338 5 ἀνδρὸς δεῖσθαι θεῷ εἰκασμένου· καὶ τί τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τοῦδε; αἱ ψυχαὶ ἀτακτοῦσαι μανικώτερον ἄπτονται παντὸς σχήματος, καὶ ἔωλοι μὲν αὐταῖς νόμοι, σωφροσύνη δ' οὐδαμοῦ, θεῶν δὲ τιμαὶ ἄτιμοι, λαλιᾶς δ' ἐρωσι καὶ τρυφῆς, ἐξ ὧν ἀργία φύεται πονηρὰ ξύμβουλος ἔργου παντός. αἱ δὲ μεθύνουσαι ψυχαὶ πηδῶσι μὲν ἐπὶ πολλά, τὸ δὲ σκίσημα τοῦτο ἴσχει οὐδέν, οὐδ' εἰ πάντα πνίονεν, ὁπόσα, ὥσπερ ὁ μανδραγόρας, ὑπνῆλὰ ἐνομίσθη. ἀλλὰ δεῖ ἀνδρός, ὃς ἐπιμελήσεται τοῦ
 10 περὶ αὐτὰς κόσμου, θεὸς ὑπὸ σοφίας ἦκων. οὗτος γὰρ ἀπόρησεν αὐτὰς ἐρώτων τε ἀπάγειν, ἐφ' οὗς ἀγριώτερον τῆς ξυνήθους ὁμιλίας ἐκφέρονται, καὶ φιλοχρηματίας, δι' ἣν οὐπω πᾶν ἔχειν φασίν, ἐπεὶ μὴ καὶ τὸ στόμα ὑπέχουσιν ἐπιρρέοντι τῷ πλούτῳ. φόνων γὰρ ἀνασχεῖν μὲν αὐτὰς μὴ προσάπτεσθαι οὐκ ἀδύνατον ἴσως ἀνδρὶ τοιούτῳ, ἀπονῦψαι δὲ οὔτε ἐμοὶ δυνατόν οὔτε τῷ πάντων δημιουργῷ θεῷ. ἔστω, βασιλεῦ, κατηγορία καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐφέσου, ἐπειδὴ ἐδῶθη, καὶ κρινέτω με ὁ 8
 15 Ἀλγύπιος, ὡς ἔστι πρόσφορον τῇ γραφῇ. ἔστι γὰρ δήπου ἡ κατηγορία τοιαύτη· περὶ Σκύθας ἢ Κελτοὺς, οἱ ποταμὸν Ἰστρον ἢ Ρῆνον οἰκοῦσι, πόλις ὠκίσται μελὼν οὐδὲν Ἐφέσου τῆς ἐν Ἰωνίᾳ· ταύτην ὀρηγνῆριον βαρβάρων οὐσαν, οἱ μὴ ἀκροῶνται σου, λοιμὸς μὲν τις ἀπολεῖν ἐμελλεν, Ἀπολλώνιος δὲ ἴασατο. ἔστι μὲν γὰρ τις καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογία σοφῷ ἀνδρὶ, ἣν ὁ βασιλεὺς τὸ ἀντίξοον ὅπλοισι, ἀλλὰ μὴ νόσοις αἰρεῖν βούληται, μὴ γὰρ ἐξαλειφθεῖ πόλις μηδεμία, μήτε σοί, βασι-
 20 339 λεῦ, μήτε ἐμοί, μήτε ἰδοίμιν πρὸς ἱεροῖς νόσον, δι' ἣν οἱ νοσοῦντες ἐν αὐτοῖς κείσονται. ἀλλὰ μὴ ἔστω ἐν σπουδῇ τὰ βαρβάρων, μηδὲ τάττωμεν αὐτοὺς ἐς τὸ ὑγιαῖνον πολέμιωτάτους ὄντας καὶ οὐκ ἐνσπόνδους τῷ περὶ ἡμᾶς γένει. τὴν δὲ Ἐφεσον τίς ἀφαιρήσεται τοῦ σώζεσθαι βεβλημένην μὲν τὰς ἀρχὰς τοῦ γένους ἐπ' τῆς καθαρωτάτης Ἀττίδος, ἐπιδεδωκυῖαν δὲ παρὰ πάσας, ὁπόσαι Ἰωνικαὶ τε καὶ Ἀγυδοὶ, προβεβηκυῖαν δὲ ἐπὶ τὴν θάλατταν διὰ τὸ ὑπερήκειν τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ὠκίσθη, μεστήν
 25 δὲ φροντισμάτων οὐσαν φιλοσόφων τε καὶ δημοτικῶν, ὅφ' ὧν ἡ πόλις οὐχ ἴππῳ, μυριάσι δὲ ἀνθρώπων ἰσχύει, σοφίαν ἐπαινοῦσα; τίς δ' ἂν σοφὸς ἐκλιπεῖν σοὶ δοκεῖ τὸν ὑπὲρ πόλεως τοιαύτης ἀγῶνα ἐνθυμηθεῖς μὲν Δημοκρίτον ἐλευθερώσαντα λοιμοῦ ποτε Ἀβδηρίτας, ἐννοήσας δὲ Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ὃς λέγεται καὶ ἀνέμους θάλλει τῆς ὥρας ὑπερπνέσαντας, ἀκηκῶς δὲ τὰ Ἐμπεδοκλέους, ὃς νεφέλης ἀνέσχε φορὰν ἐπ' Ἀκραγαντίνους χαλεπίδης; ἐπικόπτει με ὁ κατήγορος· ἀκούεις 9
 30 γὰρ που καὶ σύ, ὃ βασιλεῦ, καὶ φησιν, οὐκ ἐπειδὴ σωτηρίας αἴτιος Ἐφεσίοις ἐγενόμην, γράφεσθαί με, ἀλλ' ἐπειδὴ προεῖπον ἐμπεσεῖσθαι σφισι τὴν νόσον, τουτί γὰρ ὑπὲρ σοφίαν εἶναι καὶ τερατώδες, τῆς δ' ἐπὶ τοσόνδε ἀληθείας οὐκ ἂν ἐφικέσθαι με, εἰ μὴ γόης τε ἦν καὶ ἀπόρητος. τί οὖν ἐνταῦθα ἐρεῖ Σωκράτης ὑπὲρ ὧν ἔφασκε τοῦ δαιμονίου μανθάνειν; τί δὲ Θαλῆς τε καὶ Ἀναξαγόρας, τῷ Ἴωνε, ὁ μὲν τὴν εὐφορίαν τὴν τῶν ἐλαίων, ὁ δὲ πολλὰ τῶν οὐρανίων παθῶν
 340 35 προειπόντες; ἢ γοητεύοντες προειπεῖν ταῦτα; καὶ μὴν καὶ ὑπήχθησαν οὗτοι δικαστηρίοις ἐφ' ἐτέραις αἰτίαις, καὶ οὐδαμοῦ τῶν αἰτιῶν εἴρηται, γόητας εἶναι σφᾶς, ἐπειδὴ προγιγνώσκουσι. καταγέλαστον γὰρ τοῦτο ἐδόκει καὶ οὐδ' ἐν Θετταλίᾳ πιθάνον κατ' ἀνδρῶν λέγεσθαι σοφῶν, οὐ τὰ γύναια κα-

2. κείμενος δημιουργῷ. p. 3. ὧν μετουσία. 1, s. ὧ μετουσία. f, l, E. οὐ μετ. o. ib. καὶ om. p. 4. τὰ τῆς. p.

10. θεὸς ἀπὸ. π. θεὸς ἀπὸ. p, 2, E. 12. φόνον. p. ib. δὲ ἀνασχεῖν αὐτὰς. p. 13. ἴσων. a. 15. ἔστω. o. ib. καὶ Κελτοὺς. E. 16. τὸν ποταμὸν. l. 18. ἔστι μὲν γὰρ τις. C, E. Fo: ἔστι μὲν τις. 21. τὰ om. p. ib. τάττωμεν. a, m. ib. οὐκ ἐνσπόνδους. 1, s. οὐκ ἐκσπόνδους. f, l, a, m. ἐκσπόνδους. o. 22. μὲν om. f, l. 24. προβεβηκυῖαν. 1, s. προβεβληκυῖαν. f, l, E. 25. ἴππων. p. 33. γούν. E. 34. τὴν εὐφορίαν. C. εὐφορίαν. E. 35. προειπόντες. π. ib. ἢ. C, E. Ser. ἢ. 36. εἶναι σφᾶς. l. 37. ἐδόκει μοι. s.

κῶς ἤκουσεν ἐπὶ τῇ τῆς σελήνης ἔλξει. πόθεν οὖν τοῦ περὶ τὴν Ἐφεσον πάθους ἡσθόμην; ἤκουσας μὲν καὶ τοῦ κατηγόρου εἰπόντος, ὅτι μὴ κατὰ τοὺς ἄλλους διατῶμαι, κάμοι δὲ ὑπὲρ τῶν ἑμαυτοῦ σιτίων, ὥς λεπτὰ καὶ ἡδία τῆς ἐτέρων συβάριδος, ἐν ἀρχῇ εἴρηται· τοῦτό μοι, ὦ βασιλεῦ, τὰς αἰσθήσεις ἐν αἰθρίατινὴ ἀπορρήτῳ φυλάττει κοῦκ ἐὰν θολερὸν περὶ αὐτὰς οὐδὲν εἶναι, διορᾶν τε, ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ αὐγῇ, πάντα γιγνόμενά τε καὶ ἐσόμενα. οὐ γὰρ περιμενεῖ γε ὁ σοφὸς τὴν γῆν ἀναθυμιῶσαν ἢ τὸν ἀέρα διεφθορότα, ἦν τὸ δεινὸν ἄνωθεν ῥέῃ, ἀλλὰ ξυνήσει αὐτῶν καὶ ἐπὶ θύραις ὄντων ὕστερον μὲν ἢ οἱ θεοί, θάττον δὲ ἢ οἱ πολλοί, θεοὶ μὲν γὰρ μελλόντων, ἀνθρώποι δὲ γιγνόμενων, σοφοὶ δὲ προσιόντων αἰσθάνονται. λοιμῶν δ' αἰτίας ἰδίᾳ, βασιλεῦ, ἐρώτα, σοφώτεραι γὰρ ἢ ἐς τοὺς πολλοὺς λέγεσθαι· ἄρ' οὖν τὸ οὕτως διατῶσθαι λεπτότητα μόνον ἐργάζεται τῶν αἰσθήσεων ἢ ἰσχὺν ἐπὶ τὰ μέγιστα τε καὶ θαυμασιώτατα; θεωρεῖν δ' ἔξεστιν, ὃ λέγω, καὶ ἀπ' ἄλλων μὲν, οὐχ ἡκιστα δὲ καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ περὶ τὴν νόσον ἐκείνην παραχθέντων· τὸ γὰρ τοῦ λοιμοῦ εἶδος, πτωχῶ δὲ γέροντι εἴκαστο, καὶ εἶδον καὶ ἰδὼν εἶλον, οὐ παύσας νόσον, ἀλλ' ἐξελὼν, ὅτῳ δ' εὐξάμενος, δηλοῖ τὸ ἱερὸν, ὃ ἐν Ἐφέσῳ ὑπὲρ τοῦτου ἰδρυσάμην, Ἡρακλέους μὲν γὰρ Ἀποτροπαίου ἐστὶ, ξυνεργὸν δ' αὐτὸν εἰλόμην, ἐπειδὴ σοφός τε καὶ ἀνδρεῖος ὢν ἐκάθηρέ ποτε λοιμοῦ τὴν Ἥλιν τὰς ἀναθυμιάσεις ἀποκλύσας, ἃς παρείχεν ἡ γῆ κατ' Αὐγίαν τυραννεύοντα. τίς ἂν οὖν σοί, βασιλεῦ, δοκεῖ φιλοτιμούμενος γόης φαίνεσθαι θεῶ ἀναθεῖναι, ὃ αὐτὸς εἰργαστο; τίνας δ' ἂν κτήσασθαι θαυμαστάς τῆς τέχνης θεῶ παρείς τὸ θαυμάζεσθαι; τίς δ' ἂν Ἡρακλεῖ εὐξασθαι γόης ὢν; τὰ γὰρ τοιαῦτα οἱ κακοδαίμονες βόθροις ἀνατιθέασι καὶ χθονίοις θεοῖς, ὢν τὸν Ἡρακλέα ἀποτακτέον, καθαρὸς γὰρ καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἔνους. ἡυξάμην αὐτῷ καὶ ἐν Πελοποννήσῳ ποτέ, λαμίας γὰρ τι φάσμα κάκει περὶ τὴν Κόρινθον ἦλθε σιτούμενον τῶν νέων τοὺς καλοὺς, καὶ ξυνή-
 20 ρατό μοι τοῦ ἀγῶνος οὐ θαυμασίῳν δεηθεὶς δώρων, ἀλλὰ μελιττούτης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τοῦ ὑπὲρ σωτηρίας τι ἀνθρώπων ἐργάσασθαι, τουτὶ γὰρ καὶ κατὰ τὸν Εὐρυσθέα μισθὸν τῶν ἄθλων ἡγείτο. μὴ ἄχθου, βασιλεῦ, τὰ Ἡρακλέους ἀκούων· ἔμελε γὰρ αὐτοῦ τῇ Ἀθηνᾷ, ἐπειδὴ χρηστὸς καὶ σω-
 342 10 τήριος τοῖς ἀνθρώποις. ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις με ὑπὲρ τῆς θυσίας ἀπολογεῖσθαι, τουτὶ γὰρ καὶ τῇ χειρὶ ἐνδείκνυσθαι, ἄκουε ἀπολογίας ἀληθοῦς· ἐγὼ γὰρ πάνθ' ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων πράτ-
 25 τῶν οὐπω ὑπὲρ αὐτῶν ἔδυσσα, οὐδ' ἂν θύσαιμι οὐδέν, οὐδ' ἂν θίγοιμι ἱερῶν, ἐν οἷς αἶμα, οὐδ' ἂν εὐξάμην ἐς μάχαιραν βλέπων ἢ θυσίαν, ἦν φησιν. οὐ Σκύθην με, ὦ βασιλεῦ, ἤρηκας, οὐδ' ἐκ τῆς αἰκίτου ποθέν, οὐδ' ἐπέμειξά πω Μασσαγέταις ἢ Ταύροις, ὥς κάκείνους ἂν τοῦ τῆς θυσίας ἔθους μετέβαλον· ἀνοίας δ' ἂν ποῖ ἡλαυνον, ἵνα πλεῖστα μὲν ὑπὲρ μαντικῆς διαλεγόμενος καὶ ὅπῃ ἔρρωται ἢ μὴ, ἄριστα δ' ἀνθρώπων ἡσθημένος, ὅτι τὰς αὐτῶν βουλὰς οἱ θεοὶ τοῖς ὁσίοις τε καὶ 30 σοφοῖς ἀνδράσι καὶ μὴ μαντευομένοις φαίνουσι, μαιφρονίας ἄπτωμαι καὶ σπλάγχνων ἀθύτων ἔμοι καὶ ἀκαλλιεργήτων; ἐφ' οἷς ἀπέλειπεν ἂν με καὶ ἡ τοῦ δαιμονίου ὁμφὴ μὴ καθαρὸν ὄντα. καὶ μὴν εἴ τις ἀφελὼν τὸ τῆς θυσίας μύσος ἐξετάξοι τὸν κατήγορον πρὸς ἃ μικρῶ πρόσθεν εἴρηκεν, ἀπαλάττει με τῆς αἰτίας αὐτός; ὃν γὰρ φησι προειπεῖν Ἐφεσίοις τὴν νόσον θυσίας οὐδεμιᾶς δεηθέντα, τί σφαγίων ἐδεήθην ἂν ἐφ' ἃ καὶ μὴ θυσασμένῳ παρὴν εἰδέναι; μαντικῆς δὲ τί ἐδεόμην ὑπὲρ ὧν 35

πᾶ
 1. ἀήθους. π. πάθους. J. ἀήθους. p. f, l, s. E. 2. καὶ om. p. 4. αἰθρία. π. s. αἰτία. p. f, l, E. εὐδία. J. ad Im. 275. ib. καὶ οὐκ. f, l. 5. περιμένει. f, l. 7. ἢ θεοί. l, E. 9. ἄρ' οὖν. s. J. ἄρ' οὖν. E. ib. οὕτως. C. οὕτω. E. 10. ἢ ἰσχύν. π. s. E. ἢ καὶ ἰσχύν. p, 2. ib. τε om. s. 11. τὸ γὰρ — ἐξελὼν. E. (449.) ib. γὰρ om. l. ib. τοῦ om. E. praeter B. 12. πτωχῶ ὥδε ἀγείροντι. E. 13. μὲν γὰρ. p. μὲν. π, 2, E. 14. τοῦ λοιμοῦ. f, l. 15. ἀποκλύσας. π, 2, E. ἀποκλείσας. p et m. γρ. ib. παρείχετο. f, l. ib. Αὐγίαν. C. Αὐγίαν. a, m. Αὐγίαν. o. ib. ἐπιὼν τυραννεύοντα. 2, E. 16. δοκεῖ. C. δοκῇ. E. ib. εἰργαστο. l, f, l, sc, a, m. εἰργασε. s. εἰργα. o. 19. Πελοποννήσῳ. p. 20. κάκει φάσμα. s, a. 21. μελιττούσης. f, l. 23. τοῦ Ἡρ. s. 26. ἡυξάμην. f, l, a. 27. ἦν φησιν. C. ἦν φησ. sc, E. ib. εἰρηκας. p. 29. ἵνα om. o. 30. αὐτῶν. π. αὐτῶν. l, E. 31. μὴ om. f, l. ib. οὐ μαιφρο- νίας. p. ib. ἄπτωμαι. π, s. ἄπτομαι. p, f, l, E. 33. μύσος. C. μίσος. E. μύσος. B, J. ib. σμικρῶ. p. 35. ἂν deleverim.

- αὐτός τε ἐπεπείσμεν καὶ ἕτερος; εἰ γὰρ ὑπὲρ Νερούα καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν κρίνομαι, λέξω πάλιν,
 343 ἃ καὶ πρόωγόν εἶπον, ἥνίκα ἦτιώ ταῦτα· Νερούαν γὰρ ἄξιον μὲν ἀρχῆς ἡγοῦμαι πάσης καὶ λόγου
 παντὸς ἐπ' εὐφημίαν ἦκοντος, ἀγωνιστὴν δὲ φροντίζων οὐ χρηστὸν, καταλέλνται γὰρ τὸ σῶμα
 ὑπὸ τῆς νόσου, δι' ἣν καὶ ἡ γνώμη μεσση ἄσσης καὶ οὐδὲ τὰ οἴκοι ἱκανή· σὲ γοῦν ἐπαινεῖ μὲν σώ-
 5 ματος, ἐπαινεῖ δὲ γνώμης, εἰκὸς μὲν, οἶμαί, τι πράττων, προθυμότερα γὰρ ὄντως ἢ ἀνδρωπεῖα
 φύσις ἐπαινεῖν, ἃ μὴ αὐτὴ ἔρρωται. πέπονθε δέ τι καὶ πρὸς ἐμὲ χρηστὸν Νερούας, καὶ οὔτε
 γελάσαντά πω αὐτὸν ἐπ' ἐμοῦ οἶδα οὔτε εὐηθισάμενόν τι τῶν εἰωθότων ἐν φίλοις, ἀλλ' ὥσπερ τὰ
 μειράκια πρὸς τοὺς πατέρας τε καὶ διδασκάλους τοὺς αὐτῶν, εὐλαβῶς μὲν φθέγγεται τὸ ἐπ' ἐμοῦ
 10 πᾶν, ἐρυθρῶ δὲ ἔτι, εἰδὼς δὲ τὸ ἐπεικὲς ἐπαινοῦντά με οὕτω τι ἄγαν ἐπιτηδεύει αὐτό, ὥς καὶ μοι
 ταπεινότερος τοῦ μετρίου φαίνεται. πῶς οὖν πιθανὸν ἡγήσαιο ἂν τις ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι Νερούαν
 ἀγαπῶντα, εἰ τῆς ἐαυτοῦ οἰκίας ἄρξοι, ἢ ὑπὲρ μεγάλων διαλέγεσθαι μοι τὸν μηδ' ὑπὲρ μικρῶν
 τεταρασσομένην, ἢ ξυνάπτειν ἐμοὶ γνώμην ὑπὲρ ὧν μηδ' ἂν πρὸς ἄλλον, εἰ τοῦ μὲν ἐνεθυμῆθη, ξυ-
 νῆψεν; ἢ πῶς ἔτ' ἐγὼ σοφὸς γνώμην ἐρμηνεύειν ἀνδρὸς μαντικῇ μὲν πιστεύων, ἀπιστῶν δὲ σοφίᾳ;
 τὸν δὲ Ὀρφεύον καὶ τὸν Ροῦφον, τοὺς δικαίους μὲν καὶ σώφρονας, νωθροὺς δὲ ἄνδρας, ὥς εὖ
 15 οἶδα, εἰ μὲν ὥς τυραννεύοντας διαβεβλήσθαι φασιν, οὐκ οἶδ' εἴτε τούτων πλέον διαμαρτάνουσιν,
 εἴτε Νερούα, εἰ δ' ὥς ξυμβούλω γεγονότες, πιθανώτερος ἀρχῇ ἐπιθέσθαι Νερούας, ἢ οἶδε ξυμβου-
 λεῦσαι; ἀλλὰ μὴν τὸν γε ὑπὲρ τούτων κρίνοντα κἀκεῖνα εἰκὸς ἦν ἐνθυμῆσθαι, τί ἐβούλετό μοι τὸ 11
 344 ξυλλαμβάνειν τοῖς ἐπὶ νεώτερα ἦκουσι· χοήματα μὲν γὰρ οὐ φησι παρ' αὐτῶν γεγενῆσθαι μοι, οὐδὲ
 δώροις ἐπαρθέντα με ταῦτα εἰργάσθαι, σκεψάμεθα δέ, μὴ μεγάλων δεδομένος ἀνεβαλόμην τὰς παρ'
 20 αὐτῶν εὐεργεσίας ἐς ὃν ὦντο ἄρξιν χρόνον, ἐν ᾧ μεγάλα μὲν ἂν αἰτεῖν ὑπῆρξε, μειζόνων δ'
 ἀξιοῦσθαι· πῶς οὖν ταῦτα ἔσται δῆλα; ἐνθυμῆθητι, βασιλεῦ, σεαυτὸν καὶ τοὺς ἔτι πρὸ σοῦ ἄρ-
 χοντας, ἀδελφὸν δῆπου τὸν σεαυτοῦ καὶ πατέρα Νέρωνά τε, ἐφ' ὧν ἦρξαν, κατὰ τούτους γὰρ
 μάλιστα τοὺς βασιλέας βεβίωται μοι ἐς τὸ φανερόν, τὸν ἄλλον χρόνον Ἰνδοῖς φοιτῶντι. τούτων δὴ
 τῶν ὀκτώ καὶ τριάκοντα ἔτων, τοσοῦτον γὰρ τὸ ἐς σὲ μῆκος, οὔτε ἐπὶ θύρας βασιλείους ἐφοίτησα
 25 πλὴν ἐν Αἰγύπτῳ τοῦ σοῦ πατρὸς, ἐπεὶ μήτε βασιλεὺς πω ἐτύγγανεν ὧν ὁμολογεῖ τε δι' ἐμὲ ἦκειν,
 οὔτε ἀνελεύθερόν τι διελέχθην βασιλευσὶν ἢ ὑπὲρ βασιλέων δήμοις οὔτ' ἐπιστολαῖς ἐλαμπρυνάμην
 ἢ γραφόντων ἐμοὶ βασιλέων ἢ αὐτὸς ἐνδεικνύμενος γράφειν, οὔθ' ὑπὲρ δωρεῶν κολακεύων βασι-
 λέας ἐμαυτοῦ ἀπηνέχθην. εἰ γοῦν ἔροιο με πλουσίους ἐνθυμηθεῖς καὶ πένητας, ποτέρου τῶν ἐθνῶν
 τούτων ἐμαυτὸν γράφω, τῶν πλουσιωτάτων φήσω, τὸ γὰρ δεῖσθαι μηδενὸς ἐμοὶ Ἀνδρία καὶ τὸ Πα-
 30 κτωλοῦ πᾶν. πῶς οὖν ἢ τὰς παρὰ τῶν οὐπω βασιλέων δωρεὰς ἀνεβαλλόμεν ἐς ὃν ἄρξιν αὐτοὺς
 ὦμην χρόνον ὃ μηδὲ τὰς παρ' ὑμῶν ἐλόμενος, οἷς βέβαιον ἡγοῦμην τὸ ἄρχειν, ἢ βασιλείων μετα-
 βολὰς ἐπενόουν μηδὲ ταῖς καθεστηκυῖαις ἐς τὸ τιμᾶσθαι χρώμενος; καὶ μὴν ὅποσα γίγνεται φιλο-
 σόφῳ ἀνδρὶ κολακεύοντι τοὺς δυνατοὺς, δηλοῖ τὰ Εὐφράτου· τούτῳ γὰρ ἐντεῦθεν τί λέγω χρή-
 345 ματα; πηγαὶ μὲν οὖν εἰσι πλούτου, καπὶ τῶν τραπέζων ἥδη διαλέγεται κἀπηλὸς ὑποκάπηλος τελώ-

1. ἕτερον a et m. γρ. ἐταῖρος. B. 2. καὶ πρὶν. m. γρ. ib. Νερούαν — χρηστὸν. Φ (335, a, 5). ib. δὲ ἄξιον. (δὲ ἄξιον A, B) Φ. 3. ἐπ' εὐφημίαν. 1, s, a, m. εἰς εὐφημίαν. f, ψ, l, o, Φ. ib. χοήσιμον. a. 4. ἄτης. m, o. ἄσης. l. 5. προθυμότερα δ' et suprascr. γὰρ. π. προθυμότερα δ'. p, f, l, E. ib. ὄντως. C et J ad Im. 702. οὕτως. E. 6. χρη-
 στὸν. p, f, l, o. χοήσιμον. π, s, a, m. 7. εὐηθισάμενον. p, a. εὐήθως τί καὶ μωρὸς διαπραξάμενον. s. idem, sed
 μωρὸς. a. Est scholion ex π, quod m. in mg. habet. 8. αὐτῶν. l. 11. ἢ τῆς. f et l ante corr. μηδὲ τῆς. p. ib.
 ἄρξιν f et l ante corr. ἄρξιν p pr. m. et ἄρχειν. sec. m. ib. ἢ om. f et l pr. m. 12. μηδ' ἂν. C, E. Fo: μηδὲ.
 13. ἔστ' ἐγὼ. m. γρ. ib. σοφὸς γνώμην ἐρμηνεύειν ἀνδρὸς. π, s, f, a, m. σοφὸς νέειν ἀνδρὸς. f, l. σοφὸς εἶην
 ἀνδρ. p, u. σοφὸς. o. 14. τοὺς om. o. 16. οἶδε. l. 17. τούτων. π, s, E. τοιούτων. p, f, l. 18. γεγενῆσθαι. o.
 24. τοσοῦτόν γε. f, l. 26. οὔτε. p. οὐτ'. E. 29. φημί. p. ib. δεῖσθαι μηδενὸς. π, s, E. μηδενὸς δεῖσθαι. p, f, l.
 ib. τὸ Πακτωλοῦ πᾶν. π, s, E. τὰ Πακτωλοῦ πάντα. p ex corr. f, l. 30. ἀνεβαλλόμεν. π. ἀνεβαλλόμεν. p, f, l, s.
 31. ἡγοῦμαι. p, f, l. 32. καὶ μὴν — κακίῳ ὧν ἐρμηνεύω. E (454). 33. τὸ Εὐφράτου. p. ib. τῷ γὰρ Εὐφράτῃ
 ἐκ τοῦ κολακεύειν τοὺς δυνατοὺς τί λέγω — ἐκτεμῆσθαι. Φ (335, a, 8). 34. καὶ περὶ τῶν. E.

νης όβολοστάτης πάντα γιγνόμενος τὰ πωλούμενά τε καὶ πωλόντα. ἐντετύπεται δ' αἰ ταῖς τῶν
 δυνατῶν θύραις καὶ προσέστηκεν αὐταῖς πλείω καιρὸν ἢ οἱ θυρωροί, ἀπελήφθη δὲ καὶ ὑπὸ θυ-
 ρωρῶν πολλάκις, ὥσπερ τῶν κυνῶν οἱ λίχνοι, δραχμὴν δὲ οὐδὲ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ προέμενός ποτε
 ἐπιτεχνίζει τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἑτέροις, τὸν Αἰγύπτιον τουτονὶ βόσκων χορήμασι καὶ ὀξύνων ἐπ'
 ἐμὲ γλῶτταν ἀξίαν ἐκτεμῆσθαι.

- 12 Εὐφρότην μὲν δὴ καταλείπω σοί, σὺ γάρ, ἦν μὴ κόλακας ἐπαινῆς, εὐρήσεις τὸν ἀνθρώπου
 κακίῳ ὦν ἐρμηνεύω, τῆς δὲ λοιπῆς ἀπολογίας ἀκοῶ· τίς οὖν αὕτη καὶ ὑπὲρ τίνων; ἤδετό τις, ὃ
 βασιλεῦ, παιδὸς Ἀρκάδος ἐν τῇ κατηγορίᾳ θρήνος, τετμησθαι μὲν αὐτὸν ὑπ' ἐμοῦ νύκτωρ, εἰ δ'
 ὄναρ φησὶν, οὐπω οἶδα, εἶναι δὲ πατέρων τε ἀγαθῶν ὁ παῖς οὗτος καὶ τὸ εἶδος οἷοι Ἀρκάδων οἱ
 ἐν ἀνχμῷ καλοί. τοῦτόν φασιν ἰκετεύοντά τε καὶ ὀλοφυρόμενον ἀπεσφάχθαι καμὲ τὰς χεῖρας ἐς τὸ 10
 τοῦ παιδὸς αἷμα βάψαντα θεοῖς ὑπὲρ ἀληθείας εὔχεσθαι. μέχρι τούτων ἐμὲ κρίνουσιν, ὁ δὲ ἐφεξῆς
 λόγος τῶν θεῶν ἀπτεται, φασὶ γάρ τοὺς θεοὺς ἀκοῦσαι μὲν ὧδέ μου εὐξαμένου, δοῦναι δὲ ἱερὰ
 εὖσημα καὶ μὴ ἀποκτείνειν ἀσεβοῦντα. τὴν μὲν οὖν ἀκρόασιν, ὡς οὐ καθαρὰ, τί ἂν, ὃ βασιλεῦ, 346
 λέγοιμι; ἀλλ' ὑπὲρ ὧν γέ μοι ἀπολογητέα, τίς ὁ Ἀρκάς οὗτος; εἰ γὰρ μὴ ἀνώνυμος τὰ πατέρων,
 μηδ' ἀνδραποδώδης τὸ εἶδος, ὧρα σοι ἐρωτᾶν, τί μὲν ὄνομα τοῖς γειναμένοις αὐτόν, τίνος δὲ οἰ- 15
 κίας οὗτος, τίς δ' ἐθρέψατο αὐτόν ἐν Ἀρκαδίᾳ πόλιν, τίνων δὲ βωμῶν ἀπαχθεὶς ἐνταῦθα ἐθύετο.
 οὐ λέγει ταῦτα καίτοι δεινὸς ὦν μὴ ἀληθεύειν. οὐκοῦν ὑπὲρ ἀνδραπόδου κρίνει με. ὃ γὰρ μήτ'
 αὐτῷ ὄνομα μήτ' ὦν ἔφυ, μὴ πόλιν μὴ κληρὸς ἔστιν, οὐχί, ὃ θεοί, τοῦτον ἐν ἀνδραπόδοις χρῆ
 τάττειν; ἀνώνυμα γὰρ πάντα. τίς οὖν ὁ κάπηλος τοῦ ἀνδραπόδου; τίς ὁ πριάμενος αὐτὸ ἐξ Ἀρ-
 κάδων; εἰ γὰρ τὸ γένος τούτων ἐπιτήδειον τῇ σφαττούσῃ μαντικῇ, πολλῶν μὲν χρημάτων εἰκὸς 20
 ἐωνῆσθαι τὸν παῖδα, πεπλευκέναι δὲ τινα ἐς Πελοπόννησον, ἵν' ἐνθὲνδε ἡμῖν ἀναχθεῖν ὁ Ἀρκάς,
 ἀνδράποδα μὲν γὰρ Ποντικά ἢ Λύδια ἢ ἐκ Φρυγῶν πριάτ' ἂν κἀνταῦθά τις, ὦν γε καὶ ἀγέλαις
 ἐντυχεῖν ἔστιν ἅμα φοιτώσας δεῦρο, ταυτὶ γὰρ τὰ ἔθνη καὶ ὁπόσα βαρβάρων, πάντα τὸν χρόνον
 ἑτέρων ἀκροώμενοι οὐπω τὸ δουλεύειν αἰσχρὸν ἡγοῦνται. Φρυγὶ γοῦν ἐπιχώριον καὶ ἀποδίδοσθαι
 τοὺς αὐτῶν καὶ ἀνδραποδισθέντων μὴ ἐπιστρέφειν, Ἑλλήνες δὲ ἐλευθερίας ἐρασταὶ ἔτι καὶ οὐδὲ 25
 δοῦλον ἀνὴρ Ἑλλήν πέρα ὅρων ἀποδώσεται, ὅθεν οὐδὲ ἀνδραποδισταῖς οὔτε ἀνδραπόδων καπήλοις
 ἐς αὐτοὺς παριητέα, ἐς δὲ Ἀρκαδίαν καὶ μᾶλλον, πρὸς γὰρ τῷ παρὰ πάντας ἐλευθεριάζειν Ἑλλη-
 νας δεόνται καὶ ὅγλου δούλων. ἔστι δὲ πολλὴ ἡ Ἀρκαδία καὶ ὑλώδης οὐ τὰ μετέωρα μόνον, ἀλλὰ
 καὶ τὰ ἐν ποσὶ πάντα. δεῖ δὴ αὐτοῖς πολλῶν μὲν γεωργῶν, πολλῶν δὲ αἰπόλων συφορβῶν τε καὶ 347
 ποιμένων καὶ βουκόλων τῶν μὲν ἐπὶ βουσί, τῶν δ' ἐφ' ἵπποις, δορυτόμων τε δέεται πολλῶν ἢ 30
 χώρα καὶ τοῦτο ἐκ παιδῶν γυμνάζονται. εἰ δὲ καὶ μὴ τοιάδε ἦν τὰ τῶν Ἀρκάδων, ἀλλ' εἶχον,
 ὥσπερ ἕτεροι, προσαποδίδοσθαι τοὺς αὐτῶν δούλους, τί τῇ θρυλουμένη σοφίᾳ ξυνεβάλλετο τὸ ἐξ
 Ἀρκαδίας εἶναι τὸν σφαττόμενον; οὐδὲ γὰρ σοφώτατοι τῶν Ἑλλήνων Ἀρκάδες, ἵν' ἐτέρου τι ἀνθρώπου
 πλέον περὶ τὰ λογικὰ τῶν σπλάγγνων φαίνωσιν, ἀλλὰ ἀγροικώτατοι ἀνθρώπων εἰσὶ καὶ συνώδεις τὰ
 τε ἄλλα καὶ τὸ γαστριζέσθαι τῶν θρυνῶν. ῥητορικώτερον ἴσως ἀπολελόγημαι τοῦμοῦ τρόπου, τὰ τῶν 35
 Ἀρκάδων ἀφερμηνεύων ἦθη καὶ παριῶν ἐς Πελοπόννησον τῷ λόγῳ. ἡ γὰρ ἐμοὶ προσήκουσα ἀπο-

1. πάντα τι. ἙΑ, Β. 2. πλέον ἢ. Φ. ib. ἀπελήφθη — προέμενος om. Φ. ib. ἀπελήφθη. C, a, m. ἀπελήφθη.
 o. ἀπελήφθη. ἙΑ, Β. ib. ὑπὸ θυρωρῶν. Ἑ. ὑπὸ θυρῶν. C, E. 3. δραχμὴν. ἙΑ, Β. ib. ἀνδρὶ ποτε προέμενος.
 π, s, E. Ἑ. ἀνδρὶ πο. ποτε. p. ποτὲ ἀνδρὶ πο. f, l. 4. νῦν τὸν. Ἑ. ib. πλοῦτον, ἑτέροις. E. ib. ἑτέροις. ἙΑ.
 ubi ai suprasc.
 6. σοι. E. 7. ἐρμηνεύων. ἙΒ. ib. τί. E. 8. αὐτόν om. s, a. 12. μου om. p, f, l. 16. ἐθρέψατ' αὐτόν. p.
 ib. πόλει. p. ib. τίνων βωμῶν δὲ. a, m. 18. μὴ κληρὸς μὴ ἔστιν. f, l. 19. πράττειν. p. ib. αὐτὰ. f, l. 21. Πε-
 λοπόννησον. p. ib. ἀναχθεῖν. o ex ψ. 22. κἀν ταῦτα. s. ib. γέ τις. o. 24. ἡγούντο. p. 25. αὐτῶν. l. αὐτῶν. E.
 26. οὐτ' ἀνδραπόδων. p, f, l, a. 27. τὸ. p, f, l. ib. Ἑλλήνας om. f, l. 29. μὲν om. f, l. 30. βουκόλων καὶ
 ποιμένων. p. ib. δ' om. a. 31. εἰ καὶ. f, l. ib. δὲ ἦν. f, l. 32. αὐτῶν. l. αὐτῶν. E. ib. θρυλουμένη. l, E.
 33. τὸ σφαττόμενον. E. (non fc.) 34. λογικὰ. π. λογιστικά. p, f, l, E. 36. Πελοπόννησον. p.

λογία τίς; οὐκ ἔθυσα οὐ θύω οὐ θυγγάνω αἵματος, οὐδ' εἰ βώμιον αὐτὸ εἴη, Πυθαγόρας τε γὰρ
 ὥδε ἐγίνωσκεν οἱ τε ἀπ' αὐτοῦ παραπλησίως, καὶ κατ' Αἴγυπτον δὲ οἱ Γυμνοὶ καὶ Ἰνδῶν οἱ σο-
 φοί, παρ' ὧν καὶ τοῖς ἀμφὶ Πυθαγόραν αἱ τῆς σοφίας ἀρχαὶ ἐφοίτησαν. κατὰ ταῦτα θύοντες οὐ
 δοκοῦσιν ἀδικεῖν τοῖς θεοῖς, ἀλλὰ γηράσκουν τε αὐτοῖς ξυγχωροῦσιν ἀρτίοις τὰ σώματα καὶ ἀνόσοις,
 5 καὶ σοφωτέροις αἰεὶ δοκεῖν μὴ τυραννεύεσθαι μηδενὸς δεῖσθαι. καὶ οὐκ ἀπεικός, οἶμαι, ἀγαθῶν
 348 δεῖσθαι σφῶς ὑπὲρ καθαρῶν θυμάτων. δοκῶ γάρ μοι καὶ τοὺς θεοὺς τὸν αὐτὸν ἔμοι νοῦν ὑπὲρ
 θυσιῶν ἔχοντας τὰ λιβανοφόρα τῆς γῆς ἐν καθαρῷ τῆς οἰκουμένης ἐκφυτεύειν, ἵν' ἀπ' αὐτῶν θύ-
 οίμεν μὴ σιδηροφοροῦντες ἐν ἱεροῖς, μηδ' αἷμα ἐς βωμοὺς ῥαίνοντες. ἐγὼ δ', ὥς ἔοικεν, ἑμαυτοῦ
 καὶ τῶν θεῶν ἐκλαθόμενος ἔθνον τρόπον, ὃν μήτ' αὐτὸς εἶωθα μήτε τις ἀνθρώπων θύοι. ἀπαλ- 13
 10 καττέτω με τῆς αἰτίας καὶ ὁ καιρός, ὃν εἶρηκεν ὁ κατηγορὸς· τὴν γὰρ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ ταῦτα
 εἰργάσθαι μοί φησιν, εἰ μὲν ἐγενόμην ἐν ἀργῷ, ἔθυσα, εἰ δὲ ἔθυσα, καὶ ἔφαγον. εἰτά με, ὦ βα-
 σιλεῦ, θαμινὰ ἐρωτᾷς, εἰ μὴ ἐπεχωρίαζον τῇ Ῥώμῃ τότε; καὶ σύ, βέλτιστε βασιλέων, ἐπεχωρίαζες,
 ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις θύσαι τοιαῦτα, καὶ ὁ συκοφάντης, ἀλλ' οὐχ ὁμολογήσει τὰ τῶν ἀνδροφόνων
 πράττειν, εἰ κατὰ τὴν Ῥώμην διητᾶτο, καὶ μυριάδες ἀνθρώπων, ὥς βέλτιον ξηνηλατεῖν ἢ ὑπάγειν
 15 γραφαῖς, ἐν αἷς τεκμήριον ἀδικημάτων ἔσται τὸ ἐνταῦθα εἶναι. καίτοι τὸ ἐς τὴν Ῥώμην ἦκεν καὶ
 παραιτεῖται τάχα τῆς τοῦ νεώτερα πράττειν δοκεῖν αἰτίας, τὸ γὰρ ἐν πόλει ζῆν, ἐν ᾗ πάντες μὲν
 ὀφθαλμοί, πᾶσα δὲ ἀκρόασις ὄντων τε καὶ οὐκ ὄντων, οὐ ξυγχωρεῖ νεωτέρων ἀπτεσθαι τοῖς γε μὴ
 λίαν θανατωῦσι, τοὺς δ' εὐλαβεστέρους τε καὶ σώφρονας βραδέως ἄγει καὶ ἐφ' ᾧ ἔξεστι. τί οὖν, 14
 ὦ συκοφάντα, κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔπραττον; εἰ μὲν ὥς σεαυτὸν ἐρωτᾷς, ἐπειδὴ καὶ σὺ ἐρω-
 20 τῶν ἦκεις, ἀγῶνας ἡτοίμαζον καὶ κατηγορίας ἐπ' ἀνδρας χρηστοὺς καὶ ἀπολείσθαι τοὺς οὐκ ἀδι-
 κοῦντας καὶ πείσαι τὸν βασιλέα μὴ ἀληθῆ λέγων, ἵν' ἐγὼ μὲν εὐδοκίμοιην, μιλαινότο δὲ οὗτος, εἰ
 δ' ὥς φιλοσόφου πυνθάνη, τὸν Δημοκρίτου ἐπὶ πᾶσι γέλωτα, ὃν ἐς πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων
 349 γέλῳ, εἰ δ' ὥς ἐμοῦ, Φιλίσκος ὁ Μηλιεύς ἐτῶν ξυμφιλοσοφήσας ἔμοι τεττάρων ἐνόσει τότε, καὶ
 παρ' αὐτῷ ἀπεκάθευδον οὕτω διακεκμημένῳ χαλεπῶς, ὥς καὶ ἀποθανεῖν ὑπὸ τῆς νόσου. καίτοι πολ-
 25 λὰς ἂν ἠνέξαιμην ἱγγας ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ψυχῆς γενέσθαι μοι, καί, νῆ Δί', εἰ τινες Ὀρφῆως εἰσὶν
 ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων μελωδίαί, μηδ' ἐκείνας ἀγνοῆσαι, καὶ γὰρ ἂν μοι δοκῶ καὶ ὑπὸ τὴν γῆν
 πορευθῆναι δι' αὐτόν, εἰ ἐφικτὰ ἦν ταῦτα· οὕτω με ἀνήρητο πᾶσιν οἷς φιλοσόφως τε καὶ κατὰ
 τὸν ἑμὸν νοῦν ἔπραττε. ταῦτ' ἔστι μὲν σοι, βασιλεῦ, καὶ Τελεσίνοῦ ἀκοῦσαι τοῦ ὑπάτου, παρῇ
 γὰρ καὶ ἐκείνος τῷ Μηλιεῖ, θεραπεύων αὐτὸν νύκτωρ, ὅποσα ἐγώ. εἰ δὲ Τελεσίνοῳ ἀπιστεῖς, ἐπειδὴ
 30 τῶν φιλοσοφούντων ἔστι, καλῶ τοὺς ἰατροὺς μάρτυρας, εἰσὶ δ' οὗτοι Σέλευκός τε ὁ ἐκ Κυζίκου
 καὶ Στρατοκλῆς ὁ Σιδώνιος· τούτους ἐρώτα, εἰ ἀληθῆ λέγω, καὶ μαθηταὶ δ' αὐτοῖς ὑπὲρ τοὺς
 τριάκοντα εἶποντο, τῶν αὐτῶν δῆπου μάρτυρες, τὸ γὰρ προκαλεῖσθαι δεῦρο τοὺς τῷ Φιλίσκῳ
 προσήκοντας ἀναβολὰς ἴσως ἡγήσῃ τῆς δίκης, ἐπειδὴ αὐτίκα τῆς Ῥώμης ἀπῆραν ἐς τὰ Μηλιέων
 ἦδη κατὰ ὁσίαν τοῦ νεκροῦ. ἴτε, ὦ μάρτυρες, καὶ γὰρ δὴ καὶ παρήγγελλται ὑμῖν ὑπὲρ τούτου·
 35 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. παρ' ὅσον μὲν τοίνυν τῆς ἀληθείας ἡ γραφὴ ξυνετέθη, δηλοῖ σαφῶς ἡ μαρτυρία
 τῶν ἀνδρῶν, οὐ γὰρ ἐν προαστείοις, ἀλλ' ἐν ἄστει, οὐκ ἔξω τείχους, ἀλλ' ἐπ' οἰκίας, οὐδὲ παρὰ
 Νερούα, παρὰ Φιλίσκῳ δέ, οὐδὲ ἀποσφάττων, ἀλλ' ὑπὲρ ψυχῆς εὐχόμενος, οὐδ' ὑπὲρ βασιλείας,
 ἀλλ' ὑπὲρ φιλοσοφίας, οὐδ' ἀντὶ σοῦ χειροτονῶν νεώτερον, ἀλλ' ἀνδρα σώζων ἑμαυτῷ ὅμοιον. τί 15
 οὖν ὁ Ἀρχὴς ἐνταῦθα; τί δ' οἱ τῶν σφαγίων μῦθοι; τί δὲ τὸ τὰ τοιαῦτα πείθειν; ἔσται γὰρ ποτε
 40 καὶ ὁ μὴ γέγονεν, ἂν ὥς γεγονὸς κριθῇ· τὸ δ' ἀπίθανον τῆς θυσίας, ὦ βασιλεῦ, ποῖ τάξεις; ἐγέ-

1. αὐτὸ εἴη om. p. ib. γὰρ om. p, f, l. 3. ταῦτα f, l. 9. θύει. l. 12. ἐπερωτᾷς. f, l. 17. μὲν om. a.
 20. ἀπολογεῖσθαι. π, s, a, m. ἀπολείσθαι. p, u, f, ψ, l, o. Fo: ἀπολέσαι. 22. ἐπὶ πᾶσι. m. 24. καὶ om. p, f, l.
 25. ἠνέξαιμην. p. ib. ἱγγας. p, u, o. ὑγιείας. f, l, s, a, m. ὑγιείας. et ἱγγας in mg. π ut etiam s, m. ib. Δία. p.
 27. καὶ om. p. 28. καὶ Τελεσίνοῦ βασιλεῦ. p. 32. μαρτυρεῖν. B. 35. παρόσον. f, l. 39. τὰ om. p, f, l. ib. ὅτε. o.

νουντο μὲν γὰρ καὶ πρότερον σφαγίων μάντις ἀγαθοὶ τὴν τέχνην καὶ οἱ οὐνομάσαι, Μεγιστίας ἐξ 350
 Ἀκαρνανίας Ἀρίστανδρος ἐκ Λυκίας, Ἀμπακία δὲ Σιλανὸν ἤνεγκε, καὶ ἐθύνοντο ὁ μὲν Ἀκαρναν
 Λεωνίδα βασιλεὶ Σπάρτης, ὁ δὲ Λύκιος Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, Σιλανὸς δὲ Κύρῳ βασιλείας
 ἐρῶντι, καὶ εἴ τι ἐν ἀνθρώπου σπλάγγχνῳ ἢ σαφέστερον ἢ σοφώτερον ἢ ἐτυμώτερον ἀπέκειτο, οὐκ
 ἄπορος ἦν ἡ θυσία, βασιλέων γε παρισταμένων αὐτοῖς, οἷς πολλοὶ μὲν ἦσαν οἰνοχόοι, πολλὰ δ' 5
 αἰχμάλωτα, παραινόμενοι δ' ἀκίνδονοι καὶ φόβος οὐδὲς κατηγορίας, εἴ τι ἔσφαττον· ἀλλ', οἶμαι,
 παρίστατο τοῖς ἀνδράσιν, ὃ κάμοι νῦν κινδυνεύοντι ὑπὲρ τοιούτων, ὅτι τὰ μὲν ἄλογα τῶν ζώων
 εἰκός, ἐπειδὴ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ θανάτου σφάττεται, μὴ θολοῦσθαι τι τῶν σπλάγγχνων ὑπὸ ἀξυνεσίας
 ὧν πείσονται, ἀνθρώπων δὲ αἰεὶ τι ἐν τῇ ψυχῇ ἔχοντα θανάτου καὶ μήπω ἐφεστηκότος δαίμα πῶς
 εἰκός παρόντος ἤδη καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντος δεῖξαι τι ἐπὶ τῶν σπλάγγχνων μαντικὸν ἢ ὅλως εὐθυ- 10
 τον; ὅτι δὲ ὁρῶνς τε καὶ κατὰ φύσιν στοχάζομαι τούτων, σκόπει, βασιλεῦ, ὥδε· τὸ ἥπαρ, ἐν ᾧ
 φασὶ τὸν τῆς αὐτῶν μαντικῆς εἶναι τρίποδα οἱ δεινοὶ ταῦτα, ξύγκειται μὲν οὐ καθαροῦ αἵματος,
 πᾶν γάρ, ὃ τι ἀκραιφνές, καρδία ἴσχει δι' αἱματηρῶν φλεβῶν ἀποχετεύουσα ἐς πᾶν τὸ σῶμα, χο-
 λὴν δ' ἐπὶ ἥπατι κειμένην ὀργὴ μὲν ἀνίστησι, φόβοι δὲ ὑπάγουσιν ἐς τὰ κοῖλα τοῦ ἥπατος. ὑπὸ
 μὲν δὴ τῶν παροξυνόντων ζέουσα καὶ μηδὲ τῷ ἑαυτῆς ἀργεῖω φορητὸς οὖσα ὑπὲρ ἐπιχεῖται τῷ 15
 ἥπατι, καθ' ὃ ἐπέχει χολὴ πᾶσα τὰ λεῖά τε καὶ μαντικά τοῦ σπλάγγχνου, ὑπὸ δὲ τῶν δειματούν-
 των ξυνιζάνουσα ξυνεπισπᾶται καὶ τὸ ἐν τοῖς λείοις φῶς, ὑπονοσθεῖ γὰρ τότε καὶ τὸ καθαρόν τοῦ
 αἵματος, ὑφ' οὗ σπληνοῦται τὸ ἥπαρ, ὑποτρέχοντος φύσει τὸν περὶ αὐτὸ ὑμένα καὶ τῷ πηλώδει 351
 ἐπιπολάζοντος. τί οὖν, ὦ βασιλεῦ, τῆς μαιφονίας ἔργον, εἰ ἄσῃμα τὰ ἱερὰ ἔσται; ἄσῃμα δ' αὐτὰ
 ἢ ἀνθρωπεία φύσις ἐργάζεται ξυνιείσα τοῦ θανάτου καὶ αὐτοὶ οἱ ἀποθνήσκοντες, οἱ μὲν γὰρ εὐ- 20
 ψυχοὶ ξὺν ὀργῇ τελευτῶσιν, οἱ δ' ἀθυμότεροι ξὺν δέει. ἔνθεν ἡ τέχνη παρὰ τοῖς οὐκ ἀνεπιστή-
 μοσι βαρβάροις χιμαίρας μὲν καὶ ἄρνας ἐπαινέει σφάττειν, ἐπειδὴ εὐήθη τὰ ζῶα καὶ οὐ πόρρω
 ἀναισθητῶν, ἀλεκτρονίνας δὲ καὶ σὺς καὶ ταύρους, ἐπειδὴ θυμοειδῆ ταῦτα, οὐκ ἀξιοὶ τῶν ἑαυτῆς
 ἀπορρήτων. ξυνίημι, ὦ βασιλεῦ, παροξύνων τὸν κατήγορον, ἐπειδὴ σοφώτερόν σε ἀκροατὴν εἰργα-
 σμαι, καὶ μοι δοκεῖς καὶ προσέχειν τῷ λόγῳ. εἰ δὲ μὴ σαφῶς τι αὐτοῦ φράζοιμι, ξυγχωρῶ σοι 25
 16 ἐρωτᾶν με. εἰρηται μοι τὰ πρὸς τὴν τοῦ Αἰγυπτίου γραφήν· ἐπεὶ δ', οἶμαι, χορὴ μὴδὲ τὰς Εὐφρά-
 του διαβολὰς ὑπερορᾶσθαι, σὺ, ὦ βασιλεῦ, δικάζεις, ὁπότερος ἡμῶν φιλοσοφεῖ μᾶλλον· οὐκοῦν ὁ
 μὲν ἀγωνίζεται μὴ τάληθ' περὶ ἐμοῦ λέγειν, ἐγὼ δ' οὐκ ἀξιῶ, καὶ ὁ μὲν σε ἡγεῖται δεσπότην,
 ἐγὼ δ' ἄρχοντα, καὶ ὁ μὲν ξίφος ἐπ' ἐμὲ σοι δίδωσιν, ἐγὼ δὲ λόγον. ἀλλ' ὑπὲρ ὧν γε διαβέβλη-
 κεν, οἱ λόγοι εἰσὶν, οὓς ἐν Ἰωνίᾳ εἶπον, φησὶ δ' αὐτοὺς οὐκ ἐς τὸ σοὶ ξυμφέρων ὑπ' ἐμοῦ εἰρη- 30
 σθαι. καίτοι τὰ μὲν λεχθέντα ἦν ὑπὲρ Μοιρῶν καὶ ἀνάγκης. παρὰδειγμα δ' ἐρίγνέτο μοι τοῦ λόγου
 τὰ τῶν βασιλέων πράγματα, ἐπειδὴ μέγιστα τῶν ἀνθρωπείων δοκεῖ τὰ ὑμέτερα, Μοιρῶν τε ἰσχὺν
 ἐφιλοσόφουν καὶ τὸ οὕτως ἄτρεπτα εἶναι, ἃ κλώθουσιν, ὥς, εἰ καὶ βασιλείαν τῷ ψηφίσαντο ἐτέρῳ
 δὴ ὑπάρχουσιν, ὁ δ' ἀποκτείνει τοῦτον, ὥς μὴ ἀφαιρεθῇ ποτὲ ὑπ' αὐτοῦ τὸ ἄρχειν, καὶ ἀνα- 352
 βιώῃ ὁ ἀποθανὼν ὑπὲρ τῶν δοξάντων ταῖς Μοίραις. τὰς γὰρ ὑπερβολὰς τῶν λόγων ἐσαγόμεθα 35
 διὰ τοὺς τοῖς πιθανοῖς ἀπειθοῦντας, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ τοιόνδε ἔλεγον· ὅτι περὶ γένεσθαι τε-

1. οἶον. p. 2. Σιλανὸν. a et m. γρ. 4. ἐτοιμότερον. f, l. ἐτοιμότερον. π. (sic corr.) s. μὴ δὲ. p, f, l. 9.
 ἔχοντα om. fc, a. 11. τὸ ἥπαρ — ἐπιπολάζοντος. h. 12. οἱ δεινοὶ ταῦτα om. h. ib. μὲν om. h. 13. πᾶν δὲ. h.
 ib. χολὴν δὲ. h. 16. καθό. p, f, l. 18. τῇ φύσει. f, l. φύσει om. h. ib. αὐτὸν. h. αὐτοῦ. E. 26. μὴδὲ om. p.
 f, l. 28. οὐκ ἀξιῶ λέγειν. ψ. 29. ἐπ' ἐμοῖ. p. ib. μὲν οὖν. 1 et s pr. m. (ubi dē est a sec.) a, m. δ' οὖν. f, l.
 μὲν οὖν. B, o. Scr. δὲ λόγον. 30. σοὶ om. m, o. 31. ἐρίγνέτο. C (f, l. ἐρίνετο). 32. ἀνθρώπων. m. γρ. 33. οὕτως
 ἄτρεπτα — ἐντεθνησθῆναι με. E (461). ib. τῷ. f, l, m, o. ib. ἐτέρῳ. f, l, ψ, o, E. ἐτέρων. 1, s, a, m, B.
 34. ἡδῃ. E. ib. οὐκ ἂν ἀποκτείνει τις. E. ib. καὶ ἀναβ. l. ib. ἀναβιώναι. E. 35. τὰς — ἔλεγον om. E.

κτονικῶ, οὗτος, καὶ ἀποκοπῇ τῷ χεῖρε, τεκτονικὸς ἔσται, καὶ ὅτῳ νίκην ἐν Ὀλυμπίᾳ δρόμου ἄρα-
σθαι, οὗτος, οὐδ' εἰ πηρωθῇ τὸ σκέλος, ἀμαρτήσεται τῆς νίκης, καὶ ὅτῳ ἔνευσαν Μοῖραι τὸ ἐν
τοξείᾳ κράτος, οὗτος, οὐδ' εἰ ἀποβάλῃ τὰς ὄψεις, ἐκπεσεῖται τοῦ σκοποῦ. τὰ δὲ τῶν βασιλέων
ἔλεγον ἐς τοὺς Ἀκρισίους δῆπου ὁρῶν καὶ τοὺς Λαίους Ἀστυάγῃ τε τὸν Μῆδον καὶ πολλοὺς ἐτί-
5 ρους εὖ τίθεσθαι τὰ αὐτῶν ἐν ἀρχῇ δόξαντας, ὧν οἱ μὲν παῖδας, οἱ δὲ ἐγγόνους ἀποκτείνειν οἰη-
θέντες ἀφῆρθεσαν ὑπ' αὐτῶν τὸ βασιλεύειν ἀναφύντων ἐξ ἀφανοῦς ξὺν τῷ πεπωμένῳ. καὶ εἰ
μὲν ἡγάπων κολακευτικὴν, εἶπον ἂν καὶ τὰ σά ἐντεθυμῆσθαι, ὅτε ἀπείληψο μὲν ὑπὸ Βιτελίου ἐν-
ταῦθα, κατεπίμπατο δὲ ὁ νεὸς τοῦ Διὸς περὶ τὰς ὀφρὺς τοῦ ἄστεος, ὁ δ' εὖ κείσεσθαι τὸ ἑαυ-
τοῦ ἔφασκεν, εἰ μὴ διαφύγοις αὐτόν — καίτοι μειράκιον ἱκανῶς ἦσθα καὶ οὐπω οὗτος — ἀλλ'
10 ὅμως, ἐπειδὴ Μοῖραις ἐδόκει ἕτερα, ὁ μὲν ἀπώλετο αὐταῖς βουλαῖς, σὺ δὲ τὰ κείνου νῦν ἔχεις. ἐπεὶ
δ' ἁρμονία κολακευτικὴ ἄχθομαι, δοκεῖ γάρ μοι τῶν ἐκρύθμων τε καὶ οὐκ εὐφρόνων εἶναι,
τεμνέσθω μοι ἥδε ἡ νευρά καὶ μηδὲν ἡγοῦ τῶν σῶν ἐντεθυμῆσθαι με, ἀλλὰ διειλέχθαι μόνον τὰ
ὑπὲρ Μοιρῶν καὶ ἀνάγκης, ταυτὶ γὰρ φησιν εἰρησθῆναι μοι ἐπὶ σέ. καίτοι τὸν λόγον τοῦτον ἀνέ-
χονται μὲν καὶ οἱ πολλοὶ τῶν θεῶν, οὐκ ἄχθεται δὲ οὐδὲ ὁ Ζεὺς ἀκούων καὶ ταῦτα τῶν ποιητῶν
15 ἐν τοῖς Λυκίοις λόγοις

ἔμοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα

καὶ τοιαῦτ' ἐς αὐτὸν ἄδόντων, ἐν οἷς τοῦ νείος ἐξίστασθαι φησι ταῖς Μοῖραις, λεγόντων τε αὖ ἐν
ψυχοστασίᾳ, ὅτι Μίνω τὸν ἀδελφὸν τοῦ Σαρπηδόνοιο ἀποθανόντα χρυσῶ μὲν σκήπτρῳ ἐτίμησε καὶ
353 δικάζειν ἔταξεν ἐν τῇ τοῦ Αἰδωνέως ἀγορᾷ, Μοιρῶν δ' οὐ παρητήσατο. σὺ δ', ὦ βασιλεῦ, τοῦ
20 χάριν ἄχθῃ τῷ λόγῳ, θεῶν καρτερούντων αὐτόν, οἷς πέπηγεν αἰεὶ τὰ πράγματα, καὶ μὴ ἀποκτε-
νόντων τοὺς ποιητὰς ἐπ' αὐτῷ; προσήκει γὰρ ταῖς Μοῖραις ἔπεσθαι καὶ πρὸς τὰς μεταβολὰς τῶν
πραγμάτων μὴ χαλεποὺς εἶναι, Σοφοκλεῖ τε μὴ ἀπιστεῖν

μόνοις οὐ γίγνεται

θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ μὴν θανεῖν ποτε,

τὰ δ' ἄλλα συγχέει πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος,

25 ἄριστα δὲ ἀνθρώπων λέγοντι. ἐγκύκλιοι γὰρ αἱ κατ' ἀνθρώπους εὐπραγίαι καὶ ἐφήμερον, ὦ βασι-
λεῦ, τὸ τοῦ ὄλβου μῆκος· τὰ μὰ οὗτος καὶ τὰ τούτου ἕτερος καὶ ὁ δεῖνα τὰ τοῦ δεῖνος ἔχων οὐκ
ἔχει. ταῦτ' ἐννοῶν, ὦ βασιλεῦ, παῦε μὲν φυγὰς, παῦε δ' αἵμα, καὶ φιλοσοφία μὲν ὅ τι βούλει
χρῶ, ἀπαθῆς γὰρ ἢ γε ἀληθής, δάκρυα δὲ ἀνθρώπων ἀφαίρει, ὥς νῦν γε ἡγῶ μυρία μὲν ἐκ θα-
30 λάττης, πολλῶ δὲ πλείων ἐξ ἡπείρων φοιτᾷ θρηνούντων, ὅ τι ἐκάστῳ θρήνου ἄξιον. τὰ δὲ ἐντε-
θεν φνόμενα πλείω ὄντα ἢ ἀριθμεῖσθαι ταῖς τῶν δυσκοφαντῶν γλώτταις ἀνήπται διαβαλλόντων σοὶ
τε πάντας καὶ σέ, ὦ βασιλεῦ, πᾶσιν.

VIII Ὡδε μὲν δὴ τῷ ἀνδρὶ τὰ ἐκ παρασκευῆς εἶχεν, ἐπὶ τελευτῇ δ' εὖρον τοῦ λόγου τὰ τελευταῖα
τοῦ προτέρου τὸ

1. οὕτως. 'E. ib. ἀποκοπῇ. p, f, l. 'E. ἀποκοπή. π, E. ib. Ὀλυμπίοις. p. 3. τοξική. 'E. ib. σκοπον. 'E. A. αὐτῶν (sic) εὐσκόπον. 'EB. 4. Ἀστυάγῃ. 'EA. ib. τὸν δῆμον. π. ib. πολλοὺς ἄλλους. 'E. praeter A, B. 5. τὰ τοιαῦτα. ἐκ π. τὰ αὐτῶν τοιαῦτα. p, 2, E. τὰ τοιαῦτα. 'E. ib. ἐν ἀρχῇ om. 'E. ib. ἐγγόνους. π. ἐγγόνους. p, 2, o. ἐγγόνους. a. ἐκγονοὺς. m. ib. ἀποκτείνειν. C. ἀποκτενέειν. 'EA. ἀποκτείναν. 'EB. ἀποκτείναν. E. 6. ἐπ' αὐτοὺς ἐξ ἀφανοῦς. 'E. 7. καὶ τὰδε. 'E. ib. ἐνθυμείσθαι. f, l. ib. ὑπὸ τοῦ. E. ib. Βιτελίου. s. ib. ἐνταῦθα om. 'E. 8. νεὸς. 'E. ib. κείσεσθαι. f, l. 9. διαφύγῃς. p. 10. ἐπεὶ 'EA et B ex corr. fuit ἐπὶ. 11. ἁρμονία κολακευτική. 'EA, B. ib. ἐκ ἐκρύθμων. f. 12. τεμνέσθω. 'E. 14. καὶ om. p. ib. οἱ λοιποὶ. l. ib. οὐδὲ om. f, l. 16. ἐγὼ. f, l, a. 17. νείος. f, l, E. 20. θεῶν. a. 23. μόνοις. f, l. μόνοισιν. 1, s, E. 24. θεοῖς. f, l. ib. ποτε. o. 25. συγχωρεῖ. l. ib. πάντα. f, l. 29. ὧν νῦν. o. 30. πλείω. a, m. ib. ἐκάστον. p, f, l. 31. γλώσσας. f, l. 32. πάντας. B. πάντα. C, E. 33. τὰ om. l. ib. ἐπὶ τελευτῇ. π, m, o. ἐπὶ τελευτῆς. p, 2, a.

οὐ γὰρ με κτενέεις, ἐπεὶ οὗτοι μόρσιμός εἰμι.

καὶ τὰ πρὸ τούτου ἔτι, ἀφ' ὧν τούτου. ἐπεὶ δὲ ἀπῆλθε τοῦ δικαστηρίου δαιμόνιον τε καὶ οὐ ῥάδιον
εἰπεῖν τρόπον, οὐκ ἔπαθεν ὁ τύραννος, ὅπερ οἱ πολλοὶ ᾤοντο· οἱ μὲν γὰρ ᾤοντο αὐτὸν σχέτλια 354
ὑπὲρ τούτου βοήσεσθαι καὶ δῖωξιν ποιήσεσθαι τοῦ ἀνδρὸς κηρύξειν τε ἐς τὴν αὐτοῦ πᾶσαν, μη-
δαμοῦ παριτητέα εἶναι οἱ, ὁ δ' οὐδὲν τούτων, ἀλλ' ὥσπερ ἀγωνιζόμενος πρὸς τὴν τῶν πολλῶν
δόξαν ἢ ξυνιείς λοιπόν, ὅτι μηδὲν ἐπὶ τὸν ἄνδρα οἱ αὐταρχεῖς. εἰ δ' ὑπερεώρα, ξυμβαλώμεθα τοῖς 5
ἐφεξῆς, φανείη γὰρ ἂν ξυνταραχθεῖς μᾶλλον ἢ καταφρονήσας· ἡγοῦτο μὲν γὰρ ἑτέρας ἐπ' ἐκείνῃ 1X
δίκης, πόλις δ' ἦν ἀγωνιζομένη πρὸς ἄνδρα ὑπὲρ διαθηκῶν, οἶμαι, διέφευγον δ' αὐτὸν οὐ μόνον
τὰ τῶν δικαζομένων ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ὁ νοῦς τῆς δίκης. ἀνόητοι μὲν γὰρ αἱ ἐρωτήσεις ἦσαν, αἱ
δ' ἀποκρίσεις οὐδ' ὑπὲρ ὧν ἡ κρίσις· ἃ σφόδρα ἤλεγχε τὸν τύραννον, ὡς ἐξεπέπληκτό τε καὶ 10
ἡπόρει δι' αὐτὸ μάλιστα τὸ πεπεισθαι πρὸς τῶν κολακευόντων, ὅτι μηδὲν ἂν διαφύγοι αὐτόν.

Οὕτω τὸν τύραννον διαθεῖς καὶ παίγνιον τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας ἀποφήνας τὸν Ἑλλησί τε καὶ X
βαρβάρους φοβερὸν πᾶσι πρὸ μεσημβρίας μὲν ἀπῆλθε τοῦ δικαστηρίου, περὶ δέειλν δ' ἐν Δικαι-
αρχείᾳ ἐφάνη Δημητρίῳ τε καὶ Δάμιδι, καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ παρακελεύεσθαι αὐτὸν τῷ Δάμιδι
μὴ περιμείναντι τὴν ἀπολογίαν πεξεῦσαι ἐς Δικαιαρχεῖαν. τὰ μὲν γὰρ βεβουλευμένα οὐ προὔλεγε, 15
τὸν δ' ἑαυτῷ ἐπιτηδειότατον ἐκέλευε πράττειν, ἃ τοῖς βεβουλευμένοις εἶπετο. ἐτύγχανε μὲν δὴ ὁ XI
Δάμις τῆς προτερείας ἀφιγμένος καὶ τῷ Δημητρίῳ ξυγγενὸς ὑπὲρ τῶν πρὸ τῆς δίκης, ὁ δ' εὐ- 355
λαβέστερον ἢ τὸν ὑπὲρ Ἀπολλωνίου ἀκροώμενον εἰκὸς διατεθεῖς ἦν ὑφ' ὧν ἤκουσε, καὶ πάλιν τῆς
ὑστερείας ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἡρώτα, ξυναλύων αὐτῷ παρὰ τὴν θάλατταν, ἐν ἣ τὰ περὶ τὴν Κα-
λυψῷ μυθεύματα· ἀπεγίνωσκον μὲν γὰρ ὡς οὐκ ἤξοντος, ἐπειδὴ τὰ τῆς τυραννίδος χαλεπὰ ἦν 20
πᾶσι, τὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ προσταττόμενα ἐτίμων διὰ τὴν φύσιν τοῦ ἀνδρὸς. ἀπειπόντες οὖν ἐκά-
θητο ἐς τὸ νύμφαιον, ἐν ᾧ ὁ πίθος, λευκοῦ δ' οὗτός ἐστι λίθου ξυνέχων πηγὴν ὕδατος οὗθ'
ὑπερβάλλουσεν τοῦ στομίου οὗτ', εἴ τις ἀπαντλοῖη, ὑποδιδοῦσαν. διαλεχθέντες δ' ὑπὲρ τῆς φύ-
σεως τοῦ ὕδατος οὐ μάλα ἐσπουδακότες διὰ τὴν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ ἀθυμίαν ἐπανήγον τὸν λόγον ἐς τὰ
πρὸ τῆς δίκης. ἀνολοφνυράμενον δὲ τοῦ Δάμιδος καὶ τι καὶ τοιοῦτον εἰπόντος „ἄρ' ὀφόμεθα ποτε, 25 XII
ὦ θεοί, τὸν καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν ἑταῖρον;“ ἀκούσας ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐφροσύνη ἦδη
τῷ νυμφαίῳ ἐτύγχανεν, „ὄψεσθε“, εἶπε „μᾶλλον δὲ ἐωράκατε.“ „ζῶντα;“ ἔφη ὁ Δημήτριος „εἰ
δὲ τεθνεῶτα, οὐπὼ πεπαύμεθα ἐπὶ σοὶ κλάοντες.“ προτείνας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τὴν χεῖρα „λαβοῦ
μου“, ἔφη „κἂν μὲν διαφύγω σε, εἰδωλὸν εἰμὶ σοὶ ἐκ Φερσεφάττης ἦκον, οἷα φαίνουσιν οἱ χθό-
νιοι θεοὶ τοῖς ἀθυμοτέροις τὰ πένθη, εἰ δὲ ὑπομείναιμι ἀπτόμενον, πείθε καὶ Δάμιν ζῆν τέ με 30
καὶ μὴ ἀποβεβληκέναι τὸ σῶμα.“ οὐκ ἐθ' οἷοι ἀπιστεῖν ἦσαν, ἀλλ' ἀναστάντες ἐξεκρέμαντο τοῦ ἀν-
δρὸς καὶ ἡσπάζοντο ὑπὲρ τε τῆς ἀπολογίας ἡρώτων· ὁ μὲν γὰρ Δημήτριος οὐδ' ἀπολελογῆσθαι
αὐτόν, ἀπολέσθαι γὰρ ἂν καὶ μὴ ἀδικοῦντα, Δάμις δ' ἀπολελογῆσθαι μὲν, θάττον δ' ἴσως, οὐ
γὰρ ἐπ' ἐκείνης γε τῆς ἡμέρας ᾤετο. ὁ δ' Ἀπολλώνιος „ἀπολελόγημαι“, ἔφη „ὦ ἄνδρες, καὶ νι 356
κῶμεν, γέγονε δέ μοι τὰ τῆς ἀπολογίας τήμερον οὐ πρὸ πολλοῦ τῆς ἡμέρας, προήει γὰρ ἦδη ἐς 35
μεσημβρίαν.“ „πῶς οὖν“ ἔφη ὁ Δημήτριος „τοσὴνδε ὁδὸν ἐν σμικρῷ τῆς ἡμέρας ἦνυσας;“ καὶ ὁ
Ἀπολλώνιος „πλὴν κριοῦ“ ἔφη „καὶ πετρῶν κηροῦ ξυγκειμένων πάντα οἴου, θεὸν ἐπιγράφων τῇ

1. κτανέεις. 1, E. 3. τὸν τρόπον. f, l. ib. ὄνπερ. l. ὥσπερ. m. 4. ποιήσεσθαι. p. ποιήσασθαι. π, f, l, E.
ib. αὐτοῦ. E. 5. παριτητέα. s. pr. m. a, m. ib. ἀλλὰ delendum videtur. 6. εἰ ξυνιείς. o. ib. ἀνδρά οἱ. l. 8. διεφ.
αὐτόν. l. 10. ἃ μῆ p sic. ib. ὥσπερ f sic.

13. Δικαιαρχία. p. 14. Δημητρίῳ δὲ. f, l. 15. περιμείναντα. f, l. ib. πλεῦσαι. C, E. πεξεῦσαι. J. 16. ἐκέ-
λευσε. p. 17. πρὸ om. l. 20. τὰ om. p, f, l. 21. πραττόμενα. p. ib. τοῦ om. o. 25. ἀνολοφνυράμενον. π. ἀνο-

λοφνυρόμενον. p. 2, E. ib. ὀφόμεθα. s. 27. εἶπεν. p. 28. λαβοῦμαι. π. λαβοῦ μου. p, f, l. λαβοῦ μοι. E. Fo:
λαβοῦ με. 34. ὦ om. l. 37. κριοῦ. π. Ἰκάρου. p.

πομπῇ ταύτῃ.“ „πανταχοῦ μὲν“ ἡ δ' ὁ Δημήτριος „τῶν σῶν ἔργων τε καὶ λόγων θεὸν αἰεὶ τινα
 προορᾶν ἡγοῦμαι, παρ' οὗ τὰ σὰ οὕτως ἔχει, τὴν δ' ἀπολογία, ἢ τις γέγονε καὶ ἅττα ἢ κατηγο-
 5 ρία εἶχε καὶ τὸ τοῦ δικάζοντος ἥθος καὶ ὅ τι ἤρετο καὶ ὅτῳ ξυγκατέθετο ἢ ὅτῳ μὴ, λέγε ὁμοῦ
 πάντα, ἵνα καὶ Τελεσίφω ἕκαστα φράζοιμι, οὐ γὰρ ἀνήσει ἐρωτῶν τὰ σὰ, ὅς γε καὶ πρὸ πεντεκαί-
 10 δεκα ἴσως ἡμερῶν ἐμοὶ ξυμπίνων ἐν Ἀνθίφω κατέδαρθε μὲν ἐπὶ τῆς τραπέζης, μεσούσης δ' αὐτῷ τῆς
 κύλικος ἔδοξεν ὄναρ πῦρ ἐν τῇ γῇ πελαγίσαν τοὺς μὲν ἀπολαμβάνειν τῶν ἀνθρώπων, τοὺς δὲ
 φθάνειν ὑποφύγοντας, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἔειν αὐτὸ παραπλησίως τῷ ὕδατι, σὲ δ' οὐχ ὅπερ οἱ πολ-
 15 λοι παθεῖν, ἀλλὰ διανεῦσαι αὐτοῦ σχισθέντος. ἐπὶ δὲ τῷ ἐνυπνίῳ τούτῳ θεοῖς εὐξυμβόλοις ἔσπει-
 σεν ἐμοὶ τε παρεκελεύσατο ὑπὲρ σοῦ θαρρεῖν.“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „οὐ θαυμάζω Τελεσίφω“ εἶπεν
 20 „ὑπερκαθεύδοντα, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπερεργήγορέ μου πάσαι, τὰ δ' ὑπὲρ τῆς δίκης πεύσεσθε μὲν,
 οὐ μὴν ἐνταῦθα, δέλλῃ τε γὰρ ἱκανῶς ἤδη καὶ βαδίζειν ὥρα ἐς ἄστυ, ἡδίους δ' οἱ καθ' ὁδὸν λό-
 γοι παραπέμψαι βαδίζοντας. ἴσμεν οὖν διαλαλοῦντες ὑπὲρ ὧν ἐρωτᾶτε, λέξω δὲ τὰ τήμερον δῆπου
 357 ἐν τῷ δικαστηρίῳ προαχθέντα. τὰ γὰρ πρὸ τῆς κρίσεως ἄμφω ἴστε, σὺ μὲν παρατυχὼν, σὺ δ' ἡγο-
 αμένος, οἶμαι, τούτου, μὰ Δία, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πάλιν, εἰ μὴ ἐκλέλυσμαι Δημήτριον, ἃ δ'
 15 οὐπω ἴστε, δίδειμι, διείρων ἀπὸ τῆς προορήσεως καὶ τοῦ γυνυδὸς ἐπελθεῖν.“ διήκει δὲ καὶ τοὺς ἑαυτοῦ
 XIII λόγους καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ „οὐ γὰρ με κτενέεις“ καὶ τὸ ἀπελθεῖν τῆς κρίσεως, ὡς ἀπῆλθε. τότε ἀναβοήσας
 Δημήτριος „ἐγὼ μὲν ὥμην σεσωσμένον ἀφίχθαι σε, σοὶ δ' ἀρχὴ κινδύνων ταῦτα, ξυλληψεται γὰρ
 20 σε καταγγελλόμενον καὶ πάσης ἀποστροφῆς εἰργόμενον.“ ὁ δ' ἐρωσθεῖς τῷ Δημητρίῳ δέει φράξαι
 „εἰ γὰρ καὶ ὑμεῖς“ εἶπεν „ὥδε αὐτῷ εὐάλωτοι ἦτε· ἀλλ' ὅπως μὲν τὰ κείνου νῦν ἔχει, ἐγὼ οἶδα·
 25 ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο, ἄπορα δ' ἡγομένῳ τὰ περὶ αὐτὸν ἐφ' ἑαυτῷ ἔφη τὸ λελῦσθαι εἶναι καὶ τὸ
 σκέλος ἑλευθερώσας τοῦ δεσμοῦ ἔδειξε, τότε πρῶτον κατενόησα τοῦ ἀνδρός, θεσπέσιόν τε εἶναι αὐ-
 τὸν καὶ κρείσσω τῆς ἡμεδαπῆς σοφίας· ὅθεν, εἰ καὶ χαλεπωτέροις τούτων ἐντύχοιμι, οὐδὲν ἂν δει-
 30 σαιμι ὑπὸ τούτῳ καὶ κινδυνεύω. ἀλλ' ἐπειδὴ πλησίον ἐστέρα, βαδίζωμεν ἐς τὴν καταγωγὴν ἐπι-
 μέλειαν ποιησόμενοι τοῦ ἀνδρός.“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „ὑπνῶ“ ἔφη „δέομαι μόνου, τὰ δ' ἄλλα
 35 ἐν ἴσῳ τίθεμαι λόγῳ, καὶ παρῇ τι αὐτῶν, καὶ ἀπῇ.“ μετὰ ταῦτα εὐξάμενος Ἀπόλλωνι καὶ ἔτι
 τῷ Ἠλίῳ παρῇλθεν ἐς τὴν οἰκίαν, ἣν ὥκει ὁ Δημήτριος, καὶ τὸ πόδε ἀπονιψάμενος παρακελευ-
 358 σάμενός τε τοῖς ἀμφὶ τὸν Δάμιν δειπνεῖν, ἐπειδὴ ἄσιτοι αὐτῷ ἐφαίνοντο, ἔρριψεν ἐς τὴν κλίνην
 ἑαυτὸν καὶ ἐφνυμνήσας τῷ ὕπνῳ τὸ Ὀμήρου ἔπος ἐκάθενδεν, ὡς οὐκ ἐπ' ἀξίοις φροντίσαι τοῖς
 παροῦσιν.

XIV 35 Περὶ δὲ ὄρθρον ἐρομένου αὐτὸν τοῦ Δημητρίου, ποῖ τῆς γῆς τρέψοιτο, καὶ κτυπεῖσθαι δο-
 κοῦντος τὰ ὅτα ὑπὸ ἐννοίας ἱππέων, οὓς ᾤετο ἐπικείμεσθαι ἤδη τῷ Ἀπολλωνίῳ διὰ τὴν ὀργὴν
 τοῦ τυράννου „διώξεται μὲν“, ἔφη „με οὐδὲ αὐτός, οὐδὲ ἕτερος, ἐμοὶ δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ὁ πλοῦς
 ἔσται.“ „σφαλερός γε“, εἶπε „τὸ γὰρ χωρίον φανερώτατον· ὃν δὲ μὴδ' ἂν ἐν τῷ ἀφανεῖ διαφύ-

2. ἡ ἀπολογία. p. 4. ἐρωτῶν. p, f, l. ἐρωτᾶν. π. ἐρωτᾶν. E. 5. κατέδαρθε. f, l. 6. πελαγίσαν. π. 10. πεύ-
 σασθε. π. 14. Δία. p. 15. δίδειμι om. p, f, l. ubi gl. λείπει τὸ δίδειμι. — τὸ δίδειμι. π et m. γρ. δίδειμι. o. ib. διείρω. l.
 ib. ἐλθεῖν. f, l. 16. κτενέεις. π, s, E. 17. σεσωσμένον. a, m. 19. αὐτοῖ. l. ib. τε ἦτε. f, l. 20. κολακευόντων —
 ἡγοῦντο. h. ib. ἀκροῦται. π, s, a, m. ἡγοῦντο. p, f, l. o. Ser. ἡγοῦται. 21. καλύψαντι. a. 24. ἐκουσίους κιν-
 δύνους. v. 25. ἐφ' ἑαυτὸ. a. 28. καὶ om. a.
 35. ὄρθρον. v. ib. στρέψοιτο. p. 36. ἐπικείμεσθαι. p, f, l. 37. με om. p. 38. σφαλερόν γε. v.

ροῖς, πῶς ἂν ἐν τῷ φανερῷ λάθοις;“ „οὐ δέομαι“ ἔφη „λανθάνειν, εἰ γὰρ, ὥς σὺ οἶσι, τοῦ τυράννου ἢ γῆ πᾶσα, βελτίους οἱ ἐν τῷ φανερῷ ἀποδινήσκοντες τῶν ἐν τῷ ἀφανεί ζώντων.“ καὶ πρὸς τὸν Δάμιον „αἰσθάνη“ ἔφη „νεὼς ἀφείσης ἐς Σικελίαν;“ „αἰσθάνομαι,“ εἶπε „καὶ γὰρ ἐπὶ θαλάττῃ καταλύομεν καὶ ὁ κηρύττων ἀγχοῦ θυρῶν, στέλλεται τε ἡ ναὺς ἤδη· συμβάλλομαι δ' αὐτὸ τῇ τῶν ἐμπλεόντων βοῇ καὶ οἷς περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἀγκυρῶν πράττουσιν.“ „ἐπιβῶμεν“ εἶπε 5 „τῆς νεὼς ταύτης, ὦ Δάμι, πλευσούμενοι νῦν μὲν ἐς Σικελίαν, ἐκεῖθεν δ' ἐς Πελοπόννησον.“ „ξυνδοκεῖ μοι,“ ἔφη „καὶ πλέωμεν.“ καὶ προσειπόντες τὸν Δημήτριον ἀδύμως ἐπ' αὐτοῖς ἔχοντα θαρρεῖν τε πείσαντες, ὥς ἄνδρα ὑπὲρ ἀνδρῶν, ἐπλευσαν ἐπὶ Σικελίας ἀνέμῳ ἐπιτηδείῳ, Μεσσήνην 15 τε παραπλεύσαντες ἐγένοντο ἐν Ταυρομενείῳ τριταῖοι. μετὰ ταῦτ' ἐπὶ Συρακουσῶν κομισθέντες ἀνήγγοντο ἐς Πελοπόννησον περὶ μετοπώρου ἀρχῆς, ὑπεράραντες δὲ τοῦ πελάγους ἀφίκοντο δι' 10 ἡμέρας ἑκτῆς ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀλφειοῦ ἐκβολάς, ἀφ' ὧν ὁ ποταμὸς οὗτος Ἀδρία καὶ Σικελικῷ πελάγει 359 ἐπιχεῖται πότιμος. ἀποβάντες οὖν τῆς νεὼς καὶ πολλοὺ ἄξιον ἡγούμενοι τὸ ἐς Ὀλυμπίαν ἦκειν διητῶντο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς, οὐδαμοῦ ὑπὲρ Σκυλλοῦντα ἀποφοιτῶντες, φήμης δ' ἀθρόας τε καὶ ξυντόνον κατασχούσης τὸ Ἑλληνικὸν ζῆν τὸν ἄνδρα καὶ ἀφίχθαι ἐς Ὀλυμπίαν, καταρχὰς μὲν ἐδόκει μὴ ἐρῶσθαι ὁ λόγος, πρὸς γὰρ τῷ μὴ ἐλπίδος τι ἀνθρωπείας ἐπ' αὐτῷ ἔχειν, ἐπειδὴ δε- 15 δέσθαι αὐτὸν ἤκουσαν, οὐδὲ ἐκείνων ἀνήκοι ἦσαν ἀποθανεῖν καταφλεγθέντα, οἱ δ' ἐλχθῆναι ζῶντα καταπαρέντων ἐς τὰς κλείδας αὐτοῦ ἀγκίστρων, οἱ δ' ἐῶσθαι ἐς βάρανθρον, οἱ δ' ἐς βυθόν, ἐπειδὴ δὲ ἦκειν ἐπιστεύθη, οὐδ' ἐπ' Ὀλυμπίαν οὐδεμίαν μετέωρος οὕτω ξυνήει ἡ Ἑλλάς, ὥς ἐπ' ἐκείνους τότε, Ἥλις μὲν καὶ Σπάρτη αὐτόθεν, Κόρινθος δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ἰσθμοῦ ὁρίων, Ἀθηναῖοι 20 δέ, εἰ καὶ Πελοποννήσου ἔξω, ἀλλ' οὐκ ἐλείποντο τῶν πόλεων, αἱ ἐπὶ θύραις εἰδὶ τῆς Πίσσης, 20 αὐτοὶ μάλιστα οἱ ἐπικυδέστατοι Ἀθηναίων ἐς τὸ ἱερὸν στείχοντες καὶ νεότης ἢ ἐξ ἀπάσης τῆς γῆς Ἀθήναζε φοιτῶσα. καὶ μὴν καὶ Μεγαρόθεν τινὲς ἐπεχωρίασαν τῇ Ὀλυμπίᾳ τότε καὶ Βοιωτῶν πολλοὶ καργόθεν Φωκίων τε καὶ Θετταλῶν ὅ τι εὐδοκίμων, οἱ μὲν ξυγγεγονότες ἤδη τῷ Ἀπολλωνίῳ ἀνακτησόμενοι σοφίαν, ἐπειδὴ πλείονων τε καὶ θαυμασιωτέρων ἀκροάσασθαι ᾔοντο, οἱ δ' ἄπειροι 25 αὐτοῦ δεινὸν ἡγούμενοι τοιοῦδε ἀνδρὸς ἀνήκοι φαίνεσθαι. πρὸς μὲν δὴ τοὺς ἐρωτῶντας, ὅτῳ 25 τρόπῳ διαφύγοι τὸν τύραννον, οὐδὲν ᾔετο δεῖν φορτικὸν φράζειν, ἀλλ' ἀπολελογησθαι τε ἔφασκε 360 καὶ σεῶσθαι, πολλῶν δ' ἐξ Ἑλλάδας ἡκόντων, οἱ ἐκήρυττον τὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, δέχετο μὲν ἡ Ἑλλὰς οὐ πόρρω τοῦ προσκυνεῖν αὐτόν, θεῖον ἡγούμενοι ἄνδρα δι' αὐτὸ μάλιστα τὸ μὴδ' ἐς κόμ- 30 πον μὴδὲνα ὑπὲρ αὐτῶν καθίστασθαι.

Νεανίσκου δὲ τῶν ἡκόντων Ἀθήνηθεν μάλα εὖνον τὴν Ἀθηναῖν εἶναι τῷ βασιλεῖ φήσαντος, 30 XVI „πέπαισο“ εἶπεν „Ὀλυμπίαν ὑπὲρ τούτων ἐρωτῶν καὶ διαβάλλων τὴν θεὸν τῷ πατρί. ἐπιδιδόν- 31 τος δὲ τοῦ νεανίσκου τῇ ἀχθηδόνι καὶ δίκαια πράττειν τὴν θεὸν φήσαντος, ἐπειδὴ καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν ἐπώνυμον Ἀθηναίους ἤρξεν „εἶθε“ ἔφη „καὶ ἐν Παναθηναίοις“ ἐπιστομίζων αὐτόν τῇ μὲν 32 προτέρᾳ τῶν ἀποκρισέων, ὥς κικῶς εἰδότα περὶ τῶν θεῶν, εἰ τυράννοις αὐτοῖς εὖνους ἡγοῖτο, τῇ δὲ ἐφεξῆς, ὥς οὐκ ἀκόλουθα τοῖς ἐφ' Ἀρμολίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ψηφισμένων Ἀθηναίων, εἰ 33 τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τιμᾶν ἐπ' ἀγορᾷ νομίζοντες ὑπὲρ ὧν ἐν Παναθηναίοις ἔδρασαν, τυράννοις 34 λοιπὸν χαρίζονται τὸ κειροτονημένους αὐτῶν ἄρχειν. συμβουλευόντος δ' αὐτῷ τοῦ Δάμιδος ὑπὲρ 35 XVII

1. ἂν om. p. 4. αὐτῷ. l. 5. τῇ τε. f, l, v. 6. Πελοπόννησον. p. s. Μεσσήνην. p, f. 9. ἐν τῷ. p. ib. Ταυρο-
μενείῳ. f, l. 10. Πελοπόννησον. p. ib. δι' eras. p. 12. γὰρ τῆς. v. 15. μὴ ἐρῶσθαι. π, s, E. μὴδ' ἐρῶσθαι. p,
f, l, v. 16. οὐδὲ — ἦσαν om. p. ib. ἐλχθῆναι. C, E. ἐλχθῆναι. J. ad Vers. germ. 17. καταπαρέντων. p. ib. αὐ-
τῶν. s (sed αὐτοῦ. sec. m). 18. ἐπὶ. l. ib. οὐδὲ μίαν. f, l. ib. ξυνείη. v. 19. μὲν γὰρ καὶ. E. 20. Πελοποννή-
σου. p. ib. Πίσσης. p, a. 22. καὶ Βοιωτῶν. C et m. γρ. καὶ Βοιωτῶν. E. 23. καργόθεν. hic desinit s. 24. ἀκρο-
άσασθαι. f, l. 26. διαφύγοι. π, m, o. διαφεύγοι. p, f, v, a. διαφεύγει. l. 28. ἐς om. p, a, m.
30. Ἀθήνηθεν. p. 33. Ἀθήνας. o. ib. ἤρξεν — Παναθηναίοις om. p. ib. εἰ δὲ ἔφη. o. 35. οὐκ om. 2, a.
ib. ψηφισμένον. 2, a. 36. ἐκείνους τιμᾶν. π. ἐκείνους. p, 2, E. ib. ἐπ' Ἀθηναίους. v. 37. αὐτῶν. π. αὐτῶν. E.

χορημάτων, ἐπειδὴ τῶν ἐφοδίων σφίσι πάνν σμικρὰ ἐλείπετο „αὐρίον“ ἔφη „τούτου ἐπιμελήσομαι.“ καὶ παρελθὼν τῇ ὑστεραίᾳ ἐς τὸ ἱερὸν „δός“, εἶπεν, ὦ ἱερεῦ „χίλιας μοι δραχμὰς ἀπὸ τῶν τοῦ Διὸς χορημάτων, εἰ μὴ σφόδρα οἶμι χαλεπανεῖν αὐτόν.“ καὶ ὁ ἱερεὺς „οὐχ ὑπὲρ τούτων“ ἔφη „χαλεπανεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ μὴ πλείω λήψῃ.“

XVIII 5 Θετταλοῦ δὲ ἀνδρὸς, ὃ ὄνομα Ἰσαγόρας, ξυνόντος αὐτῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ „εἰπέ μοι“ ἔφη „ὦ 361 Ἰσαγόρα, ἔστι τι πανήγυρις;“ „νὴ Δί“, εἶπε „τό γε ἡδιστον καὶ θεοφιλέστατον τῶν κατ' ἀνθρώπους.“ „τίς δὲ δὴ ὕλη τούτου; ὥσπερ ἂν εἰ ἐγὼ μὲν ἡρόμην ὑπὲρ ὕλης τοῦδε τοῦ ἀγάλματος, σὺ δ' ἀπεκρίνου χροσού καὶ ἐλέφαντος ξυντεθῆναι αὐτό.“ „καὶ τίς“ ἔφη „ὕλη, Ἀπολλώνιε, τοῦ γε ἄσωμάτου;“ „μεγίστη“ εἶπε „καὶ ποικιλωτάτη, τεμένη τε γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ ἱερὰ καὶ δρόμοι καὶ 10 σκηνὴ δῆπου, ἔθνη τε ἀνθρώπων τὰ μὲν ἐκ τῆς ὁμόρου, τὰ δὲ ἐκ τῶν ὑπερορίων τε καὶ ὑπὲρ θάλατταν.“ καὶ μὴν καὶ τεχνῶν πλείστων αὐτὴν ξυγκείσθαι καὶ σοφισμάτων σοφίας τε ἀληθινης καὶ ποιητῶν καὶ ξυμβουλιῶν καὶ διαλέξεων γυμνῆς τε ἀγωνίας καὶ μουσικῆς, ὡς Πυθιοὶ πάτριον. „ἔοικεν“, ἔφη „Ἀπολλώνιε, οὐ μόνον σωματοειδὲς εἶναι ἢ πανήγυρις, ἀλλὰ καὶ θαυμασιωτέρας ὕλης ἢ αἱ πόλεις, τὰ γὰρ τῶν σπουδαίων σπουδαϊότατα καὶ τὰ τῶν ἔλλογίμων ἔλλογιμώτατα ξυγκαλεῖ 15 καὶ ξυνοικίζει.“ „ἄρ' οὖν“, εἶπεν „ὦ Ἰσαγόρα, καθάπερ ἔνιοι τείχη καὶ ναῦς ἡγοῦνται, τοὺς ἀνδρας ἡγησόμεθα, ἢ ἑτέρας ἐπ' αὐτοῖς δέη δόξης;“ „τελεία“, ἔφη „ὦ Τυανεῦ, ἥδε ἡ δόξα καὶ δίκαιον ἔπεσθαι αὐτῇ.“ „καὶ μὴν ἀτελής“ εἶπεν „ἐνθυμουμένῳ περὶ αὐτῆς ὃν ἐγὼ τρώπον· δοκοῦσι γὰρ μοι καὶ νῆες ἀνδρῶν δεῖσθαι καὶ ἄνδρες νηῶν καὶ μὴδ' ἂν ἐνθυμηθῆναι ποτε ἀνθρώπους τὴν θάλατταν, εἰ μὴ ναῦς ἦν, σώζειν τε ἄνδρας μὲν τείχη, τείχη δὲ ἄνδρας, πανήγυρις δὲ 20 362 κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι μὲν καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν ξύνοδος, εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον, ἐς ὃ χρὴ ξυνίεναι, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ τείχη μὲν καὶ νῆες οὐδ' ἂν ἐγένοντο, εἰ μὴ δι' ἀνθρώπων χεῖρας, τὰ δὲ χωρία ταῦτα ὑπὸ χειρῶν μὲν ἀνθρωπείων ἐφθάρη τὸ αὐτοσχέδια μὴ εἶναι ἀφαιρεθέντα, φύσεως δ' εὖ ἥκοντα ἐπάξια τοῦ ξυμφοιτᾶν ἐς αὐτὰ ἐνομίσθῃ, γυμνάσια μὲν γὰρ καὶ στοαὶ καὶ κρήναι καὶ οἴκοι, τέχνη ταῦτα ἀνθρωπείᾳ εἰργάσθῃ. καθάπερ τὰ τείχη καὶ αἱ νῆες, Ἀλφειὸς 25 δὲ οὗτος καὶ ἱππόδρομος καὶ στάδιον καὶ ἄλση πρὸ ἀνθρώπων δῆπου ἐγένετο, ὃ μὲν ἀποχρῶν ποτὸν εἶναι καὶ λουτρόν, ὃ δ' εὐρὺ πεδίον ἐναγωνιάσθαι τοῖς ἵπποις, τὸ δ' ἐγκονίσασθαι καὶ διαδραμεῖν ἀθληταῖς διὰ τὸ παρέχεσθαι τινα ὄρον, αὐλῶνα σταδίου μήκος, τὰ δὲ ἄλση στεφανώσαι τοὺς νικῶντας καὶ τοὺς δρομικοὺς τῶν ἀθλητῶν γυμνάσαι. ταῦτα γὰρ πον καὶ Ἡρακλεῖ ἐνθυμηθέντι καὶ τὸ αὐτοφνὲς τῆς Ὀλυμπίας ἀγασθέντι ἐπάξιος ἐφάνη ὁ χώρος τῶν ἔτι νῦν σπουδαζομέ- 30 νων ἐνταῦθα.“

XIX Ἡμερῶν δὲ τετραράκοντα διαλεχθεὶς ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ πλείστα σπουδάσας „καὶ κατὰ πόλεις μὲν“ ἔφη „διαλέξομαι ὑμῖν, ἄνδρες Ἕλληνες, ἐν πανηγύρεσιν ἐν πομπαῖς ἐν μυστηρίοις ἐν θυσίαις ἐν σπονδαῖς — ἀστίου δὲ ἀνδρὸς δέονται — νῦν δὲ ἐς Λεβαδείαν χρὴ καταβῆναι με, ἐπεὶ τῷ Τροφονίῳ μήπω ξυγγέγονα καίτοι ἐπιφοιτήσας ποτὲ τῷ ἱερῷ.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐχώρει δὴ ἐπ' 35 Ἀρκαδίας οὐδενὸς λειπομένου τῶν θαυμαζόντων αὐτόν. τὸ δ' ἐν Λεβαδείᾳ στόμιον ἀνάκειται μὲν 363 Τροφονίῳ τῷ Ἀπόλλωνος ἐσβατὸν μόνον τοῖς ὑπὲρ χρησμῶν φοιτῶσιν, ὁρᾶται δ' οὐκ ἐν τῷ ἱερῷ, μικρὸν δ' ἄνω τοῦ ἱεροῦ ἐν γηλόφῳ, ξυγκλείουσι δ' αὐτὸ σιδήρειοι ὀβελίσκοι κύκλῳ περιβάλλοντες,

1. πάνν σφίσι. p. 3. χαλεπανεῖν. π. χαλεπαίνειν. p, 2, E. 4. χαλεπανεῖ. C. χαλεπαίνει. E.
5. ὃ om. l. 6. Δία. p. ib. φιλόθεον. v. 8. ἀπεκρίνω. 1, m, o. ἀπεκρίνω. 2, a. 10. ὑπερορίων. C, B. ὑπὲρ ορίων. E (non sc). 11. πλείστων αὐτῇ. 1. πλείστων εἰκὸς αὐτῇ. 2, E. 15. ἡγοῦνται τὰς πανηγύρεις. o. 16. ἡγησόμεθα. m, o. ib. ἐπ' αὐταῖς. o. ib. δόξης. C. δέοι δόξης. E. Scr. δέη δόξης. ib. τελείας. 2, a. 18. ἀνθρώποις. p, 2, a. 19. ἦν. 1. ἦ. 2, E. ib. μὲν om. a. 20. δὲ αὐτό. m, o. 21. ὅσον. v. ib. καὶ νῆες. a. 22. χεῖρας. π, m. γρ. et o. χεῖρας. 2, a. χεῖρὸς. p ex corr. et u. ib. διεφθάρη. l. 23. γὰρ om. p. 24. ἀνθρώπων. v. 26. ὁ δ'. C. ὁδ'. E. Scr. τὸ δ'. ib. ἐγκονίσασθαι. p. ib. καὶ . . . ἀδραμεῖν. sc, a. ib. ὄρων. π. ubi ὄρον suprasc.
31. Ὀλυμπίοις. p. ib. σπ. κατὰ. p, v. 32. εἶπε. v. 33. ἐν σπονδαῖς. 2, a, o. ἐν σπονδαῖς. π, m. ἐν σπονδαῖς ἐν σπονδαῖς. p, u. 34. φοιτήσας. a. 35. Fo: ἐπὶ Βοιωτίας. 36. μόνον. 1 et m. γρ. μόνον. 2, E.

ἡ δὲ κάθοδος οἷα ἰζήσαντα ἐπισπάσασθαι. λευκῇ δ' ἐσθῆτι ἐσταλμένοι πέμπονται μελιτούττας ἀπάγοντες ἐν ταῖν χερσὶν μειλίγματα ἐρπετῶν, ἃ τοῖς κατιούσιν ἐγχρίπτει. ἀναδίδωσι δ' ἡ γῆ τοὺς μὲν οὐ πόρρω, τοὺς δὲ πορρωτάτω, καὶ γὰρ ὑπὲρ Λοκροὺς ἀναπέμπονται καὶ ὑπὲρ Φωκέας, οἱ δὲ πλεῖστοι περὶ τὰ Βοιωτῶν ὄρια. παρελθὼν οὖν ἐς τὸ ἱερὸν „βούλομαι“ ἔφη „καταβῆναι ὑπὲρ φιλοσοφίας.“ ἀντιλεγόντων δὲ τῶν ἱερέων καὶ πρὸς μὲν τοὺς πολλοὺς λεγόντων, μὴ ἂν ποτε γόητι 5 ἀνθρώπῳ παρασχεῖν ἔλεγχον τοῦ ἱεροῦ, πρὸς δὲ τὸν ἄνδρα πλαττομένων ἀποφράδας καὶ οὐ καθαρὰς χρῆσαι, τὴν μὲν ἡμέραν ἐκείνην διελέχθη περὶ τὰς πηγὰς τῆς Ἐρκύνης ὑπὲρ αἰτίας τοῦ μαντείου καὶ τρόπου, μόνον γὰρ ἐκείνο δι' αὐτοῦ χρῆ τοῦ χρωμένου, ἐσπέρα δ' ὥς ἐγένετο, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ στόμιον μετὰ τῶν ξυνακολουθούντων νέων καὶ τέτταρας τῶν ὀβελίσκων ἀνασπάσας, οἱ ξυνέχουσι τὰς τῆς παρόδου κλειδας, ἐχώρει ὑποχθόνιος αὐτῷ τρίβωνι, καθάπερ ἐς διάλεξιν ἑαυτὸν 10 στείλας, οὕτω τι τῷ θεῷ φίλα πράττων, ὥς ἐπιστάντα τοῖς ἱερεῦσι τὸν Τροφώνιον ἐς ἐπίπληξιν τε αὐτοῖς καταστῆναι ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἐς Αὐλίδαν τε ἔπεσθαι κελεύσαι πάντας, ὥς ἐκεῖ ἀναδυομένου θαυμασιώτατα ἀνθρώπων. ἀνέσχε γὰρ δι' ἡμερῶν ἑπτὰ, ὅσων μήπω τις τῶν ὑπελθόντων τὸ μαντεῖον, φέρων βιβλίον προσφορώτατον τῇ ἐρωτήσει. ὁ μὲν γὰρ κατήλθεν εἰπὼν „τίνα, ὦ 364 Τροφώνιε, καὶ σὺ τὴν ἀρετὴν τε καὶ καθαρωτάτην φιλοσοφίαν ἤρῃ;“ τὸ δὲ βιβλίον τὰς Πυθαγόρου εἶχε δόξας, ὥς καὶ τοῦ μαντείου τῇ σοφίᾳ ταύτῃ ξυντιθεμένου. ἀνάκειται τὸ βιβλίον τοῦτο 15 ἐν Ἀνθίῳ καὶ σπουδάζεται διὰ τὴν αἰτίαν, τὸ δὲ Ἀνθίον Ἰταλῶν τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. ταῦτα μὲν δὴ καὶ τῶν Λεράδειαν οἰκούντων ξυγχωρῶ ἀκροῶσθαι. περὶ δὲ τοῦ βιβλίου τούτου γνώμη ἀποπεφάνθω μοι, διακομισθῆναι μὲν αὐτὸ βασιλεῖ Ἀδριανῷ ὕστερον, ὅτε δὴ καὶ τινες τῶν τοῦ Ἀπολλωνίου ἐπιστολῶν, οὐ γὰρ δὴ πάσας γε, καταμεῖναι δὲ ἐς τὰ βασίλεια τὰ ἐν τῷ Ἀνθίῳ, οἷς μάλιστα δὴ 20 τῶν περὶ τὴν Ἰταλίαν βασιλείων ἔχαιρεν.

Ἀφίκοντο δ' αὐτῷ καὶ Ἰωνίαις οἱ ὁμιληταὶ πάντες, οὓς ὠνόμαζεν Ἀπολλωνίους ἢ Ἑλλὰς, 21 καὶ ξυμμιχθέντες τοῖς αὐτόθεν νεότης ἐγένοντο θαυμάσαι ἄξιοι τοῦ πλήθους καὶ τῆς ἐς τὸ φιλοσοφεῖν ὁρμῆς. ῥητορικὴ μὲν γὰρ ἀπέκειτο ἀμελουμένη καὶ σμικρὰ προσεῖχον τοῖς τὴν τέχνην ξυγκροτοῦσιν, ὥς μόνως διδασκάλου τῆς γλώττης, ὠθίζοντο δὲ ἐπὶ τὴν ἐκείνου φιλοσοφίαν πάντες. 25 ὁ δ', ὥσπερ τοὺς Γύγας φασὶ καὶ τοὺς Κροίσους ἀκλείστους παρῆχειν τὰς τῶν θησαυρῶν θύρας, ἵν' ἀπαντλεῖν εἴη τοῖς δεομένοις, οὕτω παρῆχε τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν τοῖς ἐρωσὶ, περὶ παντὸς ἐρωτῶν ξυγχωρῶν. διαβαλλόντων δ' αὐτὸν ἐνίων, ὅτι τὰς τῶν ἡγεμόνων ἐπιδημίας ἐκτρέποιο καὶ 30 ἀπάγοι τοὺς ἀκροατὰς ἐς τὰς ἡσυχίας μᾶλλον, καὶ τινος ἀποσκώψαντος μετελαύνειν αὐτὸν τὰ πρόβατα, ἐπειδὴν τοὺς ἀγοραίους προσιόντας μάθη, „νῆ Δί“, εἶπεν „ἵνα μὴ ἐμπίπτωσι τῇ ποιμνῇ 30 οἱ λύκοι.“ τί δ' ἐβούλετο αὐτῷ τοῦτο; τοὺς ἀγοραίους ὁρῶν ἀποβλεπομένους ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ προϊόντας ἐκ πενίας ἐς πλοῦτον ἀπεχθείας τε οὕτως ἀσπαζομένους, ὥς αὐτὸ τὸ ἀπέχθεσθαι 365 πωλεῖν ἀπῆγε τοὺς νέους τοῦ ξυνεῖναι σφίσι καὶ τοὺς ξυγγενομένους αὐτοῖς ἐνουθέτει πικρότερον, οἷον ἀποπλύνων βαφῆς ἀτόπου· διεβέβλητο μὲν γὰρ πρὸς αὐτοὺς καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, ὑπὸ δὲ τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ δεσποτηρίων καὶ τῶν δεδεδμένων τε καὶ ἀπολλυμένων οὕτω διετέθη πρὸς τὴν 35

1. ἡ δὲ ἡ. v. ib. ἀπάγοντες. C. ἐπάγοντες. E. 6. καθαρὰς. o. 7. διελέχθη. E. 8. αὐτὸ. f. al. m. corr. αὐτὸ. l. 12. τοῦ om. v. ib. ἐς δ' Αὐλίδαν. p. 13. ὅσον. π. et ω suprasc. ὅσον. v. 15. τὴν ἀρετὴν τε. π. τὴν τε ἀρετὴν. p. 2, a, m. τὴν τε ἀρίστην. o. Fo: τὴν ἀριωτάτην τε. 16. δόξας εἶχεν. 2. 17. Ἀνθίῳ. π. Ἀντίῳ ex Ἀνθίῳ. l. ib. ἐν ἐπὶ. a, m. 18. γρ. ἀκροῶσθαι. π. ἀκροάσασθαι. p. 2, E. ib. ἀπεφάνθη. p. 19. ὅτε δὲ. a, m. ib. δὲ om. l.

22. αὐτῷ. a, m. ib. ὠνόμαζεν. C. ὠνόμαζον. E. ib. Ἀπολλωνίους. π. Ἀπολλωνίους. p, u. Ἀπολλωνίους. f, o. Ἀπολλωνίου. l, v, r, a, m. ib. ἡ Ἑλλὰς. C. o. ἡμῶς. fc, a, m. 23. νεότης ἐγένετο — ὁρμῆς. Φ (335, a, 17). 26. γίγας. l. ib. κατὰ τοὺς. v. 27. τοῖς ἐρωσὶ. p. τοῖς ἐρωτῶσι. π, 2, E. ib. πᾶν. v. 29. ἀπάγει. E. 30. Δία. p.

31. οἱ λύκοι. C. λύκοι. E. 33. αὐτῶν. π. αὐτῶν. p, 2, E. 34. γραφῆς. v. 35. ἐν τῇ. 1. ἐν. 2, E. ib. οὕτω om. fc, a. ib. διετίθετο. a, m. ubi γρ. διετέθη.

VIII, 20. 21. 22. p. 364. 365.

τέχνην, ὥς πάντα ταῦτα τῶν συκοφαντούντων καὶ τῶν δεινότητι ἐπηρεμένων ἡγεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῦ τυράννου.

XXIII

Περὶ δὲ τὸν χρόνον, ὃν τῇ Ἑλλάδι ἐνεσπουδάξεν, ἐπέιχε τὸν οὐρανὸν διοσημία τοιαύτη· τὸν τοῦ ἡλίου κύκλον περιελθὼν στέφανος ἰοικῶς ἱριδι τὴν ἀκτὶνα ἡμαυρου. ὅτι μὲν δὴ ἐς νεώτερα ἢ διοσημία ἔφερε, δῆλα ἦν πᾶσιν, ὁ δ' ἄρχων τῆς Ἑλλάδος καλέσας αὐτὸν ἐξ Ἀθηνῶν ἐς Βοιωτίαν „ἀκούω σε,“ εἶπεν „Ἀπολλώνιε, σοφὸν εἶναι τὰ δαιμόνια.“ „εἴ γε“ ἔφη „ἀκούεις, ὅτι καὶ τὰ ἀνθρώπεια.“ „ἀκούω“ εἶπε „καὶ ξύμφημι.“ „ἐπεὶ τοίνυν“ ἔφη „ξυνομολογεῖς, μὴ πολυπραγμόνι θεῶν βουλᾷς, τοῦτ' ἂν γὰρ ἢ τῶν ἀνθρώπων σοφία ἐπαινεῖ.“ ἐπεὶ δὲ ἐλιπάρει τὸν Ἀπολλώνιον εἰπεῖν, ὅπῃ διανοεῖται, δεδιέναι γὰρ μὴ ἐς νύκτα μεταστῇ πάντα, „θάρρει,“ ἔφη „ἔσται γὰρ

10 τι ἐκ τῆς νυκτὸς ταύτης φῶς.“

XXIV

Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν, ἐπειδὴ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἱκανῶς εἶχε δυοῖν ἐνδιατρίψας ἐτοῖν, ἔπλει ἐς Ἰωνίαν ξυνεπομένης αὐτῷ τῆς ἐταιρείας, καὶ τὸν μὲν πλείω χρόνον ἐφιλοσόφει περὶ τὴν Σμύρναν τε καὶ τὴν Ἐφεσον, ἐπιὼν καὶ τὰς ἄλλας καὶ ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων ἀηδὴς εἶναι δοκῶν, ἀλλὰ καὶ ποθεῖσθαι ἄξιός καὶ κέρδος μέγα τοῖς δεξιοῖς.

XXV

15 Ἐωθον δὲ οἱ θεοὶ Διομετιανὸν ἤδη τῆς τῶν ἀνθρώπων προεδρίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Κλήμεντα 366 ἀπεκτονῶς ἄνδρα ὕπατον, ὃ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ ἐδεδώκει, πρόσταγμα δ' ἐπεποιήτο περὶ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν τοῦ φόνου ἀκείνην ἐς ἀνδρὸς φοιτῶν. Στέφανος τοίνυν ἀπελεύθερος τῆς γυναικὸς, ὃν ἐδήλου τὸ τῆς διοσημίας σχῆμα, εἴτε τὸν τεθνεῶτα ἐνθυμηθεὶς, εἴτε πάντας, ὥρμησε μὲν ἴσα τοῖς ἐλευθερωτάτοις Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸν τύραννον, ξίφος δ' ὑφείρας τῷ τῆς ἀριστερᾶς πῆχει καὶ τὴν χεῖρα ἐπιδέσμοις ἀναλαβὼν οἶον κατεαγνίαν ἀπιδόντι τοῦ δικαστηρίου προσελθὼν „δέομαί σου“, ἔφη „βασιλεῦ, μόνον, μεγάλα γὰρ, ὑπὲρ ὧν ἀκούσῃ. οὐκ ἀπαξιόσαντος 20 δὲ τοῦ τυράννου τὴν ἀκρόασιν ἀπολαβὼν αὐτὸν ἐς τὸν ἀνδρῶνα, οὗ τὰ βασίλεια „οὐ τέθυγκεν“ εἶπεν „ὁ πολεμιώτατός σοι Κλήμης, ὥς σὺ οἶε, ἀλλ' ἔστιν οὗ ἐγὼ οἶδα, καὶ ξυντάττει ἑαυτὸν ἐπὶ σέ.“ μέγα δ' αὐτοῦ βοήσαντος περὶ ὧν ἤκουσε, τεταραγμένῳ προσπεσὼν ὁ Στέφανος καὶ τὸ 25 ξίφος τῆς ἐσκευασμένης χειρὸς ἀνασπάσας διῆκε τοῦ μηροῦ πρὸς μὲν τὸν αὐτίκα θάνατον οὐ καιρίαν, πρὸς δὲ τὸν μετὰ ταῦτα οὐκ ἔκαιρον. ὁ δ' ἐρωμένος μὲν καὶ ἄλλως τὸ σῶμα, γεγονῶς δὲ περὶ τὰ πέντε καὶ τετρακόντα ἔτη ξυνεπλάκη τραθεὶς, καὶ καταβαλὼν τὸν Στέφανον ἐπέκειτο τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀρύττων καὶ τὰς παρειὰς ξυντρίβων πυθμένι χρυσῆς κύλικος αὐτοῦ κειμένης περὶ τὰ ἱερά, ἐκάλει δὲ καὶ τὴν Ἀθηναίων ἀγωγόν. συνέντες οὖν οἱ δορυφόροι κακῶς πρᾶττοντος ἐσῆλθον 30 ἀθρόοι καὶ τὸν τύραννον ἀπέκτειναν λειποθυμοῦντα ἤδη. ταῦτ' ἐπράττετο μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην, ἐωρᾶτο δ' Ἀπολλωνίῳ κατὰ τὴν Ἐφεσον. διαλεγόμενος γὰρ περὶ τὰ τῶν ξυστῶν ἄλση κατὰ μεσημβρίαν, ὅτε δὴ καὶ τὰ ἐν τοῖς βασιλείοις ἐγίνετο, πρῶτον μὲν ὑφῆκε τῆς φωνῆς, οἶον δέσας, εἴτ' 367 ἐλλιπέστερον ἢ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἡρμήνευσεν ἴσα τοῖς μεταξὺ λόγων διορῶσί τι ἔτερον, εἴτα ἐσιώπησεν, ὥσπερ οἱ τῶν λόγων ἐκπεσόντες, βλέψας τε δεινὸν ἐς τὴν γῆν καὶ προβάς τρία ἢ 35 τέτταρα τῶν βημάτων „παῖε τὸν τύραννον, παῖε“ ἔβόα, οὐχ ὥσπερ ἐκ κατόπτρου τινὸς εἰδῶλον

3. ὃν τῇ. π. ὃν ἐν τῇ. p. 2, E. ib. διοσημία. π. 2. 4. νεώτερα. C. νεώτερον. E. 5. διοσημία. π. 2. 6. ἀκούω σου. v. ib. ὅτι om. a. 9. ὅπῃ. 1, f, l. ὅ. τι. v. ὅποι. E. ib. ἔστι. p.

13. καὶ ἐν οὐδεμιᾷ — ἄξιός. Φ (335, a, 18). ib. ἀηδὴς εἶναι. p. ἀηδὴς. π. 2, E, Φ. 14. ποθεῖσθαι. π. sed m. γρ. ποθεῖς. ποθεῖσθαι. Φ praeter A, B.

15. δὲ om. fc, a, m. ib. οἱ om. o. ib. τὸν Διομετιανόν. v. 16. ὑπ' αὐτόν. f, l. ib. τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν. f, l. ἀδελφιδὴν. conj. o. ib. τὴν om. E. 18. διοσημίας. f, l. 19. ἐλευθερωτάτοις Ἀθηναίοις. 1. ἐλ. ποτε Ἀθ. 2.

E. ib. ὑφείρας. a. 21. ἀκούσῃ. π. ἀκροάσῃ. p. 2, K. ib. ἀξιόσαντος. f. al. m. ἀξιόσαντος. l. ἐπαξιόσαντος. v. 23. οὗ ἐγὼ οἶδα. π, m, o. εὖ ἐγὼ οἶδα. p. 2, a. 30. ἐπράττον. p. (sic) ἐπραττε. a. 32. ἐν τοῖς βα... π. sic explicit.

ἀληθείας ἔλκων, ἀλλ' αὐτὰ ὁρῶν καὶ ξυλλαμβάνειν δοκῶν τὰ δρώμενα. ἐκπεπληγμένης δὲ τῆς Ἐφέ-
σου, παρῆν γὰρ διαλεγομένων πᾶσα, ἐπισχὼν ὅσον οἱ διορῶντες, ἔστ' ἂν γένηται τι τῶν ἀμφιβό-
λων τέλος „θαρρεῖτε“, εἶπεν „ὦ ἄνδρες, ὁ γὰρ τύραννος ἀπέσφακται τήμερον. τί λέγω τήμερον;
ἄρτι, νῆ τὴν Ἀθηναίων, ἄρτι, περὶ τὸν καιρὸν τῶν ὁημάτων, οἷς ἐπεσιώπησα.“ μανίαν δὲ ταῦθ'
ἡγουμένων τῶν κατὰ τὴν Ἐφεσον καὶ βουλομένων μὲν αὐτὸν ἀληθεύειν, δεδιότων δὲ τὸν τῆς
ἀκροάσεως κίνδυνον „οὐ θαυμάζω“ ἔφη „τῶν μήπω προσδεχομένων τὸν λόγον, ὃν μὴδ' ἡ Ῥώμη
γινώσκει πᾶσα· ἀλλ' ἰδοὺ γινώσκει, διαφοιτᾷ γάρ, καὶ πιστεύουσι μὲν ἤδη μύριοι, πηδῶσι δ'
ὕψ' ἡδονῆς δις τόσοι καὶ διπλάσιοι τούτων καὶ τετραπλάσιοι καὶ πάντες οἱ ἐκείνη δῆμοι. ἀφίξεται
τουτὶ τὸ ὄημα καὶ δεῦρο, καὶ τὸ μὲν θῦναι ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῖς ἀναβεβλήσθω ἐς καιρὸν, ὃν ἀπαγ-
γελθήσεται ταῦτα, ἐγὼ δὲ εἰμι προσευξόμενος τοῖς θεοῖς ὑπὲρ ὧν εἶδον.“ ἔτ' ἀπιστοῦμένων τού-
των ἦλθον οἱ τῶν εὐαγγελίων δρόμοι μάρτυρες τῆς σοφίας τοῦ ἀνδρός, καὶ γὰρ ἡ τοῦ τυράννου
σφαγὴ καὶ ἡ τοῦτο ἐνεργούσα ἡμέρα καὶ ἡ μεσημβρία καὶ οἱ κτείνοντες, πρὸς οὓς ἡ παρακλέουσας,
οὕτως εἶχεν, ὥς οἱ θεοὶ τούτων ἕκαστα διαλεγόμενα τῷ ἀνδρὶ ἀνέφαινον.

Τριάκοντα δ' ἡμέραις μετὰ ταῦτα ἐπιστείλαντος αὐτῷ τοῦ Νερούα τὴν μὲν ἀρχὴν ἤδη τῶν
Ῥωμαίων ἔχειν θεῶν τε βουλαῖς κἀκείνου, κατασχέιν δ' ἂν αὐτὴν ὄζον, εἰ ξύμβουλος αὐτῷ ἔλθοι,
τὸ μὲν αὐτίκα ἐκεῖνο γράφει πρὸς αὐτὸν αἰνύμα· „ξυνεσόμεθα, ὦ βασιλεῦ, χρόνον ἀλλήλοις πλει-
στον, ὃν μήτε ἡμεῖς ἐτέρου, μήτ' ἄλλος ἡμῶν ἄρξει“ συνειὶς ἴσως ἑαυτοῦ τε, ὥς μετ' οὐ πολὺ
μετασθεσόμενον ἀνθρώπων, Νερούα τε, ὥς χρόνον βραχὺν ἄρξοντος, ἐς ἐνιαυτὸν γὰρ καὶ μῆνας
τέτταρας τὰ τῆς βασιλείας αὐτῷ προὔβη σωφρονεστάτῳ δόξαντι· ἵνα δὲ μὴ ἀμελῶν φαίνοιτο φίλου
τε ἀγαθοῦ καὶ ἄρχοντος, ξυνέβηκε μετὰ ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν ξύμβουλον τῶν ἀρχικῶν καὶ
καλέσας τὸν Δάμιον „σοῦ“ ἔφη „δεῖται ταῦτα, τὰ γὰρ ἀπόρητα τῆς ἐπιστολῆς γέγραπται μὲν
πρὸς τὸν βασιλέα, ἔστι δ' οἷα ἢ ὑπ' ἐμοῦ λέγεσθαι ἢ διὰ σοῦ.“ καὶ ὅψ' ὁ Δάμιος ξυνεῖναι φησι
τῆς τέχνης, τὴν μὲν γὰρ ἐπιστολὴν ἀριστά τε αὐτῷ καὶ ὑπὲρ μεγάλων ξυγγεγράφθαι, πεμφθῆναι
δ' ἂν καὶ δι' ἐτέρου. τίς οὖν ἡ τέχνη τοῦ ἀνδρός; πάντα τὸν χρόνον, ὃν ἐβίω, λέγεται θαμὰ
ἐπιφθέργεσθαι „λάθε βιώσας, εἰ δὲ μὴ δύναιο, λάθε ἀποβιώσας.“ ἀπάγων οὖν ἑαυτοῦ τὸν Δάμιον,
ἵνα μὴ ὑπὸ μάρτυσι καταλύοι, τὴν ἐπιστολὴν ἐσκήψατο καὶ τὸ ἀναφοιτῆσαι αὐτὸν ἐς τὴν Ῥώμην.
αὐτὸς μὲν δὴ παθεῖν τι ἀπὸ αὐτοῦ φησιν οὐδὲ εἰδὼς τὰ μέλλοντα, τὸν δ' εὖ εἰδὼς μὴδὲν μὲν
οἱ εἰπεῖν, ὥσπερ εἰώθασιν οἱ μηκέτ' ἀλλήλους ὀφύμενοι, τοσοῦτον αὐτῷ περιεῖναι τοῦ πεπεισθαι,
ὅτι αἰεὶ ἔσται, παρεγγυῆσαι δὲ ὧδε· „ὦ Δάμι, κἂν ἐπὶ σεαυτοῦ φιλοσοφῆς, ἐμὲ ὄρα.“

Τὰ μὲν δὴ ἐς Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα Δάμιδι τῷ Ἀσσυρίῳ ἀναγεγραμμένα ἐς τόνδε τὸν λό-
γον τελευτᾷ, περὶ γὰρ τρόπου, καθ' ὃν ἐτελεύτα, εἶγε ἐτελεύτα, πλείους μὲν λόγοι, Δάμιδι δὲ οὐ-
δεὶς εἴρηται, ἐμοὶ δὲ οὐδὲ τοῦτο χρὴ παραλελειφθαι, δεῖ γὰρ πον τὸν λόγον ἔχειν τὸ ἑαυτοῦ πέ-
ρας. οὐδ' ὑπὲρ ἡλικίας τοῦ ἀνδρός εἴρηται οὐδὲν τῷ Δάμιδι, ἀλλὰ τοῖς μὲν ὀγδοήκοντα, τοῖς δ'
ὕπὲρ τὰ ἐνενήκοντα, τοῖς δὲ καὶ πρόσω τῶν ἑκατὸν ἐλθεῖν γηράσκων πᾶν τὸ σῶμα καὶ ἄρτιος,
νεότητος δὲ ἡδίων. ἔστι γὰρ τις ὥρα καὶ περὶ ὧντίσιν, ἢ μάλιστα περὶ ἐκεῖνον ἦνθησεν, ὥς εἰκό-
νες τε δηλοῦσι τάνδρος ἐν τῷ Τυανάδε ἱερῷ καὶ λόγοι μᾶλλον ὑμνοῦντες τὸ Ἀπολλωνίου γῆρας ἢ

1. δοκῶν om. sc, a, m. 4. ἐπεσιώπησα. p, f, l, a, m. ἐσιώπα. v. ἀπεσιώπησα. o. 5. ἀληθεύειν αὐτὸν μὲν. p.
ἀληθεύειν αὐτὸν. 2. E. Sc: μὲν αὐτὸν ἀληθεύειν. 7. πηδῶσιν ὑψ' ἡδονῆς. 2. 8. διπλάσιον. v. ib. οἱ ἐν ἐκείνῃ. p.
οἱ ἐκεῖνοι. v. 9. μὲν μὴ θῦναι. f, l, a, m.

16. ἐκεῖνος. o. 17. ἄρξει. C, B. ἄρξοι. E. ib. συνειὶς. l. ξυνεῖς. E. 24. τοῦ ἀνδρός. C. τάνδρος. E. 26. μάρ-
τυρι. v. ib. καταλύη. p. ib. ἐσκήψατο. C. ἐσκέψατο. E. 27. αὐτοῦ. C. αὐτός. E, et sc, ubi φησιν αὐτός. 29. ὦ
Δάμι. v.

30. ἐς τόνδε — τελευτᾷ, εἶγε ἐτελεύτα, περὶ γὰρ. m sic transposita. 31. περὶ — ἐτελεύτα om. l. ib. ἐτελεύτησε.
p. 33. τοῦ ἀνδρός. C. τάνδρος. E. 34. ἐνενήκοντα. m, o. ib. γηράσκων πᾶν. C, E. Fo: ἀνέραιος ὢν. ib. ἄρτιος.
v. 36. τοῦ ἀνδρός. C. τάνδρος. E. ib. Τυανὰδ'. p ex corr.

VIII, 27. 28. 29. p. 368. 369.

xxx τὴν Ἀλκιβιάδου ποτὲ νεότητα. τελευτῆσαι δ' αὐτὸν οἱ μὲν ἐν Ἐφέσῳ θεραπευόμενον ὑπὸ δυοῖν
 δμῳαῖν, τεθνάναι γὰρ ἤδη οἱ ἀπελεύθεροι, περὶ ὧν κατ' ἀρχὰς εἶπον, ἔλευθερώσαντα δὲ τὴν ἐτέ-
 ραν αἰτίαν πρὸς τῆς ἐτέρας ἔχειν, ἐπεὶ μὴ τῶν αὐτῶν ἡξίωτο, τὸν δ' Ἀπολλώνιον „καὶ δουλεύ-
 σαι“ φάναι „προσθήκει δὲ αὐτῇ, τουτὶ γὰρ σοι ἀγαθοῦ ἄρξει.“ τελευτήσαντος οὖν ἡ μὲν δουλεύειν
 5 ἐκείνῃ, ἡ δ' ἐκ μικρᾶς αἰτίας ἀποδόσθαι αὐτὴν καπήλῳ, παρ' οὗ πρίασθαι τις οὐδ' εὐπρεπῆ οὐ-
 σαν, ἀλλ' ἐρῶν οὗτος καὶ χρηματιστὴς ἱκανὸς ὧν γυναικὰ τε ἀνειπεῖν καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγγρά-
 ψαι. οἱ δ' ἐν Αἰνῶνι τελευτῆσαι αὐτὸν παρελθόντα ἐς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἔσω ἀφανισθέντα,
 οἱ δ' ἐν Κρήτῃ φασὶ θανασιώτερον ἢ οἱ ἐν Αἰνῶνι· διατρίβειν μὲν γὰρ ἐν τῇ Κρήτῃ τὸν Ἀπολ-
 λώνιον μᾶλλον ἢ πρὸ τούτου θανασιώμενον, ἀφικέσθαι δ' ἐς τὸ ἱερὸν τῆς Δικτύννης ἁπλῶς, φυ-
 370 10 λακῇ δὲ τῷ ἱερῷ κυνῶν ἐπιτέτακται φρουροὶ τοῦ ἐν αὐτῷ πλούτου, καὶ ἀξιούσιν αὐτοὺς οἱ Κρη-
 τες μήτε τῶν ἄρκτων μήτε τῶν ὧδε ἄρκτων λείπεσθαι, οἱ δ' οὐδ' ὕλακτεῖν ἤκοντα σάινειν τε αὐ-
 τὸν προσιόντες, ὥς μὴδὲ τοὺς ἄγαν ἐθάδας. οἱ μὲν δὴ τοῦ ἱεροῦ προϊστάμενοι ξυλλαβόντες αὐτὸν
 ὥς γόητα καὶ ληστὴν δῆσαι μείλιγμα τοῖς κυσὶ προβεβλήσθαι τι ὑπ' αὐτοῦ φάσκοντες, ὁ δ' ἀμφὶ
 μέσας νύκτας ἑαυτὸν λύσαι, καλέσας δὲ τοὺς δῆσαντας, ὥς μὴ λάθοι, δραμεῖν ἐπὶ τὰς τοῦ ἱεροῦ
 15 θύρας, αἱ δ' ἀνεπετάσθησαν, παρελθόντος δὲ ἔσω τὰς μὲν θύρας ξυνελθεῖν, ὥσπερ ἐκέκλειντο,
 βοῇ δὲ ἄδουσῶν παρθένων ἐκπεσεῖν. τὸ δὲ ἄσμα ἦν· „στεῖχε γὰρ, στεῖχε ἐς οὐρανόν, στεῖχε.“
 οἶον· ἴθι ἐκ τῆς γῆς ἄνω.

xxxI Περὶ ψυχῆς δέ, ὡς ἀθάνατος εἴη, ἐφιλοσόφει ἔτι, διδάσκων μὲν, ὅτι ἀληθὴς ὁ ὑπὲρ αὐτῆς
 λόγος, πολυπραγμονεῖν δὲ μὴ ξυγχωρῶν τὰ ὧδε μεγάλα· ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς τὰ Τύανα μειράκιον
 20 θρασὺ περὶ τὰς ἔριδας καὶ μὴ ξυντιθέμενον ἀληθεῖ λόγῳ, τοῦ δὲ Ἀπολλωνίου ἐξ ἀνθρώπων μὲν
 ἤδη ὄντος, θανασιώμενου δ' ἐπὶ τῇ μεταβολῇ καὶ μὴδ' ἀντιλέξει θαρροῦντος μηδενός, ὥς οὐκ
 ἀθάνατος εἴη, λόγοι μὲν οἱ πλείους ὑπὲρ ψυχῆς ἐγίνοντο, καὶ γὰρ νεότης τις ἦν αὐτόθι σοφίας
 ἐρῶντες, τὸ δὲ μειράκιον οὐδαμῶς τῇ τῆς ψυχῆς ἀθανασία ξυντιθέμενον „ἐγώ“, ἔφη „ὦ παρόν-
 τες, τουτοῦ μῆνα δέκατον Ἀπολλωνίῳ διατελῶ εὐχόμενος ἀναφῆναί μοι τὸν ὑπὲρ ψυχῆς λόγον,
 25 ὁ δ' οὕτω τέθνηκεν, ὥς μὴδ' ἐφίστασθαι δεομένῳ, μὴδ' ὥς ἀθάνατος εἴη, πεῖθειν.“ τοιαῦτα μὲν
 τὸ μειράκιον τότε, πέμπτη δὲ ἀπ' ἐκείνης ἡμέρᾳ περὶ τῶν αὐτῶν σπουδάσαν κατέδαρθε μὲν οὐ
 371 30 διελέγετο, τῶν δὲ ξυσπουδαζόντων νέων οἱ μὲν πρὸς βιβλίοις ἦσαν, οἱ δ' ἐσπουδαζόν γεωμετρικοὺς
 ἐπιχαράττοντες τύπους τῇ γῇ, τὸ δ', ὥσπερ ἐμμανές, ἀναπηδῆσαν ὠμόνυπον ἰδρωτὶ τε πολλῷ ἐρρεῖτο
 καὶ ἐβόα „πεῖθομαι σοι.“ ἐρομένων δ' αὐτὸ τῶν παρόντων, ὅ τι πέπονθεν, „οὐχ ὁράτε“ ἔφη
 „ὑμεῖς Ἀπολλώνιον τὸν σοφόν, ὥς παρατυγχάνει τε ἡμῖν ἐπακροώμενος τοῦ λόγου καὶ περὶ ψυχῆς
 ῥαψωδεῖ θανμάσια;“ „ποῦ δ' οὗτος;“ ἔφασαν „ὥς ἡμῖν γε οὐδαμοῦ φαίνεται καίτοι βουλομένοις
 ἂν τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ πάντων ἀνθρώπων ἀγαθὰ ἔχειν.“ καὶ τὸ μειράκιον „ἔοικεν ἐμοὶ μόνῳ δια-
 λεξόμενος ἦκειν ὑπὲρ ὧν μὴ ἐπίστευον· ἀκούετ' οὖν, οἷα τῷ λόγῳ ἐπιθιιάζει·

ἀθάνατος ψυχὴ καὶ χρῆμα σόν, ἀλλὰ προνοίας,
 ἡ μετὰ σῶμα μαρανθέν, ἅτ' ἐκ δεσμῶν θοὸς ἵππος,
 ἠριδίως προδοροῦσα κεράννυται ἥερι κούφῳ
 δεινὴν καὶ πολὺτλητον ἀποστέρξασα λατρεῖν.

1. ἐν om. v, a, m. 4. σεαυτῇ. f, l. 5. αὐτὸν. f, l. 7. Αἰνῶν. v. 8. ἡ ἐν. p, v, l. ib. γὰρ om. a, m.
 9. Δικτύννης. l, a, m. 11. αὐτὸν om. 2. 15. δὲ εἶσω. p, v. δ' om. l. ib. ἐκέκλειντο. v. ἐκέκλειντο. a. 16. ἄδουσῶν
 παρθένων. l. ib. στεῖχε, στεῖχε εἰς οὐρανόν, στεῖχε. E. (464).
 18. ὁ om. v. ib. περὶ αὐτῆς. p. 19. δὲ καὶ ξυγχωρεῖν. fc, a, m. 22. ὑπὲρ ψυχῆς οἱ πλείους. v. ib. τίς. a.
 τίς. m, o. 24. περὶ ψυχῆς. p. 25. τεθναίῃ. C, E. τέθνηκεν. J. ad Vers. germ. ib. μὴδ' ὥς. f, l. 26. περισπου-
 दाζάντων. fc, a, m. 27. δὲ . . . ξυσπουδαζόντων. a sic cum lacuna. 28. τόπους. m. 31. γε om. v. 32. διαλε-
 γόμενον. p. 33. ἐπιθιιάζει. C. ἐπιθιιάζοι. E. 34. ἡ ψυχῇ. 2. ib. προνοίας. p. προνοίης. 2, E. 36. κούφῳ. l, v.
 VIII, 30. 31. p. 370. 371.

σοὶ δὲ τί τῶνδ' ὄφελος, ὃ ποτ' οὐκέτ' ἔων τότε δόξεις;
ἢ τί μετὰ ξφοῖσιν ἔων περὶ τῶνδε ματεύεις;

καὶ σαφὲς οὗτος Ἀπολλωνίου τρίπους ἔστηκεν ὑπὲρ τῶν τῆς ψυχῆς ἀπορρήτων, ἵν' εὐθυμοὶ τε καὶ τὴν αὐτῶν φύσιν εἰδότες, οἳ τάττουσι Μοῖραι, πορευοίμεθα. τάφῳ μὲν οὖν ἢ ψευδοταφίῳ τοῦ ἀνδρὸς οὐδαμοῦ προστυχὼν οἶδα καίτοι τῆς γῆς, ὁπόσῃ ἐστίν, ἐπελθὼν πλείστην, λόγοις δὲ παν- 5
ταχοῦ δαιμονίοις, καὶ ἱερὰ Τυανάδε βασιλείοις ἐκπεποιημένα τέλεσιν· οὐδὲ γὰρ βασιλεῖς ἀπηξίου- 372
αὐτὸν ὧν αὐτοὶ ἡξιοῦντο.

1. δῆ. 2. a. ib. ἔων. a, m. 2. μαστεύεις. C. 4. αὐτῶν. a, m. ib. πορευοίμεθα. a, m. ib. τὰνδρὸς. E. 5.
οὐδαμῶς. f. ib. λόγοι — δαιμόνιοι καὶ ἱερὰ. B. 6. Τυάνα δὲ. C, E. Τυάναδε. B. 7. ὧν καὶ. f. ib. ἡσπάζοντο. l.

NOTAE

—o—

PHILOSTRATI LIBROS DE TYANENSI APOLLONIO.

